

ΒΙΚΤ. ΚΡΗΤΙΚΟΥ — ΓΕΩΡ. ΠΑΠΑΟΙΚΟΝΟΜΟΥ

ΕΚΛΟΓΑΙ  
ΕΞ ΑΡΧΑΙΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ  
ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΝ

ΔΙΑ ΤΗΝ Α' ΤΑΞΙΝ ΤΩΝ ΓΥΜΝΑΣΙΩΝ



ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΕΚΔΟΣΕΩΣ ΔΙΔΑΚΤΙΚΩΝ ΒΙΒΛΙΩΝ  
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ 1963



ΕΚΛΟΓΑΙ  
ΕΞ ΑΡΧΑΙΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΝ



ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ  
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ, ΕΡΕΥΝΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ  
ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑΣ ΥΠΟΛΟΓΙΣΤΩΝ ΚΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΝ ΔΙΔΑΚΤΙΚΩΝ ΒΙΒΛΙΩΝ (ΙΤΥΣΣΕ)

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ  
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ, ΕΡΕΥΝΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ  
ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑΣ ΥΠΟΛΟΓΙΣΤΩΝ ΚΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΝ ΔΙΔΑΚΤΙΚΩΝ ΒΙΒΛΙΩΝ (ΙΤΥΣΣΕ)

ΒΙΚΤ. ΚΡΗΤΙΚΟΥ — ΓΕΩΡ. ΠΑΠΑΟΙΚΟΝΟΜΟΥ

ΕΚΛΟΓΑΙ  
ΕΞ ΑΡΧΑΙΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ  
ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΝ

ΔΙΑ ΤΗΝ Α' ΤΑΞΙΝ  
ΤΩΝ ΕΞΑΤΑΞΙΩΝ ΓΥΜΝΑΣΙΩΝ

Σπύρος Ι. Παπασπύρου  
Ζωγράφος  
Καθηγητής Εφαρμογών ΤΕΙ/ΗΠ.



ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΕΚΔΟΣΕΩΣ ΔΙΔΑΚΤΙΚΩΝ ΒΙΒΛΙΩΝ  
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ 1963

ΕΚΔΟΣΙΣ  
ΤΗΣ ΑΡΧΑΙΑΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ  
ΣΥΓΓΡΑΜΜΗΣ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ  
ΕΡΕΥΝΑΣ ΚΑΙ ΔΙΔΑΚΤΙΚΗΣ  
ΜΕΘΟΔΟΥ  
ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ  
ΕΡΕΥΝΑΣ ΚΑΙ ΔΙΔΑΚΤΙΚΗΣ  
ΜΕΘΟΔΟΥ



*\*Η εικὼν τοῦ ἐσωτερικοῦ ἐξωφύλλου : ἡ ἀλώπηξ διηγείται εἰς τὸν Αἰσωπον  
ἱστορίας ζώων. (Παράστασις ἐπὶ ἀγγείου, Γρηγοριανὸν Μουσεῖον Ῥώμης).*

## Α'. ΑΙΣΩΠΕΙΟΙ ΜΥΘΟΙ

Α. ΑΙΣΘΗΤΙΚΗ ΜΥΣΤΗ



## ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΟΝ ΣΗΜΕΙΩΜΑ

Ὁ Αἰσώπος εἶναι ὁ διασημότερος τῶν ἀρχαίων μυθογράφων. Ὅλιγα γνωρίζομεν περὶ τοῦ βίου του. Λέγεται ὅτι ἐγεννήθη εἰς τὴν Φρυγίαν τῆς Μ. Ἀσίας κατὰ τὸν ἕκτον αἰῶνα πρὸ Χριστοῦ, ὅτι ἦτο δοῦλος τοῦ Σαμίου φιλοσόφου Ἰάδμονος καὶ ὅτι ἐλθὼν μετὰ τοῦ κυρίου του εἰς τὴν Ἑλλάδα ἀπηλευθερώθη βραδύτερον ὑπ' αὐτοῦ. Ἐπίσης λέγεται ὅτι ἦτο ἀνάπηρος καὶ δύσμορφος, ἀλλ' εἶχε σπινθηροβόλον πνεῦμα καὶ ἠρέσκετο νὰ διηγῆται μύθους πειρακτικούς μετὰ τὸν σκοπὸν νὰ διορθώη τὰ ἐλαττώματα τῶν ἀνθρώπων. Διὰ νὰ ἐπιτύχῃ καλύτερον τὸν σκοπὸν του καὶ διὰ νὰ καταστήσῃ τοὺς μύθους του διδακτικούς, ζωηροὺς καὶ εὐχαρίστους, μεταχειρίζεται :

1) τὴν **προσωποποιίαν**, διὰ τῆς ὁποίας παριστᾷ ὡς λογικὰ πρόσωπα ὁμιλοῦντα καὶ ἐνεργοῦντα τὰ ἄψυχα πράγματα, τὰ φυτὰ καὶ πολλὰκις τὰ ἄλογα ζῷα, καὶ

2) τὴν **ἀλληγορίαν**, διὰ τῆς ὁποίας διδάσκει ἄλλα λέγων καὶ ἄλλα ἐννοῶν· ἀφήνει τοιουτοτρόπως ἐκείνους, οἱ ὅποιοι ἀκούουν τὸν μῦθον, νὰ ἐξαγάγουν μόνοι των τὸ διδακτικὸν συμπέρασμα του.

Οἱ μῦθοι τοῦ Αἰσώπου, οἱ λεγόμενοι **Αἰσώπειοι μῦθοι**, διεδόθησαν εὐρύτατα. Τούτους ἐμιμήθησαν κατόπιν καὶ ἄλλοι Ἕλληνες, Ῥωμαῖοι καὶ νεώτεροι Εὐρωπαῖοι μυθογράφοι.

# ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ, ΕΡΕΥΝΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑΣ ΥΠΟΛΟΓΙΣΤΩΝ ΚΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΝ ΔΙΔΑΚΤΙΚΩΝ ΒΙΒΛΙΩΝ

Το παρόν βιβλίο αποτελεί μέρος της συλλογής των βιβλίων που εκδίδονται από το Ινστιτούτο Τεχνολογίας Υπολογιστών και Εκδόσεων Διδακτικών Βιβλίων. Η συλλογή αυτή περιλαμβάνει βιβλία για τους μαθητές των Γυμνασίων, Λυκείων και Επαγγελματικών Σχολών. Τα βιβλία αυτά είναι γραμμένα με στόχο να βοηθήσουν τους μαθητές να κατανοήσουν καλύτερα τα μαθηματικά και να αναπτύξουν τις δεξιότητές τους στην επίλυση προβλημάτων. Τα βιβλία αυτά είναι διαθέσιμα σε ηλεκτρονική μορφή και μπορούν να χρησιμοποιηθούν ως βοηθήματα για τους μαθητές που έχουν πρόσβαση στο Διαδίκτυο. Τα βιβλία αυτά είναι διαθέσιμα σε ηλεκτρονική μορφή και μπορούν να χρησιμοποιηθούν ως βοηθήματα για τους μαθητές που έχουν πρόσβαση στο Διαδίκτυο. Τα βιβλία αυτά είναι διαθέσιμα σε ηλεκτρονική μορφή και μπορούν να χρησιμοποιηθούν ως βοηθήματα για τους μαθητές που έχουν πρόσβαση στο Διαδίκτυο.



## Α΄ . ΑΙΣΩΠΕΙΟΙ ΜΥΘΟΙ

### 1. Λέαινα και ἀλώπηξ.

Ἡ Ἀλώπηξ λέαιναν ἔσκωπτεν, ὅτι ἓνα μόνον τίκτει· ἡ δὲ λέαινα εἶπεν· «ἓνα, ἀλλὰ λέοντα!».

### 2. Ἐριφος και λύκος.

Ἡ Ἐριφος ἐπὶ τινος ὑψηλοῦ δώματος ἦν. Ἐπειδὴ δὲ λύκον διαβαίνοντα εἶδεν, ἐλοιδῶρει και ἔσκωπτεν αὐτόν. Ὁ δὲ λύκος εἶπεν αὐτῷ· «Οὐ σύ με λοιδορεῖς, ἀλλ' ὁ τόπος».

### 3. Βόες και λέων.

Ἐνέμοντο τρεῖς μετ' ἀλλήλων βόες. Λέων δὲ τούτους φαγεῖν θέλων, διὰ τὴν ὁμόνοιαν ἐδειλία· αἰμύλοις δὲ λόγοις τούτους διαχωρίσας, μεμονωμένους ἓνα καθ' ἓνα τούτων εὐρών, ἀδεῶς κατήσθιε.

### 4. Λύχνος.

Μεθύων λύχνος ἐλαίῳ και φέγγων ἐκαυχᾶτο, ὡς ὑπὲρ ἡλίου λάμπει. Ἀνέμου δὲ πνεύσαντος εὐθύς ἐσβέσθη. Τὸ δευτέρου δὲ ἄπτων τις εἶπεν αὐτῷ· «Φαῖνε, λύχνε, και σίγα· τῶν ἀστέρων τὸ φέγγος οὐδέποτε ἐκλείπει».

### 5. Γυνή καὶ ὄρνις.

Γυνή τις ὄρνιν εἶχε καθ' ἐκάστην ἡμέραν ὦν αὐτῇ τί-  
κτουσαν. Νομίσασα δὲ ὡς, ἐὰν πλείους ἢ ὄρνις τροφὰς λάβῃ,  
δις τέξεται τῆς ἡμέρας, διπλασίως αὐτὴν ἐκρίθιζεν. Ἄλλ' ἡ  
ὄρνις παχεῖα γενομένη, οὐδ' ἅπαξ τῆς ἡμέρας ἔτικτε.

### 6. Κώνωψ καὶ βοῦς.

Κώνωψ κέρατι βοὸς πολὺν χρόνον ἐπικαθίσας, ἐπειδὴ  
ἀπαλλάττεσθαι ἐμελλεν, ἐπυνθάνετο τοῦ βοός, εἰ ἤδη βούλε-  
ται αὐτὸν ἀπελθεῖν. Ὁ δὲ εἶπεν· « Ἄλλ' οὔτε ὅτε ἤλθες ἔγνων,  
οὔτε, ἐὰν ἀπέλθῃς, γνώσομαι ».

### 7. Αἰξ καὶ αἰγοβοσκός.

Αἰγοβοσκός τὰς αἰγας ἀνεκαλεῖτο πρὸς τὴν μάνδραν.  
Μία δ' ἐξ αὐτῶν ὑπελείφθη· ἠδὺ γὰρ τι ἔτρωγε. Ῥίψας δὲ ὁ  
ποιμὴν λίθον, τὸ κέρας αὐτῆς συνέτριψεν εὐστοχήσας. Καθι-  
κέτευε δὲ τὴν αἶγα μὴ εἰπεῖν τοῦτο τῷ δεσπότῃ. Ἡ δὲ εἶπε·  
«Κἂν ἐγὼ σιωπήσω, πῶς κρύψω; Πρόδηλον γὰρ ἐστὶ πᾶσι  
τὸ κέρας μου συντετριμμένον».

### 8. Ἀλώπηξ καὶ βότρυες.

Ἀλώπηξ λιμώττουσα, ὡς ἐθεάσατο ἐπὶ τινος ἀνα-  
δενδράδος βότρυς κρεμαμένους, ἐβουλήθη αὐτοὺς ἀρπάσαι,  
ἀλλ' οὐκ ἐδύνατο. Ἀποχωροῦσα δὲ πρὸς ἑαυτὴν εἶπεν· «ὄμ-  
φακές εἰσι».

### 9. Κυνηγός καὶ δρουστόμος.

Κυνηγός τις λέοντος ἔχνη ἐπιζητῶν δρουστόμον ἠρώτη-  
σεν, εἰ εἶδεν ἔχνη λέοντος καὶ ποῦ ὁ λέων κοιτάζει. Τοῦ δὲ  
εἰπόντος, «καὶ αὐτὸν τὸν λέοντά σοι ἤδη δείξω», ὁ κυνηγός  
ὠχριάσας ἐκ τοῦ φόβου καὶ τοὺς ὀδόντας συγκροῦν εἶπε·  
«Ἴχνη μόνον ζητῶ, οὐχὶ αὐτὸν τὸν λέοντα».

### 10. Πῆραι δύο.

Ἀνθρώπων ἕκαστος δύο πῆρας φέρει, τὴν μὲν ἔμπροσθεν, τὴν δὲ ὀπίσθεν, γέμει δὲ κακῶν ἑκατέρᾳ· ἀλλ' ἢ μὲν ἔμπροσθεν ἀλλοτρίων γέμει, ἢ δὲ ὀπίσθεν τῶν αὐτοῦ τοῦ φέροντος. Καὶ διὰ τοῦτο οἱ ἄνθρωποι τὰ μὲν ἑαυτῶν κακὰ οὐχ ὀρῶσι, τὰ δὲ ἀλλότρια πάνυ ἀκριβῶς θεῶνται.

### 11. Λέων καὶ ταῦρος

Λέων ταύρω παμμεγέθει ἐπιβουλεύων, ἔγνω δόλω αὐτοῦ περιγενέσθαι. Καὶ δὴ προσκαλεσάμενος τὸν ταῦρον, εἶπε πρὸς αὐτόν· «Πρόβατον ἔθυσα, ὦ φίλε, καί, εἰ βούλει, σήμερον συνεστιαθῶμεν». Ἐβούλετο δὲ ὁ λέων, μετὰ τὸ κατακλιθῆναι τὸν ταῦρον, καταφαγεῖν αὐτόν. Ὁ δὲ ἐλθὼν καὶ θεασάμενος λέβητας πολλοὺς καὶ ὀβελίσκους μεγάλους, τὸ δὲ πρόβατον οὐδαμοῦ, ἀπηλλάττετο οὐδὲν εἰπών. Τοῦ δὲ λέοντος αἰτιωμένου αὐτόν καὶ τὴν αἰτίαν μαθεῖν θέλοντος, δι' ἣν, εἰ καὶ οὐδὲν δεινὸν ἔπαθεν, ἀπέρχεται, ὁ ταῦρος εἶπεν· «ἀλλ' ἔγωγε οὐ μάτην τοῦτο ποιῶ καὶ φεύγω, ὦ λέων· ὀρῶ γὰρ παρασκευὴν οὐχ ὡς εἰς πρόβατον, ἀλλ' εἰς ταῦρον ἡτοιμασμένην».

### 12. Λέων καὶ ὄνος καὶ ἀλώπηξ.

Λέων καὶ ὄνος καὶ ἀλώπηξ, συμμαχίαν ποιησάμενοι, ἐξῆλθον εἰς ἄγραν. Πολλῶν δὲ θηρίων ἀγρευθέντων, ὁ λέων τῷ ὄνῳ διανεῖμαι προσέταξε. Τοῦ δὲ τρεῖς μερίδας ἕσας ποιήσαντος καὶ ἐκλέξασθαι αὐτῷ παραινούντος, ὁ λέων ἀγανακτήσας τὸν ὄνον κατέφαγε καὶ τῇ ἀλώπεκι μερίσαι προσέταξε. Ἡ δέ, πάντα εἰς μίαν μερίδα συναθροίσασα καὶ ὀλίγα ἑαυτῇ καταλιπεῦσα, παρῆνει αὐτῷ ἐλέσθαι. Ἐρομένου δὲ τοῦ λέοντος, τίς αὐτὴν οὕτω διανέμειν ἐδίδαξεν, ἡ ἀλώπηξ εἶπεν· «Ἡ τοῦ ὄνου συμφορά».

### 13. Πίθηκος και ἀλιεῖς. √

Πίθηκος ἐπὶ τινος ὑψηλοῦ δένδρου καθήμενος, ὡς εἶδεν ἀλιεῖς ἐπὶ τινος ποταμοῦ σαγήνην βάλλοντας, παρετήρει τὰ ὑπ' αὐτῶν γιγνόμενα. Ὅτε δ' οὗτοι τὴν σαγήνην κατέλιπον καὶ μικρὸν ἀπεχώρησαν, καταβάς ἀπὸ τοῦ δένδρου ἐπειροῶτο μιμεῖσθαι αὐτούς. Ἐγκλεισθεὶς δ' ἐν τοῖς δικτύοις ἐκινδύνευε πνιγῆναι. Τότε δὲ πρὸς ἑαυτὸν εἶπεν· « Ἄλλ' ἔγωγε δίκαια πάσχω· τί γὰρ ἀλιεύειν μὴ μαθὼν τούτῳ ἐπεχείρουν; ».

### 14. √ Κομπαστής.

Ἄνθρωπος ἐπὶ ἀνανδρία ἐκάστοτε ὑπὸ τῶν πολιτῶν ὀνειδιζόμενος, ἀποδημήσας ποτὲ μετὰ πολὺν χρόνον ἐπανῆλθε. Κομπάζων δὲ διηγεῖτο τάδε· « Ἀποδημῶν πολλὰ καὶ μεγάλα ἔδρασα καὶ ἐν τῇ Ῥόδῳ τοιοῦτον πῆδημα ἐπήδησα, οἷον οὐδεὶς τῶν Ὀλυμπιονικῶν δύναται πηδῆσαι. Μάρτυρας δὲ ποιῶμαι πάντας, ὅσοι με τοῦτο τὸ πῆδημα πηδῆσαντα εἶδον. Εἷς δὲ τῶν ἀκουόντων εἶπεν· « ὦ φίλε, οὐκ ἀνάγκη ἄλλους μάρτυρας ποιήσασθαι· ἰδοὺ ἡ Ῥόδος, ἰδοὺ καὶ τὸ πῆδημα ».

### 15. √ Ἴππος καὶ ὄνος. √

Ἄνθρωπος τις εἶχεν ἵππον καὶ ὄνον. Ὀδευόντων δέ, εἶπεν ὁ ὄνος τῷ ἵππῳ· « Ἄρον τοῦ ἐμοῦ φορτίου μέρος, εἰ θέλεις εἶναι με σῶνον. Ὁ δὲ οὐκ ἐπέισθη. Μετ' οὐ πολὺ ὁ ὄνος πεσὼν ἐκ τοῦ κόπου, ἐτελεύτησε. Τοῦ δὲ δεσπότης πάντα ἐπιβαλόντος τῷ ἵππῳ καὶ αὐτὴν τὴν τοῦ ὄνου δορὰν, οὗτος θρηγῶν ἐβόα· « Οἷμοι τῷ παναθλίῳ, τί μοι συνέβη τῷ ταλαιπώρῳ; Μὴ θελήσας μικρὸν βᾶρος λαβεῖν, νῦν ἅπαντα βασταάζω καὶ τὸ δέρμα ».

### 16. √ Ὄνος καὶ λεοντῆ. √

Ὄνος δορὰν λέοντος ἐπενδυθεὶς λέων ὑπὸ πάντων ἐνο-

μίζετο καὶ φυγὴ μὲν ἦν ἀνθρώπων, φυγὴ δὲ ποιμνίων. Ὡς δέ, ἀνέμου πνεύσαντος, ἡ δορὰ περιηρέθη καὶ γυμνὸς ὁ ὄνος ἦν, τότε δὴ πάντες ἐπιδραμόντες, ξύλοις καὶ ῥοπάλοις αὐτὸν ἔπαιον.

### 17. Ἴππος καὶ στρατιώτης.

Ἴππον τὸν (ἑαυτοῦ) <sup>ἑπιπέσει</sup> ~~στρατιώτης~~, ἕως μὲν καιρὸς τοῦ πολέμου ἦν, ~~ἔχρηθιζεν~~, ἔχων αὐτὸν συνεργὸν ἐν ταῖς τοῦ πολέμου ἀνάγκαις. Ὅτε δ' ὁ πόλεμος κατέπαυσεν, εἰς ἔργα πολλὰ καὶ φόρτους βαρεῖς ὁ ἵππος εἰργάζετο, ἀχῦρῳ μόνῳ τρεφόμενος. Ὡς δὲ πάλιν πόλεμος ἠκούσθη καὶ ἡ σάλπιγξ ἤχησεν, ὁ δεσπότης τὰ ὄπλα λαβὼν καὶ τὸν ἵππον χαλινώσας εἰς τὸν πόλεμον ἤλθεν. Ὁ δ' ἵππος συνεχῶς ἔπιπτε μηδὲν ἰσχύων καὶ τῷ δεσπότη ἔλεγεν· «Ἀπελθε μετὰ τῶν πεζῶν ὀπλιτῶν νῦν· σύ γὰρ ἀφ' ἵππου εἰς ὄνον με μετεποίησας καὶ πῶς πάλιν ἐξ ὄνου ἵππον θέλεις ἔχειν;».

### 18. Γεωργοῦ παῖδες.

Γεωργοῦ παῖδες αἰεὶ πρὸς ἀλλήλους ἤριζον. Ὁ δὲ πατὴρ ἐπειρᾶτο πείσαι τούτους ὁμονοεῖν, ἀλλ' οὔτοι τοῖς λόγοις αὐτοῦ οὐκ ἐπέιθοντο. Διὸ ἠθέλησε παραδείγματι διδάξαι καὶ παρήνευσεν αὐτοὺς ῥάβδων δέσμην κομίσαι. Τῶν δὲ παιδῶν τὸ προσταχθὲν ποιησάντων, πρῶτον μὲν ἀθρόας τὰς ῥάβδους ἐκέλευσε θραύειν. Ἐπειδὴ δὲ οὐκ ἠδύναντο, τὴν δέσμην λύσας ἀνὰ μίαν ῥάβδον θραῦσαι ἐκέλευεν ἕκαστον. Τῶν δὲ παιδῶν ῥαδίως ταύτας θραυσάντων, εἶπεν· «Ἦδη τῷ ἔργῳ ἐπέσθητε· καὶ ὑμεῖς, ὦ παῖδες, ἐὰν μὲν ὁμονοῆτε, ἀχειρωτοὶ τοῖς ἐχθροῖς ἔσεσθε· ἐὰν δὲ πρὸς ἀλλήλους ἐρίζητε, εὐάλωτοι».

### 19. Ποιμὴν ψεύστης.

Ποιμὴν πρόβατα νέμων τοὺς ἀγρότας πολλάκις ἐπεκα-

λεῖτο λέγων· «βοηθεῖτε· λύκος ἔρχεται». Οἱ δ' ἀγρόται τρέχοντες εὕρισκον τοῦτον οὐκ ἀληθεύοντα. Μετὰ δὲ ταῦτα, ὅτε τῇ ἀληθείᾳ ὁ λύκος ἐπῆλθεν, ὁ ποιμὴν ἐβόα «βοηθεῖτε, λύκος», ἀλλ' οὐδεὶς ἐπίστευεν, ὥστε προσδραμεῖν καὶ βοηθῆσαι αὐτῷ. Ὁ δὲ λύκος εὐρών ἄδειαν, εὐκόλως τὴν ποίμνην πᾶσαν διέφθειρε.

## 20. Γεωργὸς καὶ παῖδες αὐτοῦ. X

Γεωργὸς τις μέλλων καταλύειν τὸν βίον καὶ βουλόμενος τοὺς ἑαυτοῦ παῖδας πείραν λαβεῖν τῆς γεωργίας, προσκαλεσάμενος αὐτούς, ἔφη· «Παῖδες ἐμοί, ἐγὼ μὲν ἤδη τοῦ βίου ἀπέρχομαι· ὑμεῖς δέ, ἅπερ ἐν τῇ ἀμπέλῳ ὑπ' ἐμοῦ κέκρυπται, ζητήσαντες εὐρήσετε πάντα». Οἱ μὲν οὖν νομίσαντες θησαυρὸν ἐκεῖ που κατορωρύχθαι, πᾶσαν τὴν τῆς ἀμπέλου γῆν μετὰ τὴν τοῦ πατρὸς τελευτὴν κατέσκαψαν. Καὶ θησαυρὸν μὲν οὐχ εὔρον, ἀλλ' ἡ ἀμπελος καλῶς σκαφεῖσα, πολλῶν πλείονα τὸν καρπὸν ἀνέδωκε.

## 21. Πατὴρ καὶ θυγατέρες.

Εἶχε τις θυγατέρας δύο. Τούτων ἡ μὲν κηπουρὸν ἄνδρα ἔλαβεν, ἡ δ' ἑτέρα κεραμέα. Χρόνου δὲ παρελθόντος, ὁ πατὴρ εἰς τὴν τοῦ κηπουροῦ ἔρχεται καὶ ταύτην ἐρωτᾷ πῶς ἔχει. Ἡ δὲ λέγει· «Πάντα μὲν ἡμῖν καλῶς ἔχει, ἐν δὲ τοῦτο τοῖς θεοῖς εὐχομαι, ὅπως χειμῶν γένηται καὶ ὄμβρος, ἵνα τὰ λάχανα ἀρδευθῇ». Μετ' οὐ πολὺ ὁ πατὴρ πρὸς τὴν τοῦ κεραμέως ἔρχεται καὶ ταύτην πῶς ἔχει ἐρωτᾷ. Ἡ δὲ λέγει· «Τὰ μὲν ἄλλα πάντα ἡμῖν καλῶς ἔχει, τοῦτο δὲ μόνον εὐχομαι, ὅπως αἰθρία λαμπρὰ ἐπιμείνη καὶ λαμπρὸς ἥλιος, ἵνα ὁ κέραμος ξηρανθῇ». Ὁ δὲ πατὴρ λέγει· «Ἐάν σύ μὲν εὐδῖαν ἐπιζητῆς, ἡ δ' ἀδελφὴ σου χειμῶνα, ποτέρα ὑμῶν συνεύξομαι;».



## 22. Ἰατρὸς ἄτεχνος.

Ἰατρὸς ἦν ἄτεχνος. Οὗτος ἀρρώστῳ παρακολουθῶν, πάντων τῶν ἱατρῶν λεγόντων αὐτὸν μὴ κινδυνεύειν, οὗτος μόνος ἔλεγεν αὐτῷ· « Πάντα τὰ σαυτοῦ ἐτοίμασον, αὐριον γὰρ τελευτᾷς ». Ταῦτα εἰπὼν ἀπεχώρησε. Μετὰ χρόνον δὲ τινα ἐγερθεὶς ὁ νοσῶν προῆλθεν, ὠχρὸς καὶ μόλις βαίνων. Ὁ δὲ ἱατρὸς συναντήσας αὐτῷ ἔλεγε· « Χαῖρε, φίλε· πῶς ἔχουσιν οἱ κάτω; » Κάκεινος εἶπεν· « Ἡρεμοῦσι τὸ τῆς Λήθης ὕδωρ πίνοντες. Πρὸ ὀλίγου δὲ ὁ Θάνατος καὶ ὁ Ἄδης δεινῶς ἠπείλουν τοὺς ἱατροὺς πάντας, ὅτι τοὺς νοσοῦντας οὐκ ἔωσι τελευτᾶν, καὶ κατεγράφοντο πάντας. Ἐβούλοντο δὲ καὶ σὲ γράψαι, ἀλλ' ἐγὼ σέσωκά σε. Προσπεσῶν γὰρ αὐτοῖς καὶ δυσωπήσας, ἐβεβαίωσα αὐτοῖς, ὅτι οὐκ ἀληθὴς ἱατρὸς εἶ σύ, ἀλλὰ μάτην διεβλήθης ».

## 23. Κύων καὶ ἀλεκτρυὼν καὶ ἀλώπηξ.

Κύων καὶ ἀλεκτρυὼν ἑταιρείαν ποιησάμενοι ὕδευον. Ὅτε δ' ἐσπέρα ἐγένετο, ὁ μὲν ἀλεκτρυὼν ἐπὶ δένδρου ἀναβάς ἐκάθευδεν, ὁ δὲ κύων παρὰ τῇ ρίζῃ τοῦ δένδρου κοίλωμα ἔχοντος. Τοῦ δὲ ἀλεκτρυόνος κατὰ τὸ εἰωθὸς νύκτωρ φωνήσαντος, ἀλώπηξ ἀκούσασα πρὸς αὐτὸν ἔδραμε καὶ μείναςα κάτωθεν τοῦ δένδρου πρὸς ἑαυτὴν κατελθεῖν παρεκάλει· « Ἐλθὲ πρὸς με », ἔλεγεν· « ἐπιθυμῶ γὰρ ζῶον ἀγαθὴν οὕτω φωνὴν ἔχον ἀσπάσασθαι ». Ὁ δὲ ἐκέλευσεν αὐτὴν τὸν θυρωρὸν πρότερον ἀφυπνίσαι ὑπὸ τὴν ρίζαν καθεύδοντα, ἵνα, ἐκείνου ἀνοίξαντος, κατέλθῃ. Ὅτε δὲ ἡ ἀλώπηξ τὸν θυρωρὸν ζητοῦσα ἐφώνησεν, ὁ κύων αἴφνης πηδῆσας αὐτὴν διεσπάραξε.

## 24. Ξυλευόμενος καὶ Ἑρμῆς.

Ξυλευόμενός τις παρὰ ποταμῷ, τὸν πέλεκυν ἀπώλεσεν.

Ἄπορῶν τοίνυν, παρὰ τὴν ὄχθην καθίσας ὠδύρετο. Ἐρμῆς δὲ μαθὼν τὴν αἰτίαν καὶ οἰκτίρας τὸν ἄνθρωπον, καταβάς εἰς τὸν ποταμὸν, χρυσοῦν ἀνεκόμεσε πέλεκυν καὶ ἠρώτησεν, εἰ οὗτός ἐστιν, ὃν ἀπωλωλέκει. Τοῦ δὲ εἰπόντος οὐ τοῦτον εἶναι, αὖθις καταβάς, ἀργυροῦν ἀνεκόμεσε. Τοῦ δὲ μηδὲ τοῦτον εἶναι τὸν οἰκεῖον εἰπόντος, τὸ τρίτον καταβάς, ἐκεῖνον τὸν οἰκεῖον ἀνήνεγκε. Τοῦ δὲ τοῦτον ἀληθῶς εἶναι τὸν ἀπολωλότα εἰπόντος, Ἐρμῆς, αἰσθόμενος τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ, πάντας αὐτῷ ἔδωρήσατο. Ὁ δέ, παραγενόμενος πρὸς τοὺς ἑταίρους, τὰ συμβάντα αὐτοῖς ἤγγειλε.

Τούτων δέ τις τὰ ἴσα διαπράξασθαι ἐβουλεύσατο. Ἐλθὼν οὖν παρὰ τὸν ποταμὸν καὶ τὴν οἰκίαν ἀξίνην ἐξεπίτηδες εἰς τὸ ῥεῦμα βαλὼν, κλαίων ἐκάθητο. Ἐπιφανεῖς οὖν ὁ Ἐρμῆς κάκεινφ καὶ τὴν αἰτίαν μαθὼν τοῦ θρήνου, καταβάς ὁμοίως χρυσῆν ἐξήνεγκεν ἀξίνην καὶ ἠρώτησεν, εἰ ταύτην ἀπέβαλε. Τοῦ δὲ σὺν ἡδονῇ ἀποκριναμένου «ναί, ἀληθῶς ἦδε ἐστὶ», μισήσας ὁ θεὸς τὴν τοσαύτην ἀνάδειαν, οὐ μόνον ἐκείνην κατέσχευε, ἀλλ' οὐδὲ τὴν οἰκίαν ἀπέδωκε.



Β'. ΕΚ ΤΗΣ «ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ» ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΥ



ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ  
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ, ΕΡΕΥΝΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ  
ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟ ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑΣ ΥΠΟΛΟΓΙΣΤΩΝ ΚΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΝ ΔΙΔΑΚΤΙΚΩΝ ΒΙΒΛΙΩΝ (ΙΤΥΣΥΔΕ)



## ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΟΝ ΣΗΜΕΙΩΜΑ

Ὁ Ἀπολλόδωρος, ὁ υἱὸς τοῦ Ἀσκληπιάδου, ἦτο Ἀθηναῖος ἀκμάσας περὶ τὰ μέσα τοῦ δευτέρου πρὸ Χριστοῦ αἰῶνος. Οὗτος ὑπῆρξε μαθητὴς τοῦ περιφήμου γραμματικοῦ Ἀριστάρχου ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, ἐγένετο δὲ καὶ ὁ ἴδιος ἔπειτα γραμματικός, ἦτοι διδάσκαλος τῆς ἑλληνικῆς γλώσσης καὶ φιλολογίας.

Ὁ Ἀπολλόδωρος ἔγραψε πολλὰ συγγράμματα, ἐκ τῶν ὁποίων διεσώθη μόνον τὸ ἐπιγραφόμενον «Βιβλιοθήκη» καὶ τούτου μόνον τὰ τρία πρῶτα βιβλία.

Εἰς τὴν «Βιβλιοθήκην» τοῦ ὁ Ἀπολλόδωρος ἐκθέτει περιληπτικῶς τὴν ἀρχαίαν μυθολογίαν, ἦτοι τὰς παραδόσεις τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων περὶ τῶν θεῶν, τῶν ἡρώων καὶ τῶν πρώτων ἀνθρώπων. Τὸ σύγγραμμα τοῦτο διὰ τὴν εὐσύνοπτον ἔκθεσιν παλαιῶν παραδόσεων καὶ τὴν ἀπλότητα τῆς γλώσσης εἶχε γίνεαι προσφιλὲς ἀνάγνωσμα, ἐχρησιμοποιεῖτο δὲ καὶ εἰς τὰ σχολεῖα.





## Β'. ΕΚ ΤΗΣ «ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ» ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΥ

### Α') ΘΕΟΓΟΝΙΑ

#### 1. Οὐρανὸς καὶ Γῆ. Τέκνα αὐτῶν.

Οὐρανὸς πρῶτος τοῦ παντὸς ἐδυνάστευσε κόσμου καὶ γυναῖκα Γῆν ἔλαβεν. Ἡ δὲ Γῆ ἐτέκνωσε πρῶτους τοὺς Ἑκατόγχειρας προσαγορευθέντας, οἱ μεγέθει τε καὶ δυνάμει ἀνυπέβλητοι ἦσαν, χειρὰς μὲν ἀνὰ ἑκατόν, κεφαλὰς δὲ ἀνὰ πενήκοντα ἔχοντες.

Μετὰ τούτους ἡ Γῆ τίκει τοὺς Κύκλωπας, ὧν ἕκαστος εἶχεν ἓνα ὀφθαλμὸν ἐπὶ τοῦ μετώπου.

Ἄλλ' Οὐρανὸς ἐφοβήθη, ὅτι οὗτοι αὐτὸν τῆς ἀρχῆς στερήσουσι. Διὸ τούτους εἰς Τάρταρον ἔρριψε. Τόπος δὲ οὗτος ἐρεβώδης ἐστὶν ἐν Ἄδου, τοσοῦτον ἀπὸ τῆς γῆς ἀπέχων διάστημα, ὅσον ἀπ' οὐρανοῦ γῆ.

Μετὰ δὲ τοῦτο Γῆ τίκει παῖδας ἄλλους, Τιτᾶνας προσαγορευθέντας.

Ἀγανακτοῦσα δὲ ἐπὶ τῇ ἀπωλείᾳ τῶν εἰς Τάρταρον ριφθέντων παίδων πείθει τοὺς Τιτᾶνας ἐπιθέσθαι τῷ πατρί. Οἱ δὲ ἐπιτίθενται καὶ τῆς ἀρχῆς ἐκβαλόντες αὐτὸν τοὺς τε εἰς Τάρταρον ριφθέντας ἀδελφούς ἀνήγαγον καὶ τὴν ἀρχὴν Κρόνῳ τῷ ἀδελφῷ παρέδωκαν.

## 2. Κρόνος και 'Ρέα. Γέννησις τοῦ Διός.

Κρόνος τὴν ἀρχὴν λαβὼν τοὺς ἀδελφοὺς Κύκλωπας πάλιν εἰς Τάρταρον ἔρριψε, γυναῖκα δ' ἔλαβε 'Ρεάν. 'Αλλ' ἐπειδὴ Γῆ τε καὶ Οὐρανὸς προσεφῆτεον αὐτῷ λέγοντες ὑπὸ παιδὸς ἰδίου τὴν ἀρχὴν ἀφαιρηθήσεσθαι, κατέπινε τὰ γεννώμενα.

'Οργισθεῖσα δ' ἐπὶ τούτοις 'Ρέα, παραγίγνεται εἰς Κρήτην, ὅτε τὸν Δία ἐγκυμονοῦσα ἐτύγχανε, τίκει δ' αὐτὸν ἐν ἄντρῳ τῆς Δίκτης. Καὶ τοῦτον δίδωσι τρέφεσθαι Κούρησί τε καὶ ταῖς νύμφαις 'Αδραστεία καὶ 'Ιδη. Αὗται μὲν οὖν τὸν παῖδα ἔτρεφον τῷ τῆς 'Αμαλθείας γάλακτι, οἱ δὲ Κούρητες ἐνοπλοὶ ἐν τῷ ἄντρῳ τὸ βρέφος φυλάσσοντες τοῖς δόρασι τὰς ἀσπίδας συνέκρουον, ἵνα μὴ τῆς τοῦ παιδὸς φωνῆς ὁ Κρόνος ἀκούσῃ. 'Ρέα δὲ λίθον σπαργανώσασα ἔδωκε τῷ Κρόνῳ καταπιεῖν ὡς τὸν γεγεννημένον παῖδα.

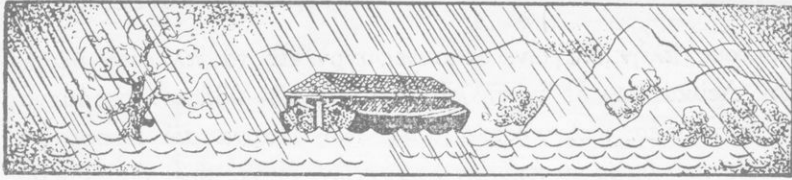
## 3. Τιτανομαχία. Νίκη τοῦ Διός.

'Επειδὴ Ζεὺς ἐγένετο τέλειος, λαμβάνει Μῆτιν τὴν 'Ωκεανοῦ συνεργόν, ἣ δίδωσι Κρόνῳ καταπιεῖν φάρμακον, ὑφ' οὗ ἐκεῖνος ἀναγκασθεὶς ἐξεμεῖ πρῶτον μὲν τὸν λίθον, ἔπειτα δὲ τοὺς παῖδας, οὓς κατέπιε. Μετὰ τούτων Ζεὺς πρὸς Κρόνον καὶ Τιτᾶνας ἐπολέμησε.

Μαχομένων δὲ αὐτῶν ἑνιαυτοὺς δέκα, ἡ Γῆ τῷ Διὶ προσεφῆτευσε τὴν νίκην, τοὺς εἰς Τάρταρον ῥιφθέντας ἐὰν ἔχῃ συμμάχους. Διὸ Ζεὺς τὴν φρουροῦσαν τὰ δεσμὰ αὐτῶν Κάμπην ἀποκτείνας, ἔλυσε αὐτούς. Καὶ Κύκλωπες τότε Διὶ μὲν διδόασι βροντὴν καὶ ἀστραπὴν καὶ κεραυνόν, Πλούτωνι δὲ περικεφαλαίαν, Ποσειδῶνι δὲ τρίαιναν. Οἱ δὲ τούτοις ὅπλισθέντες κρατοῦσι Τιτάνων καὶ καθεῖρξαντες αὐτούς ἐν τῷ Ταρτάρῳ τοὺς Ἐκατόγχειρας κατέστησαν φύλακας.

Αὐτοὶ δὲ διακληροῦσι περὶ τῆς ἀρχῆς καὶ λαγχάνει Ζεὺς μὲν τὴν ἐν οὐρανῷ δυναστείαν, Ποσειδῶν τὴν ἐν θαλάττῃ, Πλούτων δὲ τὴν ἐν Ἄδου.





## Β') ΑΝΘΡΩΠΟΓΟΝΙΑ

### 1. Προμηθεύς.

Προμηθεύς ὁ Ἰαπετοῦ, ἐξ ὕδατος καὶ γῆς ἀνθρώπους πλάσας, ἔδωκεν αὐτοῖς καὶ πῦρ, λάθρα Διὸς ἐν νάρθηκι κρύψας. Ὡς δὲ ἤσθητο τὴν κλοπὴν Ζεὺς, ἐπέταξεν Ἡφαίστῳ τῷ Καυκάσῳ ὄρει τὸ σῶμα αὐτοῦ προσηλωσάι· τοῦτο δὲ Σκυθικὸν ὄρος ἐστίν. Ἐν τούτῳ προσηλωθεὶς Προμηθεύς ἐπὶ πολλὰ ἔτη ἐδέδετο· καθ' ἑκάστην δὲ ἡμέραν ἀετὸς ἐφιπτάμενος τοὺς λοβοὺς ἐνέμετο τοῦ ἥπατος, αὐξανομένου διὰ νυκτός.

Καὶ Προμηθεύς μὲν πυρὸς κλαπέντος δίκην ἔτινε ταύτην μέχρις Ἡρακλῆς αὐτὸν ὕστερον ἔλυσε. Προμηθεύς δὲ παῖς Δευκαλίων ἐγένετο. Οὗτος, βασιλεύων τῶν περὶ τὴν Φθίαν τόπων, νυμφεύεται Πύρραν τὴν Ἐπιμηθεύς καὶ Πανδώρας, ἣν θεοὶ πρώτην γυναῖκα ἔπλασαν.

### 2. Ὁ ἐπὶ Δευκαλίωνος κατακλυσμός.

Ἐπεὶ δὲ ἀφανίσαι Ζεὺς τὸ τῶν ἀνθρώπων γένος ἠθέλησεν, ὑποθεμένου Προμηθεύς, Δευκαλίων λάρνακα τεκτηνάμενος καὶ τὰ ἐπιτήδεια ἐνθέμενος, εἰς ταύτην μετὰ Πύρρας εἰσέβη.

Ζεὺς δέ, πολὺν ὕετὸν ἀπ' οὐρανοῦ χέας, τὰ πλεῖστα μέρη τῆς Ἑλλάδος κατέκλυσε, ὥστε διαφθαρῆναι πάντας ἀν-

θρώπους πλὴν ὀλίγων, οἱ συνέφυγον εἰς τὰ πλησίον ὑψηλὰ ὄρη. Δευκαλίων δὲ ἐν τῇ λάρνακι διὰ τῶν ὑδάτων φερόμενος ἡμέρας ἑννέα καὶ νύκτας ἴσας, τῷ Παρνασσῷ προσίσχει, κάκει, τῶν ὄμβρων παῦλαν λαβόντων, ἐκβάς θύει Διὶ Φυξίῳ.

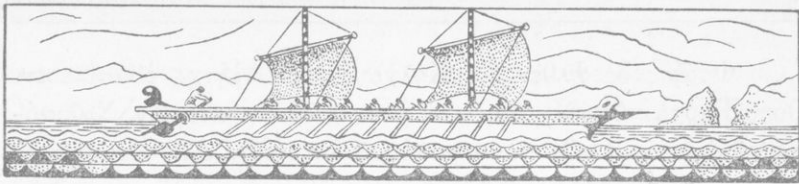
Ζεὺς δὲ πέμψας Ἑρμῆν πρὸς αὐτὸν ἐπέτρεψεν αἰρεῖσθαι ὅ,τι βούλεται· ὁ δὲ αἰρεῖται ἀνθρώπους αὐτῷ γενέσθαι. Καὶ Διὸς εἰπόντος, λίθους αἶροντες, ὑπὲρ κεφαλῆς ἔβαλλον· καὶ οὓς μὲν ἔβαλε Δευκαλίων, ἄνδρες ἐγένοντο, οὓς δὲ Πύρρα, γυναῖκες.

### 3. Ἕλλην καὶ τέκνα αὐτοῦ.

Γίγονται δὲ ἐκ Πύρρας καὶ Δευκαλίωνος παῖδες Ἕλλην μὲν πρῶτος, δεύτερος δὲ Ἀμφικτύων, ὁ μετὰ Κραναὸν βασιλεύσας τῆς Ἀττικῆς.

Ἕλληνας δὲ καὶ νύμφης Ὀρσηίδος Δῶρος, Εὐῦθος, Αἴολος. Αὐτὸς μὲν ὦν ἀφ' ἑαυτοῦ τοὺς καλουμένους Γραικοὺς προσηγόρευσε Ἕλληνας, τοῖς δὲ παισὶν ἐμέρισε τὴν χώραν· καὶ Εὐῦθος μὲν, λαβὼν τὴν Πελοπόννησον, Ἀχαιοὺς ἐγέννησε καὶ Ἴωνα, ἀφ' ὧν Ἀχαιοὶ καὶ Ἴωνες καλοῦνται. Δῶρος δέ, τὴν πέραν χώραν Πελοποννήσου λαβὼν, τοὺς κατοίκους ἀφ' ἑαυτοῦ Δωριεῖς ἐκάλεσε. Αἴολος δέ, βασιλεύων τῶν περὶ τὴν Θεσσαλίαν τόπων, τοὺς ἐνοικοῦντας Αἰολεῖς προσηγόρευσε.





## Γ') ΑΡΓΟΝΑΥΤΙΚΗ ΕΚΣΤΡΑΤΕΙΑ

### 1. Φριξος και Έλλη.

Τῶν Αἰόλου παίδων Ἀθάμας Βοιωτίας βασιλευὼν Νεφέλην γυναῖκα λαμβάνει, ἣ τίκτει παῖδα μὲν Φριξον, θυγατέρα δὲ Ἑλλην.

Αὐθις δὲ Ἀθάμας Ἰνώ λαμβάνει γυναῖκα, ἐξ ἧς αὐτῷ Λέαρχος καὶ Μελικέρτης ἐγένοντο. Ἐπιβουλεύσασα δὲ Ἰνώ τοῖς τέκνοις Νεφέλης ἔπεισε τὰς γυναῖκας τὸν πυρὸν φεύγειν. Αὗται δὲ κρύφα τῶν ἀνδρῶν τοῦτο ἔπραττον. Γῆ δὲ πεφρυγμένους πυρούς δεχομένη καρπούς οὐκ ἀνεδίδου· διὸ πέμπων Ἀθάμας εἰς Δελφοὺς ἀπαλλαγὴν ἐπυνθάνετο τῆς ἀφορίας.

Ἰνώ δὲ τοὺς πεμφθέντας ἀνέπεισε λέγειν, ὡς εἶη κεχρησμένοι παύσεσθαι τὴν ἀφορίαν, ἐὰν σφαγῇ Διὶ Φριξος. Τοῦτο ἀκούσας Ἀθάμας, συναναγκαζόμενος ὑπὸ τῶν τὴν γῆν κατοικούντων, τῷ βωμῷ παρέστησε Φριξον.

Νεφέλη δὲ μετὰ τῆς θυγατρὸς αὐτὸν ἀνήρπασε καὶ παρ' Ἑρμοῦ λαβοῦσα χρυσόμαλλον κριὸν ἔδωκεν, ἐφ' οὗ φερόμενοι δι' οὐρανοῦ γῆν ὑπερέβησαν καὶ θάλασσαν.

Ὡς δὲ ἐγένοντο κατὰ τὴν μεταξὺ Σιγείου καὶ Χερρονήσου κειμένην θάλασσαν, ὤλισθεν εἰς τὸν βυθὸν ἡ Ἑλλη, κάκει ἀποθανούσης αὐτῆς, ἀπ' ἐκείνης Ἑλλήσποντος ἐκλήθη τὸ πέλαγος.

Φριξος δὲ ἦλθεν εἰς Κόλχους, ὧν Αἰήτης ἐβασίλευεν. Οὗτος αὐτὸν ὑποδέχεται καὶ μίαν τῶν θυγατέρων, Χαλκιόπην, δίδωσιν. Ὁ δὲ τὸν χρυσόμαλλον κριὸν Διὶ θύει, τὸ δὲ τούτου δέρας Αἰήτη δίδωσιν. Ἐκεῖνος δὲ αὐτὸ περὶ δρυῶν ἐν Ἄρεως ἄλσει καθήλωσε.

## ✓ 2. Πελίας καὶ Ἰάσων. ✓

Ἰάσων, ὁ τοῦ Αἴσονος καὶ τῆς Πολυμήδης παῖς, ᾤκει ἐν Ἰωλκῷ, τῆς δὲ Ἰωλκοῦ Πελίας ἐβασίλευεν. Ὅτε δὲ Πελίας ὁ βασιλεὺς τὸ μαντεῖον περὶ τῆς βασιλείας ἠρώτα, ἐθέσπισεν ὁ θεὸς τὸν μονοσάνδαλον φυλάξασθαι.

Τὸ μὲν οὖν πρῶτον ἠγνώνει τὸν χρησμόν· ὕστερον δ' αὐτὸν ἔργω. Τελῶν γὰρ ἐπὶ τῇ θαλάσῃ θυσίαν Ποσειδῶνι ἄλλους τε πολλοὺς ἐπὶ ταύτῃ καὶ τὸν Ἰάσωνα μετεπέμψατο. Ὁ δὲ ἐπὶ τὴν θυσίαν ἔσπευσεν ἐκ τῶν ἀγρῶν, ἐν οἷς διέτριβε πόθω γεωργίας. Διαβαίνων δὲ ποταμὸν Ἄναυρον ἐξῆλθε μονοσάνδαλος τὸ ἕτερον πέδιλον ἀπολέσας ἐν τῷ ρείθρῳ. Θεασάμενος δὲ ὁ Πελίας αὐτὸν καὶ τὸν χρησμόν ἐνόησας ἠρώτα τὸν Ἰάσωνα: «Τί ἂν ἐποίεις σὺ ἐξουσίαν ἔχων, εἰ χρησμός τις ἦν σοι ὑπὸ τινος φονευθήσεσθαι τῶν πολιτῶν;» Ὁ δὲ εἶπε: «Τὸ χρυσόμαλλον δέρας προσέταττον ἂν αὐτῷ φέρειν». Τοῦτο Πελίας ἀκούσας εὐθύς ἐπὶ τὸ δέρας ἐλθεῖν ἐκέλευσεν αὐτόν. Τοῦτο δὲ ἐν Κόλχοις ἦν ἐν Ἄρεως ἄλσει κρεμάμενον ἐκ δρυός, ἐφρουρεῖτο δὲ ὑπὸ δράκοντος ἀύπνου.

## 3. Οἱ Ἄρ γ ο ν α ὕ τ α ι.

Ἐπὶ τοῦτο τὸ δέρας πεμπόμενος Ἰάσων Ἄργον παρέκάλεσε τὸν Φριξοῦ. Κάκεινος τῇ τῆς Ἀθηναῖς συμβουλῇ πεντηκόντορον ναῦν κατεσκεύασε, τὴν προσαγορευθεῖσαν ἀπὸ τοῦ κατασκευάσαντος Ἀργώ. Ὡς δὲ ἡ ναῦς κατεσκευάσθη, ὁ Ἰάσων συνήθροισε τοὺς ἀρίστους τῆς Ἑλλάδος. Οἱ δὲ

συναθροισθέντες εἰσὶν οἷδε· Τίφυς, ὃς ἐκυβέρνηα τὴν ναῦν, Ὀρφεύς, Ζήτης καὶ Κάλαις, Κάστωρ καὶ Πολυδεύκης, Τελαμών καὶ Πηλεύς, Ἡρακλῆς, Θησεύς, Ἴδας καὶ Λυγμεύς, Ἀταλάντη, Ἄργος ὁ Φρίξου, Μελέαγρος, Πολύφημος καὶ ἄλλοι πολλοί.

#### 4. Ὁ μέχρι Μυσίας πλοῦς.

Οὗτοι ναυαρχοῦντος Ἰάσονος ἀναχθέντες ἦλθον εἰς Λῆμνον, ἐκεῖθεν δὲ εἰς Δολίονας, ὧν ἐβασίλευε Κύζικος. Οὗτος αὐτοὺς ὑπεδέξατο φιλοφρόνως. Νυκτὸς δὲ ἀναχθέντες ἐντεῦθεν καὶ περιπεσόντες ἀντιπνοίαις, πάλιν εἰς Δολίονας ἦλθον. Οἱ δὲ νομίζοντες Πελασγικὸν εἶναι στρατὸν (ἔτυχον γὰρ ὑπὸ Πελασγῶν συνεχῶς πολεμούμενοι) μάχην τῆς νυκτὸς συνάπτουσιν ἀγνοοῦντες πρὸς ἀγνοοῦντας. Κτείναντες δὲ πολλοὺς οἱ Ἀργοναῦται, μεθ' ὧν καὶ Κύζικον, μεθ' ἡμέραν, ὡς ἔγνωσαν τὰ γενόμενα, ἀποδυρόμενοι τὰς τε κόμας εὐείραστο καὶ τὸν Κύζικον πολυτελῶς ἔθαψαν. Καὶ μετὰ τὴν ταφὴν πλεύσαντες εἰς Μυσίαν ἦλθον.

Ἐνταῦθα δὲ Ἡρακλέα καὶ Πολύφημον κατέλιπον. Ὁ γὰρ Ὑγλας, ὁ Θειοδάμαντος παῖς, ἀποσταλεὶς ὑδρεύσασθαι ὑπὸ νυμφῶν ἠρπάγη. Πολύφημος δὲ ἀκούσας αὐτοῦ βοήσαντος, σπασάμενος τὸ ξίφος ἐδίωκεν, ὑπὸ ληστῶν ἀγεσθαι νομίζων. Δηλοῖ δὲ τοῦτο καὶ Ἡρακλεῖ. Ζητούντων δὲ ἀμφοτέρων τὸν Ὑγλαν ἢ ναῦς ἀνήχθη· καὶ Πολύφημος μὲν ἐν Μυσίᾳ κτίσας πόλιν Κίον ἐβασίλευσεν, Ἡρακλῆς δὲ ὑπέστρεψεν εἰς Ἄργος.

#### 5. Ἀπὸ Μυσίας μέχρι Θράκης.

Ἀπὸ δὲ Μυσίας ἀπῆλθον εἰς τὴν Βεβρύκων γῆν, ἧς ἐβασίλευεν Ἄμυκος, Ποσειδῶνος παῖς καὶ νύμφης Βιθυνίδος. Γενναῖος δὲ ὧν οὗτος τοὺς ξένους ἠνάγκαζε πυκτεύειν καὶ

τοῦτον τὸν τρόπον ἐφόνευε. Παραγενόμενος οὖν καὶ τότε ἐπὶ τὴν Ἀργῶ τὸν ἄριστον αὐτῶν εἰς πυγμὴν προῦκαλεῖτο. Πολυδεύκης δὲ ὑποσχόμενος πυκτεύειν πρὸς αὐτόν, πλήξας κατὰ τὸν αὐχένα, ἀπέκτεινε. Τῶν δὲ Βεβρῦκων ὀρμησάντων πρὸς αὐτόν, ἀρπάσαντες οἱ ἀριστεῖς τὰ ὄπλα πολλοὺς φεύγοντας φονεύουσιν αὐτῶν.

Ἐντεῦθεν ἀναχθέντες οἱ Ἀργοναῦται καταντῶσιν εἰς τὴν Θράκης Σαλμυδησσόν.

### 6. Ὁ μάντις Φινεύς. Αἱ Ἄρπυιαι.

Ἐν Σαλμυδησσῶ ὄκει Φινεύς μάντις, ὃς ἦν τὰς ὄψεις πεπηρωμένος. Τοῦτον οἱ μὲν τοῦ Ἀγήνορος εἶναι λέγουσιν, οἱ δὲ Ποσειδῶνός υἱόν· καὶ πηρωθῆναι λέγουσιν αὐτὸν ὑπὸ θεῶν, ὅτι προὔλεγε τοῖς ἀνθρώποις τὰ μέλλοντα.

Ἐπεμψαν δ' αὐτῷ καὶ τὰς Ἀρπυίας οἱ θεοί· δύο δὲ ἦσαν αὐταὶ πτερωταὶ καὶ, ἐπειδὴ τῷ Φινεῖ παρετίθετο τράπεζα, ἐξ οὐρανοῦ καθιπτάμεναι τὰ μὲν πλείονα ἀνήρπαζον, ὀλίγα δέ, ὅσα ὁσμῆς ἀνάπλεα, κατέλειπον, ὥστε μὴ δύνασθαι αὐτὸν φαγεῖν.

Βουλομένοις δὲ τοῖς Ἀργοναύταις τὰ περὶ τοῦ πλοῦ μαθεῖν ἔφη ὑποδειξείν τὸν πλοῦν, ἐὰν τῶν Ἀρπυιῶν αὐτὸν ἀπαλλάξωσιν. Οἱ δὲ παρέθεσαν αὐτῷ τράπεζαν ἐδεσμάτων πλήρη. Ἄρπυιαι δὲ σὺν βοῇ ἐλθοῦσαι τὴν τροφήν ἤρπασαν. Θεασάμενοι δὲ οἱ Βορέου παῖδες Ζήτης καὶ Κάλαις, ὄντες πτερωτοί, σπασάμενοι τὰ ξίφη δι' ἄερος ἐδίωκον. Διωκομένων δὲ τῶν Ἀρπυιῶν, ἡ μὲν εἰς Τίγρην ποταμὸν ἐμπίπτει, ἡ δὲ ἑτέρα κατὰ τὴν Προποντίδα φεύγουσα μέχρις Ἐχινάδων ἤλθε νήσων.

### 7. Αἱ συμπληγάδες πέτραι.

Ἀπαλλαγείς δὲ τῶν Ἀρπυιῶν Φινεύς ὑπέδειξε τὸν πλοῦν

τοῖς Ἀργοναύταις καὶ περὶ τῶν συμπληγάδων ἐδίδαξε πετρῶν τῶν κατὰ θάλασσαν. Ἦσαν δὲ ὑπερμεγέθεις αὐται, καὶ συγκρουόμεναι ἀλλήλαις ὑπὸ τῆς τῶν πνευμάτων βίας τὸν διὰ θαλάσσης πόρον ἀπέκλειον. Ἐφέρετο δὲ πολλή μὲν ὑπὲρ αὐτῶν ὀμίχλη, πολὺς δὲ πάταγος, ἦν δὲ ἀδύνατον καὶ τοῖς πετεινοῖς δι' αὐτῶν ἐλθεῖν. Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ἀφεῖναι πελειάδα διὰ τῶν πετρῶν καί, ἐὰν μὲν ταύτην ἴδωσι σωθεῖσιν διαπλεῖν ἀφόβως, ἐὰν δὲ ἀπολομένην, μὴ διαπλεῖν.

Ταῦτα ἀκούσαντες οἱ Ἀργοναῦται ἀνήγοντο καί, ὡς πλησίον ἦσαν τῶν πετρῶν, ἀφιάσιν ἐκ τῆς πύργου τῆς Ἀργοῦς πελειάδα· τῆς δὲ ἵπταμένης τὰ ἄκρα μόνα τῆς οὐρᾶς ἢ σύμπτωσις τῶν πετρῶν ἀπεθέρισεν. Ὡς δὲ εἶδον τὰς πέτρας ἀναχωρούσας, διαπλέοντες ταχέως μετ' εἰρεσίας εὐτόνου διήλθον, καὶ τὰ ἄκρα μόνα τῆς πρύμνης περιεκόπη ὀλίγον.

Αἱ μὲν οὖν συμπληγάδες ἐκ τούτου τοῦ χρόνου ἐστήσαν· χρησιμὸς γὰρ ἦν αὐταῖς, νεῶς περαιωθείσης, στήναι παντελῶς.

### 8. Οἱ Ἀργοναῦται εἰς τὴν Κολχίδα. Ἰάσων καὶ Μήδεια.

Οἱ δὲ Ἀργοναῦται παραπλεύσαντες Θερμῶδοντα καὶ Καύκασον ἐπὶ Φᾶσιν ποταμὸν τῆς Κολχικῆς γῆς ἦλθον. Προσορμισθείσης δὲ τῆς νεῶς, ἦλθε πρὸς βασιλέα Αἰήτην Ἰάσων καὶ τὰ ἐπιταχθέντα ὑπὸ Πελίου λέγων, παρεκάλει δοῦναι τὸ δέρας αὐτῶ· ὁ δὲ δώσειν ὑπέσχετο, ἐὰν τοὺς χαλκόποδας ταύρους μόνος καταζεύξῃ. Ἦσαν δὲ ἄγριοι παρ' αὐτῶ ταῦροι δύο, μεγέθει διαφέροντες, δῶρον Ἐφαιστου, οἱ χαλκοῦς μὲν εἶχον πόδας, πῦρ δὲ ἐκ στόματος ἐφύσων.

Ἀποροῦντος δὲ τοῦ Ἰάσονος πῶς ἂν δύναίτο τοὺς ταύρους καταζεύξαι, Μήδεια, ἡ τοῦ Αἰήτου θυγάτηρ, φαρμακίς, συμπράξειν αὐτῶ ὑπέσχετο, ἐὰν ὁμόση αὐτὴν ἔξειν γυναῖκα καὶ εἰς Ἑλλάδα ἄξειν.

Ὁμόσαντος δὲ Ἰάσονος, φάρμακον ἔδωκεν, ᾧ ἐκέλευσεν

αὐτὸν χρίσαι τὴν τε ἀσπίδα καὶ τὸ δόρυ καὶ τὸ σῶμα. Ἰάσων δὲ τοῦτο ἀκούσας καὶ χρησάμενος τῷ φαρμάκῳ παρεγένετο εἰς τὸ τοῦ ναοῦ ἄλσος καὶ σὺν πολλῷ πυρὶ ὀρμήσαντας τοὺς ταύρους κατέζευξεν.

Ἄλλ' Αἰήτης οὐκ ἐδίδου τὸ δέρας, ἐβούλετο δὲ τὴν τε Ἄργῳ καταφλέξει καὶ ἀποκτεῖναι τοὺς ναύτας. Ἡ δὲ Μήδεια τὸν Ἰάσωνα νυκτὸς ἐπὶ τὸ δέρας ἤγαγε καὶ τὸν φυλάσσοντα δράκοντα κατακοιμίσασα τοῖς φαρμάκοις τὸ δέρας ἔλαβεν. Ἐχουσα δὲ τοῦτο μετὰ τοῦ Ἰάσονος ἐπὶ τὴν Ἄργῳ ἦλθε, συνείπετο δὲ αὐτῇ καὶ ὁ ἀδελφὸς Ἄψυρτος. Οἱ δὲ νυκτὸς μετὰ τούτων ἀνήχθησαν.

Κατελθὼν δὲ ὁ Ἰάσων εἰς τὴν Ἰωλκὸν τὸ μὲν δέρας ἔδωκε τῷ Πελῖα, τὴν δὲ ναῦν εἰς τὸν Ἴσθμὸν πλεύσας ἀνέθηκε τῷ Ποσειδῶνι.

Μετὰ τοῦτο Ἰάσων καὶ Μήδεια εἰς Κόρινθον ἦλθον.







## Δ΄ ΠΕΡΣΕΥΣ

### 1. Γέννησις Περσέως.

Ἀκρίσιος καὶ Προῖτος Ἄβαντος τοῦ Ἄργους βασιλέως παῖδες δίδυμοι ἦσαν. Οὗτοι ἀνδρωθέντες, τὴν Ἀργεῖαν ἐμερίσαντο χώραν. Καὶ Ἀκρίσιος μὲν λαμβάνει Ἄργος, Προῖτος δὲ Τίρυνθα. Ἀκρίσιῳ δὲ περὶ παιδῶν γεννήσεως ἀρρένων μαντευομένων, ὁ θεὸς ἔφη γενέσθαι αὐτῷ παῖδα ἐκ Δανάης τῆς θυγατρὸς, ὃς αὐτὸν ἀποκτενεῖ. Δεῖσας δὲ Ἀκρίσιος τοῦτο, ὑπὸ γῆν θάλαμον χαλκοῦν κατεσκευάσεν καὶ ἐν αὐτῷ τὴν Δανάην ἐφρούρει. Ἡ δὲ τίκτει ἐκ Διὸς Περσέα.

Αἰσθόμενος δὲ Ἀκρίσιος τὸ γεγονός, τὴν θυγατέρα μετὰ τοῦ παιδὸς εἰς λάρνακα λαβῶν, ἔρριψεν εἰς θάλασσαν. Προσενεχθείσης δὲ τῆς λάρνακος Σερίφῳ, Δίικτυς, ὁ τοῦ βασιλεύοντος Πολυδέκτου ἀδελφός, παραλαβὼν τὸν παῖδα ἀνέθρεψε.

### 2. Περσεὺς πέμπεται ἐπὶ τὴν τῆς Γοργόνης κεφαλὴν.

Ἀνδρωθέντι δὲ τῷ Περσεῖ, Πολυδέκτης ἐπέταξεν αὐτῷ τὴν Γοργόνης κομίζειν κεφαλὴν. Ὁ δὲ μαθὼν παρὰ τῶν ἀδελφῶν τῶν Γοργόνων, γραιῶν ἐκ γενετῆς, τὴν ἐπὶ τὰς νύμφας φέρουσαν ὁδόν, πρὸς ταύτας παρεγένετο. Αὗται δὲ αἱ νύμφαι πτηνὰ εἶχον πέδιλα καὶ τὴν κίβισιν· εἶχον δὲ καὶ τὴν

Ἄδου κυνῆν. Τούτων τυχῶν Περσεύς, τὴν μὲν κίβισιν περιεβάλετο, τὰ δὲ πέδιλα τοῖς σφυροῖς προσήρμοσε, τὴν δὲ κυνῆν τῇ κεφαλῇ ἐπέθετο. Ταύτην ἔχων, αὐτὸς μὲν οὐς ἤθελεν ἔβλεπεν, ὑπ' ἄλλων δὲ οὐχ ἑωρᾶτο. Λαβὼν δὲ καὶ παρὰ Ἑρμοῦ ἀδαμαντίνην ἄρπην, ἤκε καὶ κατέλαβε τὰς Γοργόνας κοιμωμένας. Ἦσαν δὲ αὗται Σθενώ, Εὐρυάλη καὶ Μέδουσα. Μόνη δὲ ἦν θνητὴ Μέδουσα· διὰ τοῦτο ἐπὶ τὴν ταύτης κεφαλὴν Περσεύς ἐπέμφθη. Εἶχον δὲ αἱ Γοργόνες κεφαλὰς μὲν περιεσπειραμένας φολίσι δρακόντων, ὀδόντας δὲ μεγάλους ὡς συῶν, καὶ χεῖρας χαλκᾶς καὶ πτέρυγας χρυσαῖς, δι' ὧν ἐπέτοντο. Τοὺς δὲ ἰδόντας λίθους ἐποίουν.

### 3. Ἡ Μέδουσα ἀποτέμνεται τὴν κεφαλὴν.

Ἐπέστη οὖν αὐταῖς ὁ Περσεύς κοιμωμέναις, κατευθυνούσης τὴν χεῖρα Ἀθηναῖς· ἀπεστραμμένος δὲ καὶ βλέπων εἰς ἀσπίδα χαλκῆν, δι' ἧς τὴν εἰκόνα τῆς Γοργόνας ἔβλεπεν, ἀπέτεμε τὴν κεφαλὴν αὐτῆς. Τούτου δὲ γενομένου, ἐκ τῆς Γοργόνας Πήγασος, πτηνὸς ἵππος, ἐξεπήδησεν. Ὁ μὲν οὖν Περσεύς λαβὼν τὴν κεφαλὴν τῆς Μεδούσης, ὀπίσω πάλιν ἐχώρει, αἱ δὲ Γοργόνες ἀναπτᾶσαι αὐτὸν ἐδίωκον. Ὁ δὲ ἀόρατος ἦν· ἀπεκρύπτετο γὰρ ὑπὸ τῆς κυνῆς.

Παραγενόμενος δὲ εἰς Σέριφον καὶ ἀπολιθώσας ἐν τοῖς βασιλείοις τῇ κεφαλῇ τῆς Γοργόνας τοὺς Πολυδέκτου φίλους, βασιλέα κατέστησε Δίκτυν. Μετὰ δὲ τοῦτο τὴν κεφαλὴν τῆς Γοργόνας Ἀθηναῖ ἀπέδωκε. Ταύτην δὲ Ἀθηναῖ ἐν μέσῃ τῇ ἀσπίδι ἐνέθηκε.

### 4. Θάνατος Ἀκρίσιου.

Μετὰ δὲ ταῦτα Περσεύς εἰς Ἄργος ἔσπευδεν, ἵνα Ἀκρίσιον θεάσῃται. Ὁ δέ, ἐπεὶ τοῦτο ἔμαθε, δεδοικῶς τὸν χρησμόν, ἀπολιπὼν Ἄργος, εἰς τὴν Πελασγιῶτιν ἤκε γῆν. Τευταμίδου



δὲ τοῦ Λαρισαίων βασιλέως, ἐπὶ κατοικομένῳ τῷ πατρὶ ποιουμένου γυμνικὸν ἀγῶνα, παρεγένετο καὶ ὁ Περσεὺς ἀγωνίσασθαι θέλων. Ἀγωνιζόμενος δὲ πένταθλον, τὸν δίσκον ἐπὶ τὸν Ἀκρισίου πόδα βαλὼν, παραχρῆμα ἀπέκτεινεν αὐτόν. Οὕτω δὲ ὁ δοθεὶς Ἀκρισίῳ χρησμὸς ἐτελειώθη.

### 5. Περσεὺς καὶ Ἀνδρομέδα.

Περσεῖ, ἐπανιόντι εἰς Ἄργος, συνέβη εἰς Αἰθιοπίαν παραγενέσθαι, ἧς Κηφεὺς ἐβασίλευε. Τούτου τὴν θυγατέρα εὔρε παρακειμένην βορὰν θαλασσίῳ κήτει, ὁ Ποσειδῶν ἐπέπομφει, τιμωρούμενος Κασσιέπειαν, τὴν Κηφέως γυναῖκα, ὅτι Νηρηῖσι περὶ κάλλους ἤρισε καὶ πασῶν εἶναι κρείστων ἐκαυχῆσατο. Φθειρομένης οὖν τῆς χώρας, ὁ θεὸς ἔχρησεν ἀπαλλαγὴν ἀπὸ τῆς συμφορᾶς, ἐὰν ἡ Κασσιεπείας θυγάτηρ Ἀνδρομέδα προτεθῇ τῷ κήτει βορᾶ. Τοῦτο Κηφεὺς, ἀναγκασθεὶς ὑπὸ τῶν κατοίκων, ἔπραξε καὶ τὴν θυγατέρα πέτρα προσέδησε.

Ταύτην θεασάμενος ὁ Περσεὺς ὑπέσχετο Κηφεῖ ἀποκτενεῖν τὸ κῆτος, εἰ μέλλει σωθεῖσάν τὴν Ἀνδρομέδαν γυναῖκα αὐτῷ δώσειν. Ἐπὶ τούτοις γενομένων ὄρκων, τὸ κῆτος ἔκτεινε καὶ, λύσας τὴν Ἀνδρομέδαν, ἠγάγετο αὐτὴν γυναῖκα. Ἐγένοντο δὲ ἐξ Ἀνδρομέδας παῖδες αὐτῷ Ἀλκαῖος, Σθένελος, Ἡλεκτρύων καὶ ἄλλοι. Καὶ Ἀλκαίου μὲν παῖς Ἀμφιτρώων ἐγένετο, Ἡλεκτρώωνος δὲ θυγάτηρ Ἀλκμήνη, Σθενέλου δὲ Εὐρυσθεὺς, ὃς καὶ Μυκηνηῶν ἐβασίλευσε.



## Ε΄) ΗΡΑΚΛΗΣ

### 1. Γέννησις και ανατροφή 'Ηρακλέους.

'Αλκμήνη, ἡ 'Ηλεκτρώωνος τοῦ Μυκηνηῶν βασιλέως, ἐκ Διὸς μὲν ἔτεκεν 'Ηρακλέα, ἐξ 'Αμφιτρώωνος δὲ 'Ιφικλέα. 'Οκταμηνιαίου δὲ τοῦ 'Ηρακλέους ὄντος, δύο δράκοντες ὑπερμεγέθεις "Ηρα ἐπὶ τὴν εὐνὴν αὐτοῦ ἔπεμψε, διαφθαρῆναι τὸ βρέφος θέλουσα. Τούτους 'Ηρακλῆς ἀναστάς, ἀγχιῶν ἑκατέρᾳ τῶν χειρῶν, διέφθειρεν.

'Εδιδάχθη δὲ 'Ηρακλῆς ἀρματηλατεῖν, παλαίειν, τοξεύειν, ὄπλομαχεῖν καὶ κιθαρωδεῖν. Τρεφόμενος δὲ ἐν τοῖς βουφορβίοις, εἰς ἃ ὑπὸ 'Αμφιτρώωνος ἐπέμφθη, μεγέθει τε καὶ ῥάμῃ πάντων διήνεγκεν. Ἦν δὲ καὶ θεωρούμενος φανερός, ὅτι Διὸς παῖς ἦν· τετραπηχυαῖον μὲν γὰρ εἶχε τὸ σῶμα, πυρὸς δ' αἴγλην ἐξ ὀμμάτων ἔλαμπεν. Οὐκ ἠστόχει δὲ οὔτε τοξεύων οὔτε ἀκοντίζων.

### 2. Πρῶτα κατορθώματα 'Ηρακλέους.

'Εν δὲ τοῖς βουκολίοις, ὀκτωκαιδεκαέτης ὢν, τὸν Κιθαιρώνιον ἀνεῖλε λέοντα· οὗτος γάρ, ὀρμώμενος ἐκ τοῦ Κιθαιρώνος, τὰς 'Αμφιτρώωνος ἔφθειρε βοῦς. Τοῦτο δὲ ποιήσας, τὴν μὲν δορὰν τοῦ λέοντος ἠμφιέσατο, τῷ δὲ χάσματι ἐχρήσατο κόρυθι.



Ἀνακάμπτοντι δὲ αὐτῷ ἀπὸ τῆς θήρας, συνήντησαν κήρυκες παρὰ Ἐργίνου, τοῦ Μινυῶν βασιλέως, πεμθέντες, ἵνα παρὰ τῶν Θηβαίων τὸν δασμὸν λάβωσιν. Ἦν δ' οὗτος ὁ δασμὸς κατ' ἔτος ἑκατὸν βόες. Τοῦτον ἐτέλουν Θηβαῖοι Ἐργίνω, ὅτι Κλύμενον, τὸν Μινυῶν βασιλέα, ἀνὴρ Θηβαῖος λίθω ἀνηρήκει. Ἡρακλῆς οὖν ἀποκόψας τῶν πρέσβειων τὰ ὄτα καὶ τὰς ῥίνας, δεδεμένους Ἐργίνω ἀπέστειλεν, εἰπὼν, ὅτι Θηβαῖοι τοῦτον τὸν δασμὸν τελοῦσιν.

Ἐργῖνος δέ, ἀγανακτῶν ἐπὶ τούτοις, κατὰ τῶν Θηβῶν ἐστράτευσεν. Ἡρακλῆς δέ, λαβὼν ὄπλα παρ' Ἀθηναῖς, Ἐργῖνον μὲν ἔκτεινε, τοὺς δὲ Μινύας ἐτρέψατο καὶ τὸν δασμὸν διπλοῦν ἠνάγκασε τοῖς Θηβαίοις φέρειν. Λαμβάνει δὲ Ἡρακλῆς παρὰ Κρέοντος ἀριστεῖον τὴν πρεσβυτάτην θυγατέρα Μεγάραν, ἐξ ἧς αὐτῷ τρεῖς παῖδες ἐγένοντο.

Προμαθὼν δὲ παρ' Εὐρύτου τὴν τοξικὴν, ἔλαβε παρὰ Ἐρμοῦ μὲν ξίφος, παρ' Ἀπόλλωνος δὲ τόξα, παρὰ δὲ Ἡφαίστου θώρακα χρυσοῦν, παρὰ δὲ Ἀθηναῖς πέπλον ῥόπαλον δὲ αὐτὸς ἔτεμεν ἐκ Νεμεάς.

### 3. Μανία Ἡρακλέους. Δουλεία παρὰ τῷ Εὐρυσθεῖ.

Μετὰ δὲ τὴν πρὸς Μινύας μάχην συνέβη αὐτῷ κατὰ ζῆλον Ἦρας μανῆναι καὶ τοὺς ἰδίους παῖδας εἰς πῦρ ἐμβαλεῖν. Διὸ καταδικάσας ἑαυτοῦ φυγὴν, παραγενόμενος εἰς Δελφούς, πυνθάνεται τοῦ θεοῦ, ποῦ κατοικήσῃ.

Ἡ δὲ Πυθία κατοικεῖν αὐτὸν εἶπεν ἐν Τίρυνθι, Εὐρυσθεῖ λατρεύοντα ἔτη δώδεκα, καὶ ἐπιτελεῖν τοὺς ἐπιτασσομένους δέκα ἄθλους. Συντελεσθέντων δὲ τῶν ἄθλων, ἔφη ἀθάνατον αὐτὸν ἔσεσθαι.

Τοῦτο ἀκούσας Ἡρακλῆς εἰς Τίρυνθα ἦλθε καὶ τὰ προστασσόμενα ὑπὸ Εὐρυσθέως ἐτέλει.

## 4. Ο ἰ δ ὠ δ ε κ α ἄ θ λ ο ι

α') Ὁ Νεμεαῖος λέων. ✓

Ἐπρῶτον μὲν οὖν ἐπέταξεν αὐτῷ Εὐρυσθεὺς τοῦ Νεμεαίου λέοντος τὴν δορὰν κομίζειν. Οὗτος δὲ ἦν ἄτρωτος· ἐκ Τυφῶνος γὰρ ἦν γεγεννημένος· Ἀφικόμενος δὲ εἰς Νεμέαν καὶ τὸν λέοντα μαστεύσας, ἐτόξευσε τὸ πρῶτον. Ὡς δ' ἔμαθεν ἄτρωτον ὄντα, ἀνατεινόμενος τὸ ῥόπαλον ἐδίωκε.

Φυγόντος δὲ τοῦ λέοντος εἰς ἀμφίστομον σπήλαιον, τὴν ἑτέραν ἀνωκοδόμησεν εἴσοδον, διὰ δὲ τῆς ἑτέρας ἐπεισῆλθε τῷ θηρίῳ· ἐπεὶ δὲ συνέλαβεν αὐτό, περιθεὶς τὴν χεῖρα τῷ τραχήλῳ, ἤγγχεν, ἕως ἔπνιξε. Μετὰ δὲ τοῦτο θέμενος ἐπὶ τῶν ὤμων ἐκόμιζεν εἰς Μυκῆνας.

β') Ἡ Λερναία ὕδρα.

Δεύτερον ἄθλον ἐπέταξεν αὐτῷ τὴν Λερναίαν ὕδραν κτεῖναι· αὕτη δὲ ἐν τῷ τῆς Λέρνης ἔλει ἐκτραφεῖσα, ἐξέβαινεν εἰς τὸ πεδῖον καὶ τὰ τε βοσκήματα καὶ τὴν χώραν διέφθειρεν. Εἶχε δὲ ἡ ὕδρα ὑπερμέγεθες σῶμα κεφαλὰς ἔχον ἐννέα, ὧν αἱ μὲν ὀκτὼ θνηταί, ἡ δὲ μέση ἀθάνατος.

Ἐπιβὰς οὖν ἄρματος, ἠνιοχοῦντος Ἰολάου, παρεγένετο εἰς τὴν Λέρνην. Καὶ τοὺς μὲν ἵππους ἔστησε, τὴν δὲ ὕδραν, εὐρών ἐν τινι λόφῳ, ἠνάγκασεν ἐξελεθεῖν ἐκ τοῦ φωλεοῦ βάλλων βέλεσι πεπυρωμένοις. Τῷ ῥοπάλῳ δὲ τὰς κεφαλὰς κόπτων, οὐδὲν ἀνύτειν ἠδύνατο· μιᾶς γὰρ κοπτομένης κεφαλῆς, δύο ἀνεφύοντο. Διὸ ἐπεκαλέσατο βοθητὸν τὸν Ἰόλαον, ὃς μέρος τι καταπρήσας τῆς ἐγγύς ὕλης, τοῖς δαυλοῖς ἐπικαίων τὰς ἀνατολάς τῶν ἀναφυομένων κεφαλῶν, ἐκώλυεν αὐτὰς ἀνιέναι.

Τοῦτον τὸν τρόπον τῶν ἀναφυομένων κεφαλῶν περιγενόμενος, τὴν ἀθάνατον ἀποκόψας, κατώρυξε καὶ βαρεῖαν ἐπέθηκε πέτραν. Ἀνασχίσας δὲ τὸ σῶμα τῆς ὕδρας, τῇ χολῇ

τοὺς οἰστοὺς ἔβαψεν. Εὐρύσθεὺς δὲ τοῦτον τὸν ἄλλον οὐ προσεδέξατο· οὐ γὰρ μόνος, ἀλλὰ μετὰ Ἰολάου τῆς ὕδρας περιεγένετο.

γ') Ἡ Κερυνίτις ἔλαφος.

Τρίτον ἄθλον ἐπέταξεν αὐτῷ τὴν Κερυνίτιν ἔλαφον εἰς Μυκήνας ἔμπνουν ἐνεργεῖν. Ἦν δὲ ἡ ἔλαφος ἐν Οἰνῷ χρυσόκερως, Ἀρτέμιδος ἱερά· διὸ βουλόμενος μήτε ἀνελεῖν μήτε τρῶσαι, ἐδίωξεν ὅλον ἐνιαυτόν. Ἐπεὶ δὲ ἡ ἔλαφος τῇ διώξει ἔκαμε καὶ τὸν ποταμὸν Λάδωνα διαβαίνειν ἔμελλε, τοξεύσας συνέλαβε. Θέμενος δ' ἐπὶ τῶν ὤμων, ἐκόμισεν ἔμπνουν εἰς Μυκήνας.

δ') Ὁ Ἐρυμάνθιος κάπρος.

Τέταρτον ἄθλον ἐπέταξεν αὐτῷ τὸν Ἐρυμάνθιον κάπρον ζῶντα κομίζειν· τοῦτο δὲ τὸ θηρίον ἡδίκει τὴν Ψωφίδα ὀρμώμενον ἐξ ὄρους, ὃ καλοῦσιν Ἐρύμανθον. Ἡρακλῆς οὖν ἐπὶ τὴν τοῦ κάπρου θήραν παραγίγνεται καὶ διώξας αὐτὸν ἐκ τινος λόχμης μετὰ κραυγῆς εἰς χιόνα πολλήν, κεκημηκότα ἤδη, βρόχῳ συνέλαβε καὶ ἐκόμισεν εἰς Μυκήνας.

ε') Ἡ κόπρος τῶν βοσκημάτων τοῦ Αὐγείου.

Πέμπτον ἐπέταξεν αὐτῷ ἄθλον τῶν Αὐγείου βοσκημάτων ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ ἐκφορῆσαι τὴν ὄνθον. Ἦν δ' ὁ Αὐγείας βασιλεὺς τῆς Ἥλιδος, πολλὰς βοσκημάτων ποιμένας ἔχων. Τούτῳ προσελθὼν Ἡρακλῆς, οὐ δηλώσας τὴν Εὐρύσθεως ἐπιταγήν, ἔφασκε μιᾷ ἡμέρᾳ τὴν ὄνθον ἐκφορῆσειν, εἰ δώσει αὐτῷ τὴν δεκάτην τῶν βοσκημάτων. Αὐγείας δ' ἀπιστῶν ὑπισχνεῖται.

Ἡρακλῆς δὲ τῆς τε αὐλῆς τὸν θεμέλιον διεῖλε καὶ τοὺς ποταμοὺς Ἀλφειὸν καὶ Πηνειὸν, σύνεγγυς ῥέοντας, παρωχέ-

τευσε δι' ἄλλης ἐξόδου ἔκρουν ποιήσας. Μαθὼν δ' ὁ Αὐγείας, ὅτι κατ' ἐπιταγὴν Εὐρυσθέως τοῦτο ἐπιτετέλεσται, τὸν μισθὸν οὐκ ἀπεδίδου. Εὐρυσθεὺς δὲ οὐδὲ τοῦτον τὸν ἄθλον ἐν τοῖς δέκα προσεδέξατο, λέγων ἐπὶ μισθῷ πεπραῆχθαι.

#### στ') Αἱ Στυμφαλίδες ὄρνιθες.

Ἐκτον ἐπέταξεν αὐτῷ ἄθλον τὰς Στυμφαλίδας ὄρνιθας ἐκδιῶσαι. Ἦν δὲ ἐν Στυμφάλῳ, πόλει τῆς Ἀρκαδίας, Στυμφαλὶς λεγομένη λίμνη πολλῇ συνηρεφῆς ὕλη· εἰς ταύτην ὄρνιθες συνέφυγον ἀναρίθμητοι, τὴν ἀπὸ τῶν λύκων ἀρπαγὴν φοβούμεναι.

Ἀμνηχανφῶντος οὖν Ἡρακλέους, πῶς ἐκ τῆς ὕλης τὰς ὄρνιθας ἐκβάλῃ, χαλκᾶ κρόταλα δίδωσιν αὐτῷ Ἀθηναῖα παρὰ Ἡφαίστου λαβοῦσα. Ταῦτα κρούων ἐπὶ τινος ὄρους, τῇ λίμνῃ παρακειμένου, τὰς ὄρνιθας ἐφόβει· αἱ δέ, τὸν δοῦπον οὐχ ὑπομένουσαι, μετὰ δέους ἀνεπέτοντο καὶ τοῦτον τὸν τρόπον Ἡρακλῆς ἐτόξευσεν αὐτάς.

#### ζ') Ὁ Κρῆς ταῦρος.

Ἐβδομον ἐπέταξεν ἄθλον τὸν Κρῆτα ἀγαγεῖν ταῦρον. Τοῦτον ἐνιοὶ φασιν εἶναι τὸν ὑπὸ Ποσειδῶνος ἀναδυθέντα ἐκ θαλάσσης, ὅτε θύσειν Ποσειδῶνι Μίνως εἶπε τὸ φανὲν ἐκ θαλάσσης. Λέγουσι δὲ θεασάμενον Μίνω τοῦ ταύρου τὸ κάλλος, τοῦτον μὲν εἰς τὰ βουκόλια ἀποπέμψαι, θῦσαι δὲ ἄλλον Ποσειδῶνι. Τούτου δ' ἕνεκα ὀργισθεὶς ὁ θεὸς ἠγγρίωσε τὸν ταῦρον.

Ἐπὶ τοῦτον παρεγένετο εἰς Κρήτην Ἡρακλῆς καὶ διαγωνισάμενος ἔλαβε. Κομίσας δὲ ἔδειξε πρὸς Εὐρυσθέα καὶ τὸ λοιπὸν εἶασεν ἄνετον· ὁ δὲ πλανώμενος καὶ διαβάς τὸν Ἴσθμόν, εἰς Μαραθῶνα τῆς Ἀττικῆς ἀφίκετο καὶ τοὺς ἐγχωρίους διελυμαίνετο.



### η') Αἱ Διομήδους Ἴπποι.

Ὅγδοον ἄθλον ἐπέταξεν αὐτῷ τὰς Διομήδους τοῦ Θρακὸς Ἴππους, αἱ ἀνθρωποφάγοι ἦσαν, εἰς Μυκῆνας κομίζειν. Διομήδης δὲ βασιλεὺς τῶν Βιστόνων ἦν, ἔθνος Θρακίου καὶ μαχιμωτάτου.

Πλεύσας οὖν Ἡρακλῆς μετὰ τῶν ἐκουσίως συνεπομένων καὶ διαγωνισάμενος πρὸς τοὺς Βίστονας, τὰς Ἴππους ἔλαβε καὶ κομίσας Εὐρυσθεῖ ἔδωκεν. Ἀφέντος δὲ αὐτὰς Εὐρυσθέως, εἰς τὸ ὄρος Ὀλυμπον ἔλθοῦσαι, ὑπὸ τῶν θηρίων ἀπώλοντο.

### θ') Ὁ ζωστήρ τῆς Ἰππολύτης.

Ἐνατον ἄθλον Ἡρακλεῖ ἐπέταξε ζωστήρα κομίζειν τῆς Ἰππολύτης. Αὕτη δὲ ἐβασίλευεν Ἀμαζόνων, αἱ κατόκουν περὶ τὸν Θερμώδοντα ποταμὸν καὶ περὶ τὰ πολεμικὰ δεινότηται ἦσαν ἤσκουν γὰρ ἀνδρείαν. Εἶχε δὲ ἡ Ἰππολύτη τὸν Ἄρεως ζωστήρα, σύμβολον τοῦ πρωτεύειν ἀπασῶν. Ἐπὶ τοῦτον τὸν ζωστήρα Ἡρακλῆς ἐπέμπετο, λαβεῖν αὐτόν, ἐπιθυμούσης τῆς Εὐρυσθέως θυγατρὸς Ἀδμήτης.

Καταπλεύσας οὖν εἰς τὸν ἐν Θεμισκύρα λιμένα, ἠγωνίσασα πρὸς Ἀμαζόννας, αἱ ἔνοπλοι σὺν Ἴπποις ἐπὶ τὴν ναῦν κατέδραμον. Κρατήσας δὲ αὐτῶν καὶ κτείνας Ἰππολύτην τὸν ζωστήρα ἀφαιρεῖται καὶ κομίσας αὐτόν εἰς Μυκῆνας ἔδωκεν Εὐρυσθεῖ.

### ι') Αἱ βόες τοῦ Γηρυόνου.

Δέκατον δὲ ἄθλον ἐπέταξεν αὐτῷ τὰς Γηρυόνου βοῦς ἐξ Ἐρυθείας κομίζειν. Ἐρύθεια δὲ ἦν νῆσος πλησίον Ὠκεανοῦ κειμένη, ἡ νῦν Γάδαιρα καλεῖται· ταύτην κατόκει Γηρυόνης, ὃς εἶχε φοινικοῦς βοῦς, ὧν ἦν βουκόλος Εὐρυτίων, φύλαξ δὲ κύων δικέφαλος, ἐξ Ἐχίδνης καὶ Τυφῶνος γεγεννημένος.

Πορευόμενος οὖν ἐπὶ τὰς Γηρυόνου βοῦς Ἡρακλῆς, διὰ

τῆς Εὐρώπης Λιβύης ἐπέβη· παρελθὼν δὲ Ταρτησσόν, ἔστησε σημεῖα τῆς πορείας ἐπὶ τῶν ὄρων Εὐρώπης καὶ Λιβύης ἀντιστοίχους δύο στήλας. Παραγενόμενος δὲ εἰς Ἐρύθειαν, ἐν ὄρει Ἄβαντι αὐλίζεται. Αἰσθόμενος δὲ ὁ κύων ἐπ' αὐτὸν ὄρμα· ὁ δὲ καὶ τοῦτον τῷ ῥοπάλῳ παίει καὶ τὸν βουκόλον, τῷ κυνὶ βοηθοῦντα, ἀπέκτεινε. Γηρυόνης δὲ καταλαβὼν αὐτὸν παρὰ τὸν ποταμὸν Ἀνθεμοῦντα τὰς βοῦς ἀπάγοντα, συνεστήσατο μάχην καὶ τοξευθεὶς ἀπέθανεν. Ἡρακλῆς δὲ τὰς βοῦς Εὐρυσθεῖ κομίσας ἔδωκεν. Ὁ δὲ αὐτὰς κατέθεσεν Ἡρα.

#### ια') Τὰ χρυσᾶ μῆλα τῶν Ἑσπερίδων.

Τελεσθέντων δὲ τῶν ἄθλων ἐν μηνὶ καὶ ἔτεσιν ὀκτώ, οὐ προσδεξάμενος Εὐρυσθεὺς τοὺς δύο, ἐνδέκατον ἐπέταξεν αὐτῷ ἄθλον παρ' Ἑσπερίδων χρυσᾶ μῆλα κομίζειν. Ταῦτα δὲ ἦν ἐπὶ τοῦ Ἄτλαντος ἐν Ὑπερβορείοις. Ἐφύλασσε δὲ αὐτὰ δράκων ἀθάνατος, κεφαλὰς ἔχων ἑκατόν. Μετὰ τούτου δὲ Ἑσπερίδες ἐφύλαττον Αἴγλη, Ἐρύθεια, Ἑσπερία, Ἀρέθουσα. Μαθὼν δὲ παρὰ Νηρέως, ποῦ τυγχάνοιεν τὰ μῆλα καὶ αἱ Ἑσπερίδες, Λιβύην διεξήει. Ταύτης ἐβασίλευε παῖς Ποσειδῶνος Ἀνταῖος, ὃς τοὺς ξένους ἀναγκάζων παλαίειν ἀνῆρει. Τοῦτον Ἡρακλῆς ἀπέκτεινεν ἀράμενος μετέωρον· ψαύοντα γὰρ γῆς, ἰσχυρότερον συνέβαινε γενέσθαι· διὸ καὶ Γῆς τινες ἔφασαν τοῦτον εἶναι παῖδα.

Ὡς δὲ ἦκεν εἰς Ὑπερβορείους, Ἄτλαντα ἐπὶ τὰ μῆλα ἀπέστειλε, τὸν πόλον παρ' αὐτοῦ διαδεξάμενος. Ἄτλας δέ, δρεψάμενος παρ' Ἑσπερίδων τρία μῆλα, ἦκε πρὸς Ἡρακλέα, καί, μὴ βουλόμενος τὸν πόλον ἔχειν, ἠξίου ἐκεῖνον τοῦτο ποιεῖν· τὰ δὲ μῆλα ἔφη αὐτὸν κομιεῖν Εὐρυσθεῖ. Ὁ δὲ ἐκέλευσεν Ἄτλαντα δέξασθαι τὸν πόλον, ἕως ἂν σπεῖραν ποιήσῃται. Τοῦτο ἀκούσας Ἄτλας, καταθεὶς τὰ μῆλα, τὸν πόλον διεδέξατο. Καὶ οὕτως, ἀνελόμενος αὐτὰ Ἡρακλῆς, ἀπηλλάττετο.

### ιβ') Ὁ Κέρβερος.

Δωδέκατον ἄθλον ἐπέταξεν αὐτῷ Κέρβερον ἐξ Ἄδου κομίζειν. Εἶχε δὲ οὗτος τρεῖς κεφαλὰς, τὴν δὲ οὐρὰν δράκοντος, κατὰ δὲ τοῦ νώτου παντοίων εἶχεν ὄφρων κεφαλὰς. Παραγενόμενος οὖν Ἡρακλῆς ἐπὶ Ταίναρον τῆς Λακωνικῆς, οὗ τῆς εἰς Ἄδου καταβάσεως τὸ στόμιον ἦν, διὰ τούτου κατέβη.

Αἰτούντος δ' αὐτοῦ παρὰ Πλούτωνος τὸν Κέρβερον, ἐπέταξεν αὐτῷ Πλούτων ἄγειν χωρὶς, ὧν εἶχεν, ὄπλων κρατοῦντα. Ὁ δέ, εὐρών αὐτὸν ἐπὶ ταῖς πύλαις τοῦ Ἀχέροντος, τῷ τε θώρακι συμπεφραγμένος καὶ τῇ λεοντῇ συνεσκευασμένος, ἐπεὶ περιέβαλε τῇ κεφαλῇ τὰς χεῖρας, ἐκαρτέρει κρατῶν καὶ ἄγχων τὸ θηρίον, ἕως ἐπνιξε, καίπερ δακνόμενος ὑπὸ τοῦ κατὰ τὴν οὐρὰν δράκοντος. Συλλαβὼν οὖν τὸν Κέρβερον ἤκεν εἰς Μυκῆνας καὶ Εὐρύσθει δείξας, πάλιν ἐκόμισεν εἰς Ἄδου.

### 5. Ἡρακλῆς καὶ Δηιάνειρα.

Μετὰ δὲ τοὺς ἄθλους Ἡρακλῆς Ἰόλην, τὴν Εὐρύτου τοῦ βασιλέως τῆς Οἰχαλίας θυγατέρα, ἐμνηστεύετο. Οὐ τυχῶν δὲ τοῦ γάμου διὰ φθόνον Εὐρύτου, παραγενόμενος εἰς Καλυδῶνα, Δηιάνειραν ἐμνηστεύετο, τὴν Οἰνέως θυγατέρα. Καὶ παλαίσας ὑπὲρ τῶν γάμων αὐτῆς πρὸς Ἀχελῶν, εἰκασμένον ταύρω, ἀπέκοψε τὸ ἔτερον τῶν κεράτων. Καὶ τὴν μὲν Δηιάνειραν ἄγεται γυναῖκα, τὸ δὲ κέρασ Ἀχελῶος λαμβάνει, δοὺς ἀντὶ τούτου τὸ τῆς Ἀμαλθείας. Ἀμάλθεια δὲ κέρασ εἶχε ταύρου. Τοῦτο δὲ δύναμιν εἶχε τοιαύτην, ὥστε βρωτὸν ἢ ποτόν, ὅπερ εὐζαιτό τις, παρέχειν ἄφθονον.

### 6. Θάνατος Ἡρακλέους.

Ἀφικόμενος δὲ Ἡρακλῆς εἰς Τραχῖνα, στρατιὰν ἐπ' Οἰχαλίαν συνήθροισεν, Εὐρυτον τιμωρήσασθαι θέλων. Συμμα-

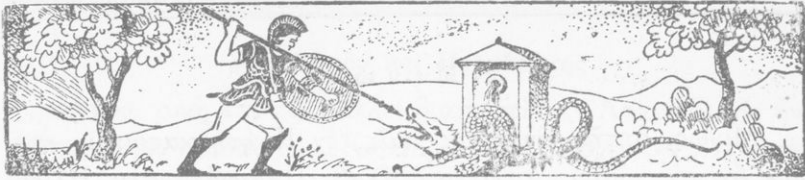
χούντων δὲ αὐτῷ Ἀρκάδων καὶ ἄλλων, κτείνας αὐτόν, αἰρεῖ τὴν πόλιν καὶ Ἴόλην αἰχμάλωτον ἄγει. Καὶ προσορμισθεὶς Κηναίῳ τῆς Εὐβοίας, ἐπὶ ἀκρωτηρίου Διὸς Κηναίου βωμὸν ἰδρύσατο.

Μέλλων δὲ ἱερουργεῖν εἰς Τραχῖνα, Λίχαν τὸν κήρυκα ἔπεμψε, λαμπρὰν ἐσθῆτα κομιοῦντα. Παρὰ δὲ τούτου τὰ περὶ τὴν Ἴόλην Δηιάνειρα μαθοῦσα καὶ φοβηθεῖσα μὴ ἐκείνην Ἑρακλῆς λάβῃ γυναῖκα, τὸν χιτῶνα ἰῶ ἔχρισεν.

Ἐνδύς δὲ Ἑρακλῆς, ἔθυσεν. Ὡς δέ, θερμανθέντος τοῦ χιτῶνος, ὁ ἰὸς τὸ σῶμα ἔσηπε, τὸν μὲν Λίχαν, τῶν ποδῶν ἀράμενος, κατηρόντισεν ἀπὸ τῆς Βοιωτίας, τὸν δὲ χιτῶνα ἀπέσπα προσπεφυκότα τῷ σώματι· συναπεσπῶντο δὲ αἱ σάρκες αὐτοῦ. Τοιαύτη συμφορὰ περιπεσῶν, εἰς Τραχῖνα ἐπινεὼς κομίζεται. Δηιάνειρα δέ, αἰσθημένη τὸ γεγονός, ἑαυτὴν ἀνήρτησεν.

Ἑρακλῆς δὲ παραγενόμενος εἰς Οἶτην τὸ ὄρος (ἔστι δὲ τοῦτο Τραχινίων), ἐκεῖ πυρὰν ποιήσας καὶ ἐπιβὰς αὐτῆς, ἐκέλευεν ὑφάπτειν. Μηδενὸς δὲ τοῦτο πράττειν ἐθέλοντος, Ποίας, παριῶν κατὰ ζήτησιν ποιμνίων, ὑφῆψε. Τούτῳ καὶ τὰ τόξα ἐδωρήσατο Ἑρακλῆς. Καιομένης δὲ τῆς πυρᾶς, λέγεται νέφος ὑποστὰν μετὰ βροντῆς εἰς οὐρανὸν ἀναπέμψαι.





## ΣΤ'. ΟΙ ΑΛΛΟΙ ΗΡΩΕΣ

### 1. Κάδμος.

Ἀγνώωρ βασιλεὺς Φοινίκης εἶχε θυγατέρα μὲν Εὐρώπην, παῖδας δὲ Κάδμον καὶ Φοίνικα καὶ Κίλικα. Τὴν δ' Εὐρώπην Ζεὺς, κρύφα τοῦ πατρός, διὰ τῆς θαλάσσης ἐκόμισεν εἰς Κρήτην, ἔνθα αὕτη Μίνωα τίκτει, τὸν μέλλοντα τῆς Κρήτης βασιλεύσειν.

Κάδμος δὲ ἦλθεν εἰς Δελφοὺς περὶ τῆς ἀδελφῆς πυθανόμενος. Ὁ δὲ θεὸς εἶπε περὶ τῆς Εὐρώπης μὴ πολυπραγμονεῖν, ὅτι αὕτη καλῶς ἔχει, ἀκολουθῆσαι δὲ καθοδηγῶ μιᾶ βοῦ, καὶ πόλιν κτίζειν, ἔνθα ἂν αὕτη πέσῃ ὑπὸ καμάτου κυριευθεῖσα.

Τοιοῦτον λαβὼν χρησμὸν διὰ Φωκέων ἐπορεύετο καὶ τινι βοῦ συντυχὼν ἐν βουκολίῳις, ταύτῃ κατόπισθεν εἶπετο. Αὕτη δὲ εἰς Βοιωτίαν ἐλθοῦσα ἐκλίθη, καὶ ἐκεῖ Κάδμος πόλιν ἔκτισε, Θήβας νῦν προσαγορευομένην.

Βουλόμενος δὲ Ἀθηναῖα καταθῦσαι τὴν βοῦν, πέμπει τινὰ τῶν μεθ' ἑαυτοῦ ληψόμενον ἀπὸ τῆς κρήνης ὕδωρ φρουρῶν δὲ τὴν κρήνην δράκων τοὺς πλείονας τῶν πεμφθέντων διεφθειρεν. Ἀγανακτήσας δὲ Κάδμος κτείνει τὸν δράκοντα καὶ τῆς Ἀθηναῖς συμβουλευούσης, τοὺς ὀδόντας αὐτοῦ σπείρει. Τούτων οὖν σπαρέντων ἀνέτειλαν ἐκ τῆς γῆς ἄνδρες ἔνοπλοι· οὗτοι δὲ οἱ πρῶτοι ἐγένοντο τῆς πόλεως κάτοικοι.

## 2. Μίνως.

Μίνως, ὁ τῆς Εὐρώπης παῖς, ἐν Κρήτῃ κατοικῶν σοφοὺς ἔγραψε νόμους, γυναικίκα δ' ἔλαβε Πασιφάην, τὴν Ἡλίου θυγατέρα. Αὕτη τίκτει παιῖδας μὲν τέσσαρας, θυγατέρας δὲ τὰς Ἰσας.

Ἄσπεριου δὲ τοῦ Κρήτης βασιλέως ἄπαιδος ἀποθανόντος, Μίνως βασιλεύειν θέλων ὑπὸ Κρητῶν ἐκωλύετο. Ἄλλ' ὁ Μίνως ἔλεγεν, ὡς οἱ θεοὶ βούλονται αὐτὸν τὴν βασιλείαν λαβεῖν, καὶ χάριν τοῦ πιστευθῆναι εἶπεν, ὅτι ἂν εὕξηται, γενήσεσθαι.

Καὶ Ποσειδῶνι θύων ἠϋξάτο ταῦρον ἀναφανῆναι ἐκ τῶν βυθῶν, ὑποσχόμενος αὐτὸν καταθύσειν τῷ θεῷ. Τοῦ δὲ Ποσειδῶνος ταῦρον ἀναβιβάσαντος αὐτῷ διαπρηπῆ, τὴν βασιλείαν παρέλαβε. Θαλασσοκρατήσας δὲ πρῶτος πασῶν σχεδὸν τῶν νήσων ἤρξε.

Μετ' οὐ πολὺ δὲ Μίνως καὶ ἐπὶ τὰς Ἀθήνας στόλῳ ἐπολέμησε. Χρονιζομένου δὲ τοῦ πολέμου καὶ γενομένου τῇ πόλει λιμοῦ τε καὶ λοιμοῦ οἱ Ἀθηναῖοι ἐπυνθάνοντο περὶ ἀπαλλαγῆς. Ὁ δὲ θεὸς εἶπεν αὐτοῖς Μίνωι διδόναι ὅτι ἂν αὐτὸς κελεύσῃ. Μίνως δὲ ἐκέλευσεν αὐτοῖς νεανίας ἑπτὰ καὶ κόρας τὰς Ἰσας χωρὶς ὕπλων πέμπειν κατ' ἔτος τῷ Μινωταύρῳ βορὰν.

Ἦν δ' ὁ Μινώταυρος μέγα θηρίον ἐν Λαβυρίνθῳ, ἐν ᾧ τὸν εἰσεθλόντα ἀδύνατον ἦν ἐξελθεῖν· πολυπλόκοις γὰρ καμπαῖς τὴν ἀγνοουμένην ἔξοδον ἀπέκλειε. Κατεσκευάκει δὲ αὐτὸν Δαίδαλος, ὃς ἦν ἐξ Ἀθηνῶν ἀρχιτέκτων ἀριστος καὶ πρῶτος ἀγαλμάτων εὐρετής.

Τούτῳ οὖν τῷ Μινωταύρῳ κατ' ἔτος Ἀθηναῖοι νεανίας ἑπτὰ καὶ κόρας τὰς Ἰσας βορὰν ἔπεμπον, ἕως Θησεὺς τοῦ καιοῦ τὰς Ἀθήνας ἀπήλλαξε.

### 3. Κάστωρ καὶ Πολυδεύκης.

Λήδα γυνὴ ἐπὶ τῷ κάλλει διαπρεπῆς ἐν Λακεδαιμόνι ἦν. Αὕτη τίκτει παῖδας δύο, Κάστορα καὶ Πολυδεύκην καλουμένους. Τούτων Κάστωρ μὲν ἤσκει τὰ κατὰ πόλεμον, Πολυδεύκης δὲ πυγμῆν· καὶ δι' ἀνδρείαν ἀμφοτέροι Διόσκουροι προσηγορεύθησαν.

Οὗτοι ἐπὶ Μεσσήνην ἐστράτευσαν· καὶ Κάστωρ μὲν ἐν τῷ πολέμῳ ἀπέθανε, Πολυδεύκην δὲ Ζεὺς εἰς οὐρανὸν δι' ἀρετὴν ἀνάγει. Μὴ δεχομένου δὲ Πολυδεύκουσ τὴν ἀθανασίαν ὄντος νεκροῦ Κάστορος, Ζεὺς ἀμφοτέροις παρ' ἡμέραν καὶ ἐν θεοῖς εἶναι καὶ ἐν θνητοῖς ἔδωκε.

### 4. Αἰακός.

Ἀσωπὸς ποταμὸς Ὠκεανοῦ καὶ Τηθύουσ παῖς ἦν. Οὗτος δύο μὲν παῖδας εἶχεν, εἴκοσι δὲ θυγατέρας, ὧν μία Αἰγίνα ἐκαλεῖτο. Ταύτην Ζεὺς εἰσεκόμισεν εἰς τὴν τότε Οἰνώνην λεγομένην νῆσον, νῦν δὲ Αἰγίναν ἀπ' ἐκείνης κληθεῖσαν.

Τῆς Αἰγίνης παῖς ἦν Αἰακός, ὃς εὐσεβέστατος πάντων ἀνθρώπων ἐγένετο. Διὸ καὶ τὴν Ἑλλάδα ἀπασαν κατεχούσης ἀφορίας, χρησιμοὶ θεῶν ἔλεγον ἀπαλλαγῆσθαι τῶν δεινῶν τὴν Ἑλλάδα, ἐὰν Αἰακὸς ὑπὲρ αὐτῆς εὐχὰς ποιήσῃται.

Ποιησαμένου δὲ εὐχὰς Αἰακοῦ τῆς ἀκαρπίας ἢ Ἑλλάς ἀπαλλάττεται. Τιμᾶται δὲ καὶ παρὰ Πλούτωνι τελευτήσας Αἰακός, καὶ τὰς κλεῖς τοῦ Ἄδου φυλάσσει.

### 5. Κέκροψ.

Κέκροψ αὐτόχθων τῆς Ἀττικῆς ἐβασίλευσε πρῶτος, καὶ τὴν γῆν πρότερον λεγομένην Ἀκτὴν ἀφ' ἑαυτοῦ Κεκροπίαν ὠνόμασεν. Ἐπὶ τούτου οἱ θεοὶ ἐβούλοντο καταλαβεῖν πόλεις, ἐν αἷς ἔμελλον ἔχειν τιμὰς ἰδίας ἕκαστος.

Ἦλθεν οὖν πρῶτος Ποσειδῶν ἐπὶ τὴν Ἀττικὴν καὶ

πλήξας τῇ τριαίνῃ κατὰ τὸ μέσον τῆς Ἀκροπόλεως ἀπέφηνε θάλασσαν. Μετὰ δὲ τοῦτον Ἀθηναῖ ἤλθε καὶ ποιησαμένη μάρτυρα Κέκροπα ἐφύτευσε ἐλαίαν.

Γενομένης δ' ἔριδος Ἀθηναῖ καὶ Ποσειδῶνι περὶ τῆς χώρας, Ζεὺς διαλύσας τὴν ἔριν κριτὰς ἔδωκεν αὐτοῖς θεοὺς τοὺς δώδεκα. Καὶ τούτων δικαζόντων ἡ χώρα τῆς Ἀθηναῖς ἐκρίθη, Κέκροπος μαρτυρήσαντος, ὅτι πρῶτον αὐτὴ τὴν ἐλαίαν ἐφύτευσε. Ἀθηναῖ οὖν ἀφ' ἑαυτῆς τὴν πόλιν ἐκάλεσεν Ἀθήνας.

### 6. Θ η σ ε ὑ ς .

Θησεύς, ὁ Αἰγέως καὶ Αἴθρας παῖς, ἐν Τροιζῆνι μετὰ τῆς μητρὸς ὄν, ὡς ἐγένετο τέλειος, ἀπώσάμενος τὴν πέτραν λαμβάνει τὰ κέδिला καὶ τὴν μάχαιραν, ἃ ὑπὸ τοῦ πατρὸς ἐκεῖ κεκρυμμένα ἦσαν, καὶ πεζὸς πρὸς τὸν πατέρα ἐβαινεῖ εἰς τὰς Ἀθήνας. Φρουρουμένης δὲ ὑπὸ ἀνδρῶν κακούργων τῆς ὁδοῦ ἡμέρωσε.

Πρῶτον μὲ οὖν Περιφήτην, ὃς ἀπὸ τῆς κορύνης, ἦν ἐφόρει, κορυνήτης ἐπεκαλεῖτο, ἔκτεινε ἐν Ἐπιδαύρῳ. Πόδας δὲ ἀσθενεῖς ἔχων οὗτος ἐφόρει κορύνην σιδηρᾶν, δι' ἧς ἔκτεινε, οὓς εὔρισκε. Ταύτην ἀφελόμενος Θησεύς ἐφόρει.

Δεύτερον δὲ κτείνει Σίνιν, ὃς πιτυοκάμπτης ἐπεκαλεῖτο· οἰκῶν γὰρ τὸν Κορινθίων ἰσθμὸν ἔκαμπτε πίτυς καὶ προσδεδεμένους ἐπ' αὐτῶν ἀνήρτα τοὺς διαβαίνοντας, οἳ ὑπὸ τῶν δένδρων αναρριπτούμενοι πανωλέθρως ἀπέθνησκον. Τούτῳ τῷ τρόπῳ Θησεύς καὶ Σίνιν αὐτὸν ἀπέκτεινε.

Καὶ ἄλλων κακούργων τὴν ὁδὸν Θησεύς ἀπαλλάξας εἰς Ἀθήνας ἤλθεν. Ἐντεῦθεν δὲ εἰς Κρήτην ἐλθὼν τὸν Μινώταυρον ἀπέκτεινε καὶ τὰς Ἀθήνας ἔσωσε.

### 7. Μ ε λ έ α γ ρ ο ς .

Οἰνεύς, ὁ Καλυδῶνος βασιλεὺς, καὶ Ἀλθαία ἐγέννησαν



Μελέαγρον. Ὅτε δ' οὗτος ἦν ἡμερῶν ἑπτὰ, αἱ Μοῦραι προεἶπον τῇ μητρὶ, ὅτι τότε τελευτήσει ὁ παῖς αὐτῆς, ὅταν ὁ ἐπὶ τῆς ἐστίας δαλὸς κατακαῖ. Τοῦτο δ' ἀκούσασα Ἀλθαία παρέλαβε τὸν δαλόν, ὃν ἐν λάρνακι θεῖσα ἐπιμελῶς ἐφύλασσε.

Μελέαγρος δὲ ἀνὴρ γενόμενος, πάντων μὲν τῶν ἡλικιωτῶν ἐπρώτευσεν κάλλιεν καὶ ῥώμην, ἐτελεύτησε δὲ τόνδε τὸν τρόπον. Ὅτε ποτὲ Οἰνεὺς ἔθυσεν τῇ Δήμητρι καὶ τοῖς ἄλλοις θεοῖς ἀπαρχὰς καρπῶν, μόνης τῆς Ἀρτέμιδος ὀλιγώρησεν διὸ ἀγανακτήσασα Ἀρτεμις κάπρον εἰς Καλυδῶνα ἐπέμφεν ἕξοχον μεγέθει τε καὶ ῥώμην, ὃς τήν τε χώραν ἐφθειρε καὶ τὰ βοσκήματα καὶ τοὺς ἐντυγχάνοντας αὐτῷ ἀνθρώπους.

Ἐπὶ τοῦτον τὸν κάπρον Μελέαγρος τοὺς ἀρίστους νεανίας τῆς Ἑλλάδος συνεκάλεσε καὶ τῷ ἀποκτείναντι αὐτὸν ὑπέσχετο δῶσειν τὴν δορὰν ἀριστεῖον. Ἀφίκοντο οὖν ἄλλοι τε πολλοὶ εἰς Καλυδῶνα καὶ Ἀταλάντη ἐξ Ἀρκαδίας.

Κυκλωθεὶς δὲ ὑπὸ τούτων ὁ κάπρος, ὑπὸ μὲν Ἀταλάντης ἐτοξεύθη εἰς τὸ νῶτον, ὑπὸ δὲ Ἀμφιαράου τοῦ Ἀργεῖου εἰς τὸν ὀφθαλμόν, Μελέαγρος δὲ εἰς τὸν κενεῶνα πλήξας τὸν κάπρον ἀπέκτεινε καὶ τὸ δέρας λαβὼν ἔδωκεν Ἀταλάντη.

Οἱ δὲ ἀδελφοὶ τῆς Ἀλθαίας ὄνειδος ἐνόμισαν εἶναι, εἰ γυνὴ τὰ ἀριστεῖα λήψεται, ἀνδρῶν παρόντων· διὸ ἐνεδρεύσαντες Ἀταλάντη κατὰ τὴν εἰς Ἀρκαδίαν ἐπάνοδον ἤρπασαν τὸ δέσμα.

Ὅργισθεὶς δ' ἐπὶ τούτῳ Μελέαγρος τοὺς μὲν ἀδελφοὺς τῆς μητρὸς ἀπέκτεινε, τὸ δὲ δέσμα τοῦ κάπρου πάλιν ἔδωκεν Ἀταλάντη. Ἡ δὲ Ἀλθαία λυπηθεῖσα ἐπὶ τῷ φόνῳ τῶν ἀδελφῶν ἐβουλεύσατο τιμωρῆσασθαι τὸν υἱόν. Μνημονεύουσα οὖν τοῦ λόγου τῶν Μοιρῶν τὸν δαλὸν ἐκείνον ἐπύρωσε καὶ οὕτω Μελέαγρος ἐτελεύτησε.

## 8. Νιόβη.

Νιόβη ἡ Ταντάλου ἔτεκε παῖδας μὲν ἑπτὰ, θυγατέρας

δὲ τὰς ἴσας. Εὐτεκνος δὲ οὔσα εὐτεκνοτέρα τῆς θεᾶς Λητοῦς εἶπεν ὑπάρχειν.

Λητώ δὲ ἀγανακτήσασα τὴν τε Ἄρτεμιν καὶ τὸν Ἀπόλλωνα κατ' αὐτῶν παρώξυνε καὶ τὰς μὲν θηλείας κατετόξευσεν Ἄρτεμις, τοὺς δὲ ἄρρενας κοινῇ πάντας ἐν Κιθαιρῶνι Ἀπόλλων κυνηγετοῦντας ἀπέκτεινεν.

Αὕτῃ δὲ Νιόβη Θήβας ἀπολιποῦσα πρὸς τὸν πατέρα Τάνταλον ἦλθεν εἰς Σίπυλον τῆς Λυδίας κάκει Διὶ εὐξαμένη τὴν μορφὴν εἰς λίθον μετέβαλε, λιθίνη δ' οὔσα χεῖται δάκρυα νύκτωρ καὶ καθ' ἡμέραν.

### 9. Ὀ ρ φ ε ὑ ς .

Ὀρφεύς, Καλλιόπης Μούσης καὶ Οἰάγρου υἱός, ἄδων ἐκίνει λίθους τε καὶ δένδρα. Ἀποθανούσης δὲ Εὐρυδίκης τῆς γυναικὸς αὐτοῦ, δηχθείσης ὑπὸ ὕφειας, κατῆλθεν εἰς Ἄδου θέλων ἀναγαγεῖν αὐτήν, καὶ Πλούτωνα ἔπεισεν ἀναπέμψαι. Ὁ δὲ ὑπέσχετο τοῦτο ποιήσειν, ἂν μὴ πορευόμενος Ὀρφεύς ἐπιστραφῆ, πρὶν εἰς τὴν αὐτοῦ οἰκίαν ἐλθεῖν. Ὁ δὲ ἀπιστῶν ἐπιστραφεὶς ἐθεάσατο τὴν γυναῖκα· ἡ δὲ πάλιν ὑπέστρεψε.

### 10. Ἀ λ κ η σ τ ι ς .

Ἄδμητος βασιλεὺς Φερῶν ἦν καὶ βοηθὸν αὐτοῦ εἶχεν Ἀπόλλωνα. Ὅτε δ' Ἄδμητος ἐμνηστεύετο τὴν Πελίου θυγατέρα Ἀλκηστιν, Πελίας ἐκείνῳ δώσειν ὑπέσχετο τὴν θυγατέρα τῷ καταζεύξαντι ἄρμα λεόντων καὶ κάπρων. Ὁ δὲ Ἀπόλλων ζεύξας ἔδωκε τῷ Ἄδμήτῳ, ὃς κομίσας πρὸς Πελίαν Ἀλκηστιν λαμβάνει.

Θύων δ' ἐν τοῖς γάμοις ἐξελάθετο Ἀρτέμιδι θῦσαι. Διὰ τοῦτο τὸν θάλαμον ἀνοίξας εὔρε δρακόντων σπεύραις πεπληρωμένον. Ἀπόλλων δὲ εἰπὼν ἐξιλάσκεσθαι τὴν θεόν, ἤτήσατο παρὰ Μοιρῶν, ἵνα, ὅταν Ἄδμητος μέλλῃ τελευτᾶν,

ἀπολυθῆ τοῦ θανάτου, ἂν ἐκουσίως τις ὑπὲρ αὐτοῦ θνήσκῃν θελήσῃ. Ὡς δὲ ἦλθεν ἡ τοῦ θανάτου ἡμέρα, μήτε τοῦ πατρὸς μήτε τῆς μητρὸς ὑπὲρ αὐτοῦ θνήσκῃν θελόντων, Ἀλκηστὶς ὑπεραπέθανε.

Καὶ αὐτὴν πάλιν ἀνέπεμψεν ἡ Κόρη, ὡς δὲ ἔνιοι λέγουσιν, Ἑρακλῆς ἀνεκόμισεν ἐξ Ἄδου.





Γ'. ΕΚ ΤΗΣ «ΠΟΙΚΙΛΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ» ΑΙΔΙΑΝΟΥ

ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ «ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ ΚΑΙ ΔΙΑ ΒΙΩΣΙΜΗΣ ΜΑΘΗΣΗΣ»

## ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΟΝ ΣΗΜΕΙΩΜΑ

Ὁ Ῥωμαῖος Κλαύδιος Αἰλιανὸς ἐγεννήθη εἰς τὸ Πραίνεστον (τὴν σημερινὴν Παλαιστρίνην) τῆς μέσης Ἰταλίας καὶ ἔζησεν εἰς τὴν Ῥώμην κατὰ τὸν τρίτον αἰῶνα μ.Χ. Ἐξέμαθε καλῶς τὴν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν, ἐμελέτησε τοὺς ἀρχαίους Ἑλληνας συγγραφεῖς καὶ διετέλεσε διδάσκαλος τῆς ῥητορικῆς. Ἦτο σύγχρονος τοῦ Ἀθηναίου σοφιστοῦ Φιλοστράτου, ὁ ὁποῖος τὸν ἐξετίμησε καὶ ἔγραψε τὴν βιογραφίαν του εἰς τοὺς βίους τῶν σοφιστῶν.

Ὁ Αἰλιανὸς ἔγραψε πολλὰ συγγράμματα, ἐκ τῶν ὁποίων σφύζονται τὰ ἐξῆς δύο :

1) « **Περὶ ζώων ιδιότητος** », εἰς τὸ ὁποῖον περιέχονται περιεργοὶ καὶ χρήσιμοι γνώσεις περὶ διαφόρων ζώων (εἰς 17 βιβλία).

2) « **Ποικίλη Ἱστορία** », περιέχουσα ποικίλας συντόμους διηγήσεις, βιογραφικὰς πληροφορίας, διαφόρους περιγραφάς, ἱστορικὰ ἀνέκδοτα κλπ. (εἰς 14 βιβλία).

Τὰ βιβλία του διακρινόμενα διὰ τὴν ἀπλότητα, τὴν ποικιλίαν καὶ τὴν χάριν κατέστησαν εὐχάριστον ἀνάγνωσμα. Ἐκτὸς δὲ τούτου εἶναι καὶ χρήσιμα, διότι περιέχουν πολλὰς περὶ προσώπων καὶ πραγμάτων εἰδήσεις ἐκ πηγῶν, αἱ ὁποῖαι ἔχουν ἀπολεσθῆ.

# ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

Το Πρόγραμμα Επιστημονικών Προγραμμάτων της Παιδείας (Π.Ε.Π.) αποτελεί το βασικό πλαίσιο για την ανάπτυξη της εκπαιδευτικής διαδικασίας. Η εφαρμογή του προγράμματος γίνεται με βάση τις αρχές της παιδαγωγικής και της διδακτικής, με στόχο την επίτευξη των εκπαιδευτικών στόχων. Η επιτυχία του προγράμματος εξαρτάται από την ποιότητα της διδασκαλίας και την ενεργή συμμετοχή των μαθητών.

- 1) Η εφαρμογή του προγράμματος γίνεται με βάση τις αρχές της παιδαγωγικής και της διδακτικής, με στόχο την επίτευξη των εκπαιδευτικών στόχων.
- 2) Η επιτυχία του προγράμματος εξαρτάται από την ποιότητα της διδασκαλίας και την ενεργή συμμετοχή των μαθητών.
- 3) Η εφαρμογή του προγράμματος γίνεται με βάση τις αρχές της παιδαγωγικής και της διδακτικής, με στόχο την επίτευξη των εκπαιδευτικών στόχων.
- 4) Η επιτυχία του προγράμματος εξαρτάται από την ποιότητα της διδασκαλίας και την ενεργή συμμετοχή των μαθητών.





## Γ'. ΕΚ ΤΗΣ «ΠΟΙΚΙΛΙΑΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ» ΑΙΛΙΑΝΟΥ

### 1. Ἀλέξανδρος καὶ Φωκίωι.

Ἀλέξανδρος ὁ Φιλίππου Φωκίωι μόνῳ τῶ Ἀθηναίων στρατηγῷ γράφων προσετίθει τὸ «χαίρειν», ὅτι ἐξόχως ἐτίμα αὐτόν. Ἀλλὰ καὶ τάλαντα αὐτῷ ἀργυρίου ἐπεμψεν ἑκατόν, καὶ πόλιν μίαν ἔδωκεν, ἵνα ἔχη καρποῦσθαι τὰς ἐκεῖθεν προσόδους.

Ὁ μὲν οὖν Ἀλέξανδρος μεγαλοφρόνως ταῦτα ἐποίει καὶ μεγαλοπρεπῶς. Ἀλλ' ἔτι μεγαλοφρονέστερον ὁ Φωκίωι μήτε τὸ ἀργύριον μήτε τὴν πόλιν ἐδέξατο, πένης ὢν. Ἡρώτησε δέ· «Διὰ τίνα αἰτίαν ταῦτα Ἀλέξανδρος παρέχει μοι ;». Ὡς δὲ εἶπον, ὅτι μόνον αὐτόν ἡγεῖται καλὸν κἀγαθόν, «οὐκοῦν», ἔφη, «ἑασάτω με τοιοῦτον εἶναι».

### 2. Ἐπαμεινώνδου μεγαλοφροσύνη.

Ἐπαμεινώνδας ἕνα εἶχε τρίβωνα καὶ αὐτὸν ῥυπαρόν· εἶ ποτε δὲ αὐτόν ἔδωκεν εἰς γναφεῖον, αὐτὸς ὑπέμενε οἴκοι δι' ἀπορίαν ἐτέρου. Τοσοῦτον δὴ πένης ὢν, τοῦ Περσῶν βασιλέως πέμψαντος αὐτῷ πολὺ χρυσίον, οὐκ ἐδέξατο. Καὶ εἶ τι ἐγὼ νοῶ, μεγαλοφρονέστερος ἦν τοῦ διδόντος ὁ μὴ λαβῶν.

Ἀλλὰ καὶ τοῦτο λέγεται περὶ Ἐπαμεινώνδου· ὅτε ὁ ὑπάσπιστής αὐτοῦ χρήματα ἔλαβε παρά τινος τῶν αἰχμαλώτων,

εἶπεν αὐτῷ· « Ἀπόδος μοι τὴν ἀσπίδα καὶ ἄπελθε· οὐ γὰρ κινδυνεύειν δύναται ὁ τοιούτῳ τῷ τρόπῳ πλούσιος γιγνόμενος ».

### 3X Ξενοφῶντος καρτερία.

Ξενοφῶντι θύοντι ἤλθε τις ἐκ Μαντινείας ἄγγελος λέγων, ὅτι ὁ υἱὸς αὐτοῦ Γρύλλος ἐν πολέμῳ ἀπέθανε. Καὶ ἐκεῖνος ἀπέβαλε μὲν τῆς κεφαλῆς τὸν στέφανον, διετέλει δὲ θύων τοῖς θεοῖς.

Ἐπεὶ δὲ ὁ ἄγγελος προσέθηκε καὶ ἐκεῖνο, ὅτι νικῶν ἀπέθανε, πάλιν ὁ Ξενοφῶν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τὸν στέφανον ἀνέλαβε καὶ τὴν θυσίαν ἐποίει.

### 4V Γέρων ἀλαζών.

Ἄνθρωπος εἰς Λακεδαίμονα ἤλθε Κεῖος, γέροντος ἤδη ὄντος. Οὗτος τὰ μὲν ἄλλα ἦν ἀλαζών, ἡσχύνετο δὲ ἐπὶ τῷ γήρατι· καὶ διὰ ταῦτα τὰς τρίχας πολιὰς οὔσας ἐπειράτο βαφῆ ἀφανίζειν. Παρελθὼν οὖν εἰς τοὺς Λακεδαιμονίους, καὶ τοιαύτην ἔχων τὴν κεφαλὴν, εἶπεν ἐκεῖνα, ὑπὲρ ὧν καὶ ἀφίκετο.

Ἀναστὰς οὖν Ἀρχίδαμος, ὁ τῶν Λακεδαιμονίων βασιλεὺς, ἔλεγε· « Τί δύναται οὗτος ὑγιὲς εἰπεῖν, ὃς οὐ μόνον ἐπὶ τῇ ψυχῇ τὸ ψεῦδος ἔχει, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῇ κεφαλῇ περιφέρει ».

### 5. Αἱ τῶν Λακεδαιμονίων μητέρες.

Αἱ Λακεδαιμονίων μητέρες, ὅσαι ἐπυνθάνοντο τοὺς παῖδας αὐτῶν ἐν τῇ μάχῃ κεῖσθαι, ἀφικνούμεναι τὰ τραύματα αὐτῶν ἐπεσκόπων. Καὶ εἰ μὲν πλείω ἦν τὰ ἐμπροσθεν τραύματα, γαυρούμεναι καὶ σεμνῶς ὀρῶσαι τοὺς παῖδας εἰς τὰς πατρώας ἔφερον ταφάς. Εἰ δὲ τὰ τραύματα ὀπίσθεν ἦν, αἰσχυνόμεναι καὶ θρηνοῦσαι καὶ ὡς ἔνεστι μάλιστα λαθεῖν σπεύδουσαι, κατέλειπον τοὺς νεκροὺς ἐν τῷ πολυανδρίῳ θάψαι ἢ λάθρα εἰς τοὺς οἰκίους τάφους ἐκόμιζον αὐτούς.

## 6. Ξενοκράτους φιλευσπλαγχνία.

Ξενοκράτης ὁ Χαλκηδόνιος, ὁ ἐταῖρος Πλάτωνος, τά τε ἄλλα ἦν φιλοικτίρμων καὶ οὐ μόνον φιλόανθρωπος, ἀλλὰ καὶ πολλὰ τῶν ἀλόγων ζῴων ἠλέει.

Καὶ οὖν ποτε καθημένου ἐν ὑπαίθρῳ διωκόμενος βιαίως στρουθὸς ὑπὸ ἱέρακος, εἰς τοὺς κόλπους αὐτοῦ κατελθὼν ἐκρύβη. Ὁ δὲ ἀσμένως ἐδέξατο τὸν ὄρνιν καὶ διεφύλαξεν ἀποκεκρυμμένον, ἔστε ὁ διώκων ἀπῆλθεν.

Ἐπεὶ δὲ ἠλευθέρωσεν αὐτὸν τοῦ φόβου, ἀπλώσας τὸν κόλπον ἀφῆκε τὸν ὄρνιν ἐπειπὼν, ὅτι οὐκ ἐξέδωκε τὸν ἰκέτην.

## 7. Πλάτων.

Πλάτων ὁ Ἀρίστωνος ἐν Ὀλυμπίᾳ συνεσκήνωσεν ἀγνώσιν ἀνθρώποις, καὶ αὐτὸς ὢν αὐτοῖς ἀγνῶς. Οὕτω δὲ αὐτοὺς ἐχειρώσατο τῇ ὁμιλίᾳ καὶ τοῖς τρόποις, συνεστιώμενός τε αὐτοῖς ἀφελῶς καὶ συνδιημερεύων ἐν πᾶσιν, ὥστε πάνυ τέρπεσθαι τοὺς ξένους τῇ τοῦ ἀνδρὸς συντυχίᾳ. Οὔτε δὲ περὶ Ἀκαδημείας εἶπε τι αὐτοῖς οὔτε περὶ Σωκράτους· τοῦτο μόνον ἐνεφάνισεν αὐτοῖς, ὅτι καλεῖται Πλάτων.

Ἐπεὶ δὲ ἦλθον εἰς τὰς Ἀθήνας, ὑπεδέξατο αὐτοὺς μάλα φιλοφρόνως. Καὶ οἱ ξένοι εἶπον αὐτῷ· «ὦ Πλάτων, ἐπίδειξον ἡμῖν καὶ τὸν ὁμῶνυμόν σου, τὸν Σωκράτους ὁμιλητὴν, καὶ ἐπὶ τὴν Ἀκαδημείαν τὴν ἐκείνου ἄγε ἡμᾶς καὶ σύστησον τῷ ἀνδρὶ, ἵνα τι καὶ αὐτοῦ ἀπολαύσωμεν». Ὁ δὲ Πλάτων ἠρέμα μειδιάσας, ὥσπερ εἰώθει, λέγει· «Ἀλλὰ, φίλοι, ἐγὼ αὐτὸς ἐκεῖνός εἰμι».

Οἱ δὲ ἐξεπλάγησαν, ὅτι τὸν ἄνδρα ἔχοντες μεθ' ἑαυτῶν τὸν τοσοῦτον ἠγγόνησαν· οὕτω γὰρ ἀπλῶς καὶ ἀνεπιτηδεύτως συνεγένετο αὐτοῖς καὶ ἔδειξεν, ὅτι δύναται καὶ ἄνευ τῶν συνήθων λόγων χειροῦσθαι τοὺς συνόντας.

### 8. Ἡ μάχη τῶν ἀλεκτρυόνων.

Μετὰ τὴν κατὰ τῶν Περσῶν νίκην Ἀθηναῖοι νόμον ἔθεντο ἀλεκτρυόνας ἀγωνίζεσθαι δημοσίᾳ ἐν τῷ θεάτρῳ μιᾶς ἡμέρας τοῦ ἔτους· πόθεν δὲ τὴν ἀρχὴν ἔλαβεν ὁ νόμος οὗτος, ἔρῳ.

“Ὅτε Θεμιστοκλῆς ἐπὶ τοὺς βαρβάρους τὴν στρατιὰν ἐξῆγεν, ἀλεκτρυόνας ἐθεάσατο μαχομένους. Εὐθύς δ’ ὡς εἶδεν αὐτοὺς, ἐπέστησε τὴν στρατιὰν καὶ εἶπεν· «Ὁρᾶτε τούτους μαχομένους καὶ ἐμμένοντας ἰσχυρῶς ἐν τῇ μάχῃ; Γινώσκετε δέ, ὅτι οὔτοι οὔτε ὑπὲρ πατρίδος οὔτε ὑπὲρ πατρῶν θεῶν οὔτε ὑπὲρ προγονικῶν τάφων κακοπαθοῦσιν, οὐδὲ ὑπὲρ δόξης οὐδὲ ὑπὲρ ἐλευθερίας οὐδὲ ὑπὲρ παιδῶν, ἀλλ’ ὑπὲρ τοῦ μὴ ἡττηθῆναι ἑκάτερος μηδὲ εἶξαι τὸν ἕτερον τῷ ἑτέρῳ».

Ταῦτα εἰπὼν ἐπέρρωσε τοὺς Ἀθηναίους. Τοῦτο δὲ γενόμενον αὐτοῖς τότε σύνθημα εἰς ἀρετὴν ἐβουλήθη διαφυλάττειν ὑπόμνησιν εἰς τὰ ὅμοια ἔργα.

### 9. Ἀρταξέρξης περὶ φιλοπονίας.

Ῥοιὰν ἐπὶ λίχνου μεγίστην Ὠμίσης Ἀρταξέρξης τῷ βασιλεῖ, ἐλαύνοντι τὴν Περσίδα, προσεκόμισε. Τὸ μέγεθος οὖν ταύτης ὑπερεκπλαγεῖς ὁ βασιλεὺς, «ἐκ ποίου παραδείσου», φησί, «λαβὼν φέρεις μοι τὸ δῶρον τοῦτο;». Τοῦ δὲ εἰπόντος ὅτι οἴκοθεν καὶ ἐκ τῆς ἑαυτοῦ γεωργίας, ὑπερήσθη καὶ δῶρα αὐτῷ βασιλικὰ ἔπεμψε καὶ ἐπέειπε· «Νῆ τὸν Μίθραν, ὁ ἀνὴρ οὗτος ἐκ τῆς ἐπιμελείας ταύτης δυνήσεται καὶ πόλιν, κατὰ γὰρ τὴν ἐμὴν κρίσιν, ἐκ μικρᾶς μεγάλην ποιῆσαι».

### 10. Κρητῶν νόμος περὶ μαθημάτων.

Κρηῖτες τοὺς παῖδας τοὺς ἐλευθέρους μανθάνειν τοὺς νόμους ἐκέλευον μετὰ τινος μελωδίας, ἵνα ἐκ τῆς μουσικῆς ψυχαγωγῶνται καὶ εὐκολώτερον αὐτοὺς τῇ μνήμῃ διαλαμβά-

νωσι καὶ ἵνα μὴ, τῶν κεκωλυμένων τι πράξαντες, ἀγνοίᾳ πεποιθηκέναι ἀπολογίαν ἔχωσι. Δεύτερον δὲ μάθημα ἔταξαν τοὺς τῶν θεῶν ὕμνους μαθηθάνειν. Τρίτον τὰ τῶν ἀγαθῶν ἀνδρῶν ἐγκώμια.

### 11. Ἀναξαγόρου ἀταραξία.

Ἀναξαγόρα τῷ Κλαζομενίῳ, σπουδάζοντι πρὸς τοὺς ἐταίρους, προσελθὼν τις ἔφη τεθνηκέναι τοὺς δύο παῖδας, οἱ μόνον τῷ φιλοσόφῳ ἦσαν. Ὁ δέ, μηδὲν διαταραχθεὶς, ἔφη· «Ἡδεῖν θνητοὺς γεγεννηκώς».

### 12. Αἰνείου εὐσέβεια.

Ὅτε ἕάλω τὸ Ἴλιον, οἰκτίραντες οἱ Ἀχαιοὶ τὰς τῶν ἀλίσκοιμένων τύχας, ἐκήρυξαν ἕκαστον τῶν ἐλευθέρων, ἐν ᾧ τι βούλεται τῶν οἰκειῶν κτημάτων ἀράμενον, ἀποφέρειν. Ὁ οὖν Αἰνείας τοὺς πατρώους θεοὺς λαβὼν ἔφερεν, ὑπεριδὼν τῶν ἄλλων.

Ἡσθέντες οὖν ἐπὶ τῇ τοῦ ἀνδρὸς εὐσεβείᾳ οἱ Ἕλληνας καὶ δεύτερον αὐτῷ κτῆμα συνεχώρησαν λαβεῖν. Ὁ δέ, τὸν πατέρα πάνυ σφόδρα γεγηρακότα ἀναθέμενος τοῖς ὄμοις, ἔφερεν. Ὑπερεκπλαγέντες οὖν ἐπὶ τούτῳ οἱ Ἀχαιοὶ πάντα αὐτῷ τὰ οἰκεῖα κτῆματα ἐπέτρεψαν λαβεῖν. Ὡμολόγουν οὕτω ὅτι πρὸς τοὺς εὐσεβεῖς τῶν ἀνθρώπων καὶ οἱ φύσει πολέμιοι ἡμεροὶ γίνονται.

### 13. Σωκράτης καὶ Ἀλκιβιάδης.

Ὅρῶν ὁ Σωκράτης τὸν Ἀλκιβιάδην τετυφωμένον τῷ πλούτῳ καὶ μέγα φρονούντα ἐπὶ τοῖς ἀγροῖς, ἤγαγεν αὐτὸν εἰς τινα τόπον, ἐνθα ἦν πινάκιον ἔχον γῆς περίοδον. Εἶτα προσέταξεν Ἀλκιβιάδῃ τὴν Ἀττικὴν ἐνταῦθα ἀναζητεῖν. Ἐπεὶ δὲ εὔρε, προσέταξε τοὺς ἀγρούς τοὺς ἰδίους ἀναζητῆσαι.

Ταῦ δὲ εἰπόντος· « Ἄλλ' οὐδαμοῦ γεγραμμένοι εἰσίν », εἶπεν· « Ἐπὶ τούτοις οὖν μέγα φρονεῖς, οἵπερ οὐδὲν μέρος τῆς γῆς εἰσίν ; ».

#### 14. Ἡ κατὰ Μυτιληναίους βαρυτάτη ποιηή.

Ὅτε Μυτιληναῖοι τῆς θαλάσσης ἤρξαν, τοῖς ἀφισταμένοις τῶν συμμάχων τιμωρίαν ἐπέβαλλον τήνδε· γράμματα μὴ μανθάνειν τοὺς παῖδας αὐτῶν μηδὲ μουσικὴν διδάσκεσθαι. Ἦγοῦντο γὰρ πασῶν ζημιῶν βαρυτάτην εἶναι ταύτην, ἐν ἀμουσίᾳ καὶ ἀμαθίᾳ ζῆν.

#### 15. Θεμιστοκλῆς καὶ Ἱέρων ἐν Ὀλυμπίᾳ.

Θεμιστοκλῆς Ἱέρωνα, ἐλθόντα εἰς Ὀλυμπίαν, ἵνα ἀρμάτων ἀγῶνος μετὰσχῃ, οὐκ εἶασεν ἀγωνίσασθαι εἰπών· « Τῶ μὴ μεταλαβόντι τοῦ μεγίστου τῶν κινδύνων, τῶν πανηγύρεων μεταλαμβάνειν οὐκ ἔξεστι ». Καὶ ἐπρηθέη Θεμιστοκλῆς.

#### 16. Πᾶν μέτρον ἄριστον.

Διογένης εἰς Ὀλυμπίαν ἐλθὼν καὶ θεασάμενος ἐν τῇ πανηγύρει Ῥοδιακοὺς τινὰς νεανίσκους πολυτελεῶς ἡμφιεσμένους, γελάσας ἔφη· « Τῦφος τοῦτό ἐστι ». Εἶτα συναντήσας Λακεδαιμονίους ἐν ἐσθῆσι φαύλαις καὶ ῥυπώσαις, « ἄλλος », ἔφη, « οὗτος τῦφος ».

#### 17. Λακεδαιμόνιοι περὶ φιλοκερδείας.

Λακωνικὸν μεράκιον ἐπρίατο χωρίον ὑπερέωνον, τούτου δ' ἕνεκα ὑπὸ τῶν ἀρχόντων ἐζημιώθη. Τὸ δ' αἴτιον τῆς καταδίκης ἐκεῖνο ἦν, ὅτι, νέος ὢν, τοῦ κέρδους σφόδρα ἐφίετο. Λακεδαιμόνιοι γὰρ καὶ τοῦτο περὶ πολλοῦ ἐποιοῦντο, μὴ πρὸς μόνους τοὺς πολεμίους παρατετάχθαι, ἀλλὰ καὶ πρὸς ἀργύριον.

### 18. Ἡ Φερενίκη ἐν Ὀλύμπια.

Φερενίκη τὸν υἱὸν ἤγεν εἰς Ὀλύμπια ἀθλεῖν. Κωλυόντων δὲ αὐτὴν τῶν Ἑλλανοδικῶν τὸν ἀγῶνα θεάσασθαι, παρελθοῦσα ἐδικαιολογήσατο πατέρα μὲν Ὀλυμπιονίκην ἔχειν καὶ τρεῖς ἀδελφοὺς καὶ αὐτὴ παῖδα Ὀλυμπίων ἀγωνιστήν· καὶ ἐξενίκησε τὸν δῆμον καὶ τὸν εἴργοντα νόμον τῆς θεάς τὰς γυναῖκας καὶ ἐθεάσατο Ὀλύμπια.

### 19. Μειράκιον Ἐρετρικόν.

Μειράκιον Ἐρετρικόν προσεφώτισε Ζήνωνι ἐπὶ πολὺν χρόνον. Ὑστερον οὖν εἰς τὴν Ἐρέτριαν ἐπανῆλθε καὶ αὐτὸν ὁ πατήρ ἤρετο, ὅτι ἄρα μάθῃ ἐν τῇ τοσαύτῃ διατριβῇ τοῦ χρόνου. Ὁ δὲ δεῖξεν ἔφη καὶ οὐκ εἰς μακρὸν χρόνον τοῦτο ἔδρασεν. Ἀγανακτήσαντος γὰρ αὐτῷ τοῦ πατρὸς καὶ τέλος παίσαντος τὸν υἱόν, οὗτος ἡσυχίαν ἔχων τοῦτο ἔφη μεμαθηκέναι, φέρειν ὀργὴν πατέρων καὶ μὴ ἀγανακτεῖν.

### 20. Τὰ Τέμπε.

Τὰ καλούμενα Τέμπε τὰ Θετταλικά χῶρός ἐστι μεταξὺ κείμενος τοῦ τε Ὀλύμπου καὶ τῆς Ὀσσης. Ὅρη δὲ ταῦτα ἐστὶν ὑπερύψηλα καὶ ὡς ὑπὸ τινος θείας φροντίδος διεσχισμένα· καὶ μέσον κεῖται χωρίον, οὗ τὸ μὲν μῆκος ἐπὶ τεσσαράκοντα διήκει σταδίους, τὸ δὲ πλάτος ἐστὶν ἑνὸς πλέθρου. Ῥεῖ δὲ διὰ μέσου αὐτοῦ ὁ καλούμενος Πηγειός· εἰς τοῦτον δὲ καὶ οἱ λοιποὶ ποταμοὶ συρρέουσι καὶ τοῖς ὕδασιν αὐτῶν ποιοῦσι τὸν Πηγεῖον ἐκεῖνοι μέγαν.

Διατριβὰς δ' ἔχει ποικίλας καὶ παντοδαπὰς ὁ τόπος οὗτος, οὐκ ἀνθρωπίνης χειρὸς ἔργα, ἀλλὰ φύσεως. Κιττὸς μὲν γὰρ πολὺς καὶ μάλα λάσιος ἐνακμάζει καὶ θάλλει καὶ ἐπὶ τῶν ὑψηλῶν δένδρων ἀνέρπει καὶ συμπέφυκεν αὐτοῖς. Πολλὴ δὲ σμιλαξ πρὸς αὐτὸν τὸν πάγον ἀνατρέχει καὶ ἐπισκιάζει

τὴν πέτραν· καὶ ἐκεῖνη μὲν ὑπολανθάνει, ὁράται δὲ χλοάζον τὸ πᾶν, καὶ ἔστιν ὀφθαλμῶν πανήγυρις.

Ἐν δὲ τοῖς λείοις καὶ ὀμαλοῖς χώροις ἄλση τέ ἐστι ποικίλα καὶ δένδρα πολλά, ἐν ὧρα θέρους ἡδιστοὶ ὀδοιπόροις τόποι. Διαρρέουσι δὲ καὶ ἄφθονα ὕδατα, ψυχρὰ καὶ ἡδιστα πίνειν· λέγεται δὲ τὰ ὕδατα ταῦτα καὶ τοῖς λουομένοις ἀγαθὸν εἶναι καὶ εἰς ὑγίειαν αὐτοῖς συμβάλλεσθαι. Ἄδουσι δὲ καὶ ὄρνιθες πανταχοῦ διεσπαρμένοι καὶ μάλιστα οἱ μουσικαὶ καὶ τέρπουσι τὰς ἀκοὰς διὰ τοῦ μέλους, τὸν κάματον τῶν ἀνθρώπων ἀφανίζοντες.

Διὰ μέσου δὲ τῶν Τεμπῶν ὁ Πηνεῖδς ποταμὸς ἔρχεται σχολῆ καὶ πράως ῥέων ἐλαίου δίκην. Πολλὴ δὲ αὐτοῦ ἡ σκιά ἐκ τῶν παραπεφυκότων δένδρων καὶ τῶν ἐξηρητημένων κλάδων γίγνεται.





## Δ'. ΕΚ ΤΩΝ ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ «ΝΕΚΡΙΚΩΝ ΔΙΑΛΟΓΩΝ»





## ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΟΝ ΣΗΜΕΙΩΜΑ

Ὁ Λουκιανὸς ἐγεννήθη περὶ τὸ 120 μ.Χ. εἰς τὰ Σαμόσατα τῆς Κομμαγηνῆς, ἐπαρχίας τῆς Συρίας, κατὰ τοὺς χρόνους τῆς Ῥωμαϊκῆς αὐτοκρατορίας.

Κατ' ἀρχὰς μὲν ἐξέμαθε τὴν γλυπτικὴν τέχνην, τὴν καλουμένην **ἐρμογλυφικὴν**, πλησίον τοῦ ἐκ μητρὸς θεοῦ του, γλύπτου τὸ ἐπάγγελμα. Ἐπειτα δὲ μὴ ἀνεχόμενος τὴν αὐστηρότητα τοῦ θεοῦ του καὶ μὴ ἀγαπῶν τὴν τέχνην ταύτην, ἐστράφη πρὸς τὴν σπουδὴν τῶν γραμμάτων, πρὸς τὴν ὁποίαν ἠσθάνετο ἀκατανίκητον ἔλξιν. Ἐμαθε καλῶς τὴν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν, εἰς τὴν ὁποίαν βραδύτερον ἔγραψε τὰ συγγράμματά του. Ἐσπούδασε τὴν ῥητορικὴν καὶ ἐγένετο ῥήτωρ καὶ δικηγόρος εἰς τὴν ἀκμάζουσαν τότε Ἀντιόχειαν, ἣ ὁποία ἦτο ἔδρα τῶν ἀρχῶν τῆς Συρίας ὡς Ῥωμαϊκῆς ἐπαρχίας. Ἀλλὰ καὶ τὸ ἐπάγγελμα τοῦτο δὲν ἦτο εὐχάριστον εἰς αὐτόν. Ταχέως τὸ ἐγκατέλειψε καὶ ἠκολούθησε τὸ λεγόμενον ἐπιδεικτικὸν ἢ σοφιστικόν, τὸ ὁποῖον κατὰ τοὺς χρόνους ἐκείνους ἐξετιμᾶτο πολὺ καὶ ἦτο λίαν ἐπικερδές. Ἀφοῦ λοιπὸν ἐξεπαιδεύθη ἐν Ἰωνίᾳ εἰς τὸ εἶδος τοῦτο τῆς ῥητορικῆς, ἐπεχείρησε μακρὰς περιοδείας εἰς τὴν Μ. Ἀσίαν, τὴν Μακεδονίαν, τὴν κυρίως Ἑλλάδα, τὴν Ἰταλίαν καὶ τὴν Γαλατίαν (τὴν σημερινὴν Γαλίαν). Πανταχοῦ κατὰ τὰς περιοδείας του ἀπήγγελλεν εὐφροσύνας λόγους πραγματευόμενος διάφορα θέματα, σοβαρὰ καὶ μὴ, κατὰ τρόπον εὐχάριστον. Ἀπέκτησεν οὕτω τιμὰς, δόξαν καὶ χρῆμα. Τέλος ὅμως ἐγκατεστάθη εἰς τὰς Ἀθήνας, ὅπου ἠσχολήθη εἰς τὴν φιλοσοφίαν. Δὲν ἔγραφε πλέον μακροὺς λόγους, ἀλλὰ διαλόγους μικροὺς, ἰδιορρυθμοὺς, χαριτωμένους καὶ κάπως σατιρικοὺς, διὰ τῶν ὁποίων ἔσκωπτεν ὅ,τι ἐφαίνετο εἰς αὐτόν κακὸν καὶ ψευδές. Μὲ τὸν ἀστεϊσμόν καὶ τὴν σάτιραν ἤθελε νὰ βελτιώσῃ καὶ φωτίσῃ τὴν ἐποχὴν του. Ἀργότερον ἐγκατέλειψε τὰς Ἀθήνας καὶ ἐγκατεστάθη εἰς τὴν Αἴγυπτον, ὅπου διωρίσθη ἐπίτροπος τῶν Αἰγυπτιακῶν χωρῶν. Ἀπέθανεν ἐκεῖ περὶ τὸ 200 μ.Χ.

Μεταξὺ τῶν πολλῶν συγγραμμάτων του εἶναι καὶ οἱ λεγόμενοι « **Νεκρικοὶ διάλογοι** » διὰ τῶν ὁποίων σατιρίζονται μὲ πολλὴν χάριν καὶ λεπτότητα αἱ ἐπικρατοῦσαι τότε λαϊκαὶ δοξασαί διὰ τοὺς νεκροὺς, ἢ ματαιότης τῶν ἀνθρωπίνων πραγμάτων, ἢ εὐτέλεια τῶν κολάκων κλπ.

### Αἱ ἀρχαῖαι δοξασίαι περὶ τοῦ Ἄδου.

Οἱ «**Νεκρικοὶ διάλογοι**» τοῦ Λουκιανοῦ, ὅπως φαίνεται καὶ ἐκ τοῦ τίτλου τῶν, εἶναι διάλογοι διαφόρων προσώπων (ἀνθρώπων καὶ θεῶν), οἱ ὅποιοι γίνονται εἰς τὸν Ἄδην.

Κατὰ τὰς δοξασίας τῶν ἀρχαίων ὁ Ἄδης ἦτο τόπος σκοτεινὸς εἰς τὸ βάθος τῆς γῆς. Ἐκεῖ ἐβασίλευεν ὁ υἱὸς τοῦ Κρόνου καὶ ἀδελφὸς τοῦ Διός, ὁ ὀνομαζόμενος καὶ αὐτὸς Ἄδης ἢ Ἀΐδωνεύς ἢ Πλούτων. Οὗτος εἶχε σύζυγον τὴν κόρην τῆς Δήμητρος Περσεφόνην, τὴν ὅποιαν ἤρπασε καὶ ἔφερεν εἰς τὸ βασιλείον τῶν νεκρῶν.

Τὸν Ἄδην περιέβαλλον πέντε ποταμοί: ἡ Στύξ, ὁ Κωκυτός, ὁ Ἀχέρων, ὁ Πυριφλεγέθων καὶ ἡ Λήθη. Κάτω ἀπὸ τοὺς ποταμοὺς αὐτοὺς ἦσαν ἀνοίγματα, τὰ ὅποια ἐχρησίμευον ὡς εἰσοδοὶ εἰς τὸν Ἄδην. Ἡ κυριωτέρα ὅμως εἰσοδος ἦτο ἐν μέγα ἀνοιγμα εἰς τὸ βάθος τῆς Ἀχερουσίας λίμνης, τὴν ὅποιαν σχηματίζει ὁ Ἀχέρων ποταμὸς τῆς Θεσπρωτίας ἐν Ἠπειρῷ. Ἐκεῖ ὠδηγοῦντο αἱ ψυχὰι τῶν νεκρῶν παραλαμβάνόμεναι ὑπὸ τοῦ ἀγγελιαφόρου τῶν θεῶν Ἑρμοῦ, ὁ ὁποῖος διὰ τοῦτο ἐλέγετο καὶ ψυχοπομπός. Οὗτος παρέδιδε τὰς ψυχὰς εἰς τὸν Χάρωνα, ἕνα κατώτερον θεὸν τοῦ Ἄδου, ὁ ὁποῖος ἐχρησίμευεν ὡς πορθμεύς: διεπεραίωνε δηλ. μὲ μίαν λέμβον τὰς ψυχὰς διὰ τῆς Ἀχερουσίας λίμνης καὶ τὰς ἔφερεν εἰς τὸν κάτω κόσμον. Ἀλλὰ διὰ τὸν κόπον του ἔπρεπεν ἀπαραιτήτως νὰ λάβῃ τὰ πορθμεῖα, νὰ πληρωθῇ δηλ. ἀπὸ κάθε νεκρὸν μὲ ἕνα ὄβολον (μικρὸν νόμισμα ἴσον πρὸς τὸ 1/6 τῆς δραχμῆς). Διὰ τοῦτο συνηθίζετο νὰ τίθεται εἰς ὄβολος εἰς τὸ στόμα τοῦ νεκροῦ κατὰ τὴν ταφὴν του. Μετὰ τὴν ἀφιξίν τῶν ψυχῶν εἰς τὴν ὄχθην τοῦ κάτω κόσμου εἰσῆρχοντο αὐταὶ εἰς τὸν κυρίως Ἄδην διὰ μιᾶς σιδηρᾶς πύλης, τὴν ὅποιαν ἐφύλασσαν ἄγρυπνος φρουρὸς ὁ Κέρβερος, φοβερός κύων μὲ τρεῖς κεφαλὰς. Ἀμέσως δὲ μετὰ τὴν εἰσοδὸν διηυθύνοντο αἱ ψυχὰι ἐνώπιον τῶν κριτῶν τοῦ Ἄδου. Οὗτοι ἦσαν τρεῖς: ὁ ἐκ Κρήτης Μίνως, ὁ ἐκ Κρήτης ἐπίσης Ῥαδάμανθυς καὶ ὁ ἐξ Αἰγίνης Αἰακός, ἄνδρες διαπρέψαντες κατὰ τὴν ζωὴν των ἐπὶ τῆς γῆς διὰ τὴν δικαιοσύνην των καὶ τὰ καλὰ ἔργα των καὶ διὰ τοῦτο τιμηθέντες μετὰ θάνατον μὲ τὸ ἀξίωμα τοῦτο τοῦ κριτοῦ τῶν ψυχῶν.

Αὐταὶ ἦσαν αἱ περὶ τοῦ Ἄδου δοξασίαι τῶν ἀρχαίων, αἱ ὁποῖαι φανερόνουν τὴν μεγάλην φαντασίαν των, ἀλλὰ καὶ τὴν πίστιν των εἰς τὴν ἀθανασίαν τῆς ψυχῆς καὶ τὴν θεῖαν ἀνταπόδοσιν.



#### Δ'. ΕΚ ΤΩΝ ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ «ΝΕΚΡΙΚΩΝ ΔΙΑΛΟΓΩΝ»

##### 1. Χάρωνος, Μενίππου καὶ Ἑρμοῦ.

1. Χάρων. Ἀπόδος, ὦ κατάρατε, τὰ πορθμεῖα.  
Μένιππος. Βόα, εἰ τοῦτό σοι, ὦ Χάρων, ἦδιον.  
Χάρων. Ἀπόδος, φημί, τὰ πορθμεῖα.  
Μένιππος. Οὐκ ἂν λάβοις παρά τοῦ μὴ ἔχοντος.  
Χάρων. Ἔστι δέ τις ὀβολὸν μὴ ἔχων;  
Μένιππος. Εἰ μὲν καὶ ἄλλος τις οὐκ οἶδα· ἐγὼ δὲ οὐκ ἔχω.

Χάρων. Καὶ μὴν ἀγξῶ σε, νῆ τὸν Πλούτωνα, ὦ μι-  
αρέ, ἐὰν μὴ ἀποδώς.

Μένιππος. Κἀγὼ τῇ ἐμῇ βακτηρίᾳ πατάξας δια-  
σχίσω σου τὸ κρανίον.

Χάρων. Μάτην οὖν ἔσει πεπλευκῶς τοσοῦτον πλοῦν;

Μένιππος. Ὁ Ἑρμῆς ὑπὲρ ἐμοῦ σοι ἀποδότω, ὅς  
με παρέδωκέ σοι.

2. Ἑρμῆς. Νῆ Δία, οὐ δύναμαι τοῦτο ποιεῖν ὑπὲρ τῶν  
νεκρῶν.

Χάρων. Οὐκ ἀφήσω σε!

Μένιππος. Ποίει, ὡς βούλει· πλὴν ὃ μὴ ἔχω, πῶς  
ἂν λάβοις;

Χάρων. Σὺ οὐκ ἐγίνωσκες, ὡς ὀβολὸν κομίζεις ὧφειλες;

Μένιππος. Ἐγίνωσκον μὲν, οὐκ εἶχον δέ. Τί οὖν; Ἐχρῆν διὰ τοῦτο μὴ ἀποθανεῖν;

Χάρων. Μόνος οὖν μάτην ἔσει πεπλευκῶς;

Μένιππος. Οὐ μάτην, ὦ βέλτιστε· καὶ γὰρ ἤντηλθα καὶ τῆς κώπης συνεπελαβόμεν καὶ οὐκ ἔκλαιον μόνος τῶν ἄλλων ἐπιβατῶν.

Χάρων. Οὐδὲν ταῦτα πρὸς πορθμέα· τὸν ὀβολὸν ἀποδοῦναί σε δεῖ· οὐ γὰρ θέμις ἄλλως γενέσθαι.

3. Μένιππος. Οὐκοῦν ἀπάγαγέ με αὐθις εἰς τὸν βίον.

Χάρων. Χαρίεν λέγεις· ἵνα καὶ πληγὰς ἐπὶ τούτῳ παρὰ τοῦ Αἰακοῦ προσλάβω.

Μένιππος. Μὴ ἐνόχλει οὖν.

Χάρων. Δεῖξον τί ἐν τῇ πῆρᾳ ἔχεις.

Μένιππος. Θέρμους, εἰ θέλεις, καὶ τῆς Ἐκάτης τὸ δεῖπνον.

Χάρων. Πόθεν τοῦτον ἡμῖν, ὦ Ἐρμῆ, τὸν κύνα ἡγαγες; Οἷα οὗτος ἐλάλει κατὰ τὸν πλοῦν, τῶν ἐπιβατῶν ἀπάντων καταγελῶν καὶ ἐπισκώπτων καὶ μόνος ἄδων, οἰμωζόντων ἐκεῖνων.

Ἐρμῆς. Ἄγνοεῖς, ὦ Χάρων, ὄντινα ἄνδρα διεπόρθμουςας; Ἐλευθέρων ἀκριβῶς, κοῦδὲν αὐτῷ μέλει. Οὗτός ἐστιν ὁ Μένιππος.

Χάρων. Καὶ μὴν, ὦ Μένιππε, ἂν σε λάβω ποτέ...

Μένιππος. Ἄν με λάβῃς, ὦ βέλτιστε· ἀλλὰ δις οὐκ ἂν με λάβεις.

## 2. Πλούτων ἢ κατὰ Μενίππου.

1. Κροῖσος. Οὐ φέρομεν, ὦ Πλούτων, Μένιππον τουτονὶ τὸν κύνα παροικοῦντα· ὥστε ἢ ἐκεῖνον ἄλλοσε κατάστησον ἢ ἡμεῖς μετοικήσομεν εἰς ἕτερον τόπον.

Π λ ο ύ τ ω ν. Τί δ' ὑμᾶς δεινὸν ἐργάζεται ὁμόνεκρος ὦν;

Κ ρ ο ῖ σ ο ς. Ἐπειδὴν ἡμεῖς οἰμώζωμεν καὶ στένωμεν ἐκείνων μεμνημένοι τῶν ἄνω, Μίδαο μὲν οὐτοσί τοῦ χρυσοῦ, Σαρδανάπαλλοο δὲ τῆο πολλῆο τρυφῆο, ἐγὼ δὲ Κροῖσοο τῶν θησαυρῶν, ἐπιγελαῖ καὶ ἐξονειδίζει ἀνδράποδα καὶ καθάρματα ἡμᾶο ἀποκαλῶν, ἐνίοτε δὲ καὶ ἄδων ἐπιταράττει ἡμῶν τάο οἰμωγὰο καὶ ὄλωο λυπηρόο ἐοτι.

Π λ ο ύ τ ω ν. Τί ταῦτα λέγουοιν, ὦ Μένιππε;

Μ έ ν ι π π ο ς. Ἀληθῆ, ὦ Πλούτων' μισῶ γὰρ αὐτοὺο δειλοὺο καὶ ἀθλιοὺο ὄνταο, οἷο οὐκ ἤρκεοοο βιωναὶ κακῶο, ἀλλὰ καὶ ἀποθανόντεο μέμνηνται ἐτι τῶν ἄνω. Χαίρω οὖν ἀνιῶν αὐτοὺο.

Π λ ο ύ τ ω ν. Ἀλλ' οὐ χρῆ' λυποῦνται γὰρ οὐ μικρῶν στερηθέντεο.

Μ έ ν ι π π ο ς. Καὶ σὺ μωραίνειο, ὦ Πλούτων, ὁμόψηφοο ὦν τοῖο τούτων στεναγμοῖο;

Π λ ο ύ τ ω ν. Οὐδαμῶο, ἀλλ' οὐ θέλω στασιάζειν ὑμᾶο.

2. Μ έ ν ι π π ο ς. Καὶ μῆν, ὦ κάκιοοι, γιγνώοκετε, ὡο οὐ παύοομαι· ἐνθα γὰρ ἂν ἔλθητε, ἀκολουθήοω ἀνιῶν καὶ κατὰδων καὶ καταγελῶν.

Κ ρ ο ῖ σ ο ς. Ταῦτα οὐχ ὕβριοο;

Μ έ ν ι π π ο ς. Οὐκ· ἀλλ' ἐκεῖνα ὕβριοο ἦν, ἃ ὑμεῖο ἐποιεῖτε, προσκυνεῖοθαι ἀξιοῦντεο καὶ ἐλευθέριοο ἀνδράοιν ἐντροφῶντεο καὶ τοῦ θανάτου οὐδόλωο μνημονεύοντεο. Νῦν οὖν οἰμώζετε πάντων ἐκείνων στερηθέντεο.

Κ ρ ο ῖ σ ο ς. Πολλῶν, ὦ θεοί, καὶ μεγάλων κτημάτων.

Μ ί δ α ς. Ὅοου μὲν ἐγὼ χρυσοῦ!

Σ α ρ δ α ν ά π α λ λ ο ς. Ὅοηο δὲ ἐγὼ τρυφῆο!

Μ έ ν ι π π ο ς. Εὐγε! Οὕτω ποιεῖτε· ὀδύρεοθε μὲν ὕ-

μεῖς, ἐγὼ δὲ τὸ « γ ν ὠ θ ι σ α υ τ ὸ ν » πολλακίς λέγων ἐπάσομαι· πρέπει γὰρ τοῦτο ταῖς τοιαύταις οἰμωγαῖς ἐπάδουσαι.

### 3. Διογένους καὶ Μαυσώλου.

1. Διογένης. ὦ Κάρ, ἐπὶ τίνι μέγα φρονεῖς καὶ πάντων ἡμῶν προτιμᾶσθαι ἀξιοῖς;

Μαύσωλος. Καὶ ἐπὶ τῇ βασιλείᾳ μὲν, ὦ Σινωπεῦ, ὅτι ἐβασίλευσα Καρίας μὲν ἀπάσης, ἤρξα δὲ καὶ Λυδῶν ἐνίων καὶ νήσους δὲ τινὰς ἔτι κατέλαβον καὶ ἄχρι Μιλήτου ἐπέβην τῆς Ἰωνίας τὰ πολλὰ καταστρεφόμενος· καὶ καλὸς ἦν καὶ μέγας καὶ ἐν πολέμοις καρτερός· τὸ δὲ μέγιστον, ὅτι ἐν Ἀλικαρνασσῶ μνήμα παμμέγεθες ἔχω ἐπικείμενον, ἠλίκον οὐκ ἔχει ἄλλος νεκρός, ἀλλ' οὐδὲ οὕτως εἰς κάλλος πεποιημένον, ἵππων καὶ ἀνδρῶν ἀκριβέστατα εἰκονιζομένων λίθου τοῦ καλλίστου, οἷον οὐδὲ ναὸν εὖροι τις ἂν βραδίως. Οὐ δοκῶ σοι δικαίως ἐπὶ τούτοις μέγα φρονεῖν;

2. Διογένης. Ἐπὶ τῇ βασιλείᾳ λέγεις καὶ τῷ κάλλει καὶ τῷ βάρει τοῦ τάφου;

Μαύσωλος. Νῆ Δία, ἐπὶ τούτοις.

Διογένης. Ἄλλ', ὦ καλὲ Μαύσωλε, οὔτε ἡ ἰσχὺς ἐκείνη ἔτι σοι οὔτε ἡ μορφή πάρεστιν· τίνος ἕνεκα τὸ σὸν κρανίον προτιμηθεῖν ἂν τοῦ ἐμοῦ; φαλακρὰ ἀμφοτέρω καὶ γυμνά. Ὁ δὲ τάφος καὶ οἱ πολυτελεῖς ἐκεῖνοι λίθοι Ἀλικαρνασσεῦσι μὲν ἴσως χρησιμεῖν ἐπιδεικνύεσθαι πρὸς τοὺς ξένους, ὡς δὴ τι μέγα οἰκοδόμημα αὐτοῖς ἔστι· σὺ δέ, βέλτιστε, οὐχ ὀρῶ ὅ,τι ἀπολαύεις αὐτοῦ, πλὴν εἰ μὴ τοῦτο λέγεις, ὅτι μᾶλλον ἡμῶν ἀχθοφορεῖς ὑπὸ τηλικούτοις λίθοις πιεζόμενος.

3. Μαύσωλος. Ἄνωφελῆ οὖν μοι ἐκεῖνα πάντα; καὶ ἰσότημος ἔσται Μαυσώλω καὶ Διογένει;

Διογένης. Οὐκ ἰσότημος, ὦ γενναϊότατε· Μαύσωλος



μὲν γὰρ οἰμῶζει μεμνημένος τῶν ὑπὲρ γῆς, ἐν οἷς εὐδαιμονεῖν ᾔφεται, Διογένης δὲ καταγελάσκει αὐτοῦ. Καὶ τάφον ὁ μὲν ἐν Ἀλικαρνασσῶ λέγει ἔχειν ὑπὸ Ἀρτεμισίας τῆς γυναικὸς καὶ ἀδελφῆς κατεσκευασμένον· ὁ Διογένης δὲ τοῦ μὲν σώματος εἰ καὶ τινα τάφον ἔχει, οὐκ οἶδεν· οὐδὲ γὰρ ἔμελεν αὐτῷ τούτου· λόγον δὲ τοῖς ἀρίστοις περὶ αὐτοῦ καταλέλοιπεν, ἀνδρῶν βίον βεβιωκῶς ὑψηλότερον, ὃ Καρῶν ἀνδραποδωδέστατε, τοῦ σοῦ μνήματος καὶ ἐν βεβαιοτέρῳ χωρίῳ κατεσκευασμένον.

#### 4. Πλούτωνος καὶ Ἐρμού.

1. Πλούτων. Τὸν γέροντα γινώσκεις, τὸν πάνυ γεγηρακότεν λέγω, τὸν πλούσιον Εὐκράτην, ὃ παῖδες μὲν οὐκ εἰσίν, οἱ τὸν κλῆρον δὲ θηρῶντες πολλοί;

Ἐρμού. Ναί, τὸν Σικυώνιον λέγεις. Τί οὖν;

Πλούτων. Ἐκεῖνον μὲν, ὃ Ἐρμῆ, ζῆν ἕασον ἐπὶ τοῖς ἐνεήκοντα ἔτεσιν, ἃ βεβίωκεν, ἐπιμετρήσας ἄλλα τῶσαῦτα καὶ ἔτι πλείω, τοὺς δὲ κόλακας αὐτοῦ ἄγε ἐνταῦθα ἐφεζῆς ἅπαντας.

Ἐρμού. Ἄτοπον τὸ τοιοῦτον.

Πλούτων. Οὐκ ἄτοπον, ἀλλὰ δικαιοτάτον· οὗτοι γὰρ εὐχονται ἀποθανεῖν ἐκεῖνον, ἵνα τὰ χρήματα λάβωσιν οὐδὲν προσήκοντες· ὁ δὲ πάντων ἐστὶ μικρότατον, ὅτι καὶ τὰ τοιαῦτα εὐχόμενοι, ὅμως θεραπεύουσιν ἐν τῷ φανερῷ καὶ νοσοῦντος ταχὺν τὸν θάνατον βούλονται, θύσειν δ' ὅμως ὑπισχυοῦνται, ἐὰν βῆσθαι, καὶ ὅλως ποικίλη ἢ κολακεία τῶν ἀνδρῶν. Διὰ ταῦτα ὁ μὲν ἔστω ἐπὶ πολὺ ἀθάνατος, οἱ δὲ πρὸ αὐτοῦ ἐνταῦθα ἐλθέτωσαν, μάτην τὸν πλοῦτον ἀναμείναντες.

2. Ἐρμού. Γελοῖα πείσονται, πανοῦργοι ὄντες· πολλὰ κάκεινος διαβουκολεῖ αὐτοὺς καὶ ἐλπίδας αὐτοῖς παρέχει καὶ αἰεὶ ἐτοιμοθάνατος ὢν, ὅμως ἔρρωται πολὺ μᾶλλον τῶν νέων.

Οἱ δὲ ἤδη τὸν κλῆρον ἀλλήλοις διηρημένοι βόσκονται ζώην μακαρίαν ἐλπίζοντες.

**Π λ ο ῦ τ ω ν.** Οὐκοῦν ὁ μὲν ἀποδυσάμενος τὸ γῆρας ὡσπερ ὁ Ἰόλεως ἀνηβησάτω, οἱ δὲ ἀπὸ μέσων τῶν ἐλπίδων ἐλθέτωσαν ἤδη κακοὶ κακῶς ἀποθανόντες.

**Ἐ ρ μ ῆ ς.** Ἀμέλησον, ὦ Πλούτων· ἄξω γάρ σοι ἤδη αὐτούς καθ' ἓνα ἐξῆς· ἑπτὰ δέ, οἶμαι, εἰσί.

**Π λ ο ῦ τ ω ν.** Ἄγαγε αὐτούς· ὁ δὲ παραπέμψει ἕκαστον ἀντὶ γέροντος αὔθις νέος γενόμενος.

### 5. Ζηνοφάντου καὶ Καλλιδημίδου.

1. **Ζ η ν ό φ α ν τ ο ς.** Σὺ δέ, ὦ Καλλιδημίδη, πῶς ἀπέθαινες; Ἐγὼ μὲν γὰρ ὅτι παράσιτος ὢν Δεινίου πλέον τοῦ ἱκανοῦ ἐμφαγῶν ἀπεπνίγην, γιγνώσκεις· παρῆσθα γὰρ ἀποθνήσκοντί μοι.

**Κ α λ λ ι δ η μ ί δ η ς.** Παρῆν, ὦ Ζηνοφαντε· τὸ δὲ ἐμὸν παράδοξόν τι ἐγένετο· γιγνώσκεις γὰρ καὶ σὺ Πτωόδωρον τὸν γέροντα;

**Ζ η ν ό φ α ν τ ο ς.** Τὸν ἄτεκνον, τὸν πλούσιον, ὃν σὺ τοσοῦτον ἐθεράπευες;

**Κ α λ λ ι δ η μ ί δ η ς.** Ἐκεῖνον αὐτὸν αἰεὶ ἐθεράπευον, ὃς ὑπισχεῖτο τὴν οὐσίαν ἀποθανῶν ἀφήσειν ἐμοί. Ἐπεὶ δὲ οὐκ ἀπέθνησκε καὶ τὸ πρᾶγμα εἰς μῆχιστον ἀπετείνετο καὶ ὑπὲρ τὸν Τιθωνὸν ὁ γέρον ἐζῆ, ἐπίτομόν τινα ὁδὸν ἐπὶ τὸν κλῆρον ἐξήϋρον· λαβὼν γὰρ φάρμακον ἔπεισα τὸν οἰνοχόον, ἐπειδὴν ὁ Πτωόδωρος αἰτήσῃ πιεῖν, ἐμβαλόντα εἰς κύλικα ἔτοιμον ἔχειν καὶ ἐπιδοῦναι αὐτῷ· ἐὰν δὲ τοῦτο ποιήσῃ, ἐλεύθερον ὑπισχνούμην ἀφήσειν αὐτόν.

**Ζ η ν ό φ α ν τ ο ς.** Τί οὖν ἐγένετο; πάνυ γὰρ παράδοξα λέγεις.

2. Καλλιδημίδης. Ἐπεὶ τοίνυν λουσάμενοι ἤλθομεν, δύο ὁ μειρακίσκος κύλικας ἐτοίμους ἔχων, τὴν μὲν τῷ Πτωδῶρῳ τὴν ἔχουσαν τὸ φάρμακον, τὴν δ' ἑτέραν ἐμοί, σφαλεις ἐμοὶ μὲν τὸ φάρμακον, Πτωδῶρῳ δὲ τὴν ἄνευ φαρμάκου κύλικα ἔδωκεν· εἶτα ὁ μὲν ἔπινεν, ἐγὼ δὲ αὐτίκα μάλα ἐκτάδην ἐκείμην νεκρὸς ἀντ' ἐκείνου. Τί γελᾷς, ὦ Ζηνόφαντε;

Ζηνόφαντος. Ἀστεῖα γάρ, ὦ Καλλιδημίδη, ἔπαθες. Ὁ γέρον δὲ τί πρὸς ταῦτα;

Καλλιδημίδης. Πρῶτον μὲν ἐταράχθη πρὸς τὸ αἰφνίδιον, εἶτα ἐνόησας τὸ γεγενημένον ἐγέλα καὶ αὐτός, οἷά με ὁ οἰνοχόος εἴργασται.

Ζηνόφαντος. Πλὴν ἄλλ' οὐδὲ σὲ τὴν ἐπίτομον ὁδὸν ἐχρῆν τραπέσθαι· ἡ γὰρ λεωφόρος ἀσφαλεστέρα, εἰ καὶ ὀλίγω βραδυτέρα ἐστίν.

## 6. Κράτητος καὶ Διογένους.

1. Κράτης. Μοίριχον τὸν πλούσιον ἐγίγνωσκες, ὦ Διόγενης, τὸν πάνυ πλούσιον, τὸν ἐκ Κορίνθου, τὸν τὰς πολλὰς ὀλκάδας ἔχοντα, οὗ ἀνεψιὸς ἦν Ἀριστέας, πλούσιος καὶ αὐτός;

Διογένης. Τίνος ἔνεκα, ὦ Κράτης, περὶ τούτου ἐρωτᾷς;

Κράτης. Ἄκουσον, ὦ Διόγενης. Οὗτοι ἐθεράπευον ἀλλήλους τοῦ κλήρου ἔνεκα ἐκάτερος, ἡλικιωῦνται ὄντες, καὶ τὰς διαθήκας εἰς τὸ φανερόν ἐτίθεντο, Ἀριστέαν μὲν ὁ Μοίριχος, εἰ προαποθάνοι, δεσπότην ὀρίζων τῶν ἑαυτοῦ πάντων, Μοίριχον δὲ ὁ Ἀριστέας, εἰ προαπέλθοι αὐτοῦ. Ταῦτα μὲν ἐγγέγραπτο, οἱ δ' ἐθεράπευον ὑπερβαλλόμενοι ἀλλήλους τῇ κολακείᾳ...

2. Διογένης. Τί οὖν πέρας ἐγένετο, ὦ Κράτης; Ἀκοῦσαι γὰρ ἄξιον.

Κράτης. Ἀμφότεροι ἀπέθανον ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ· οἱ δὲ

κλῆροι εἰς ἄλλους περιῆλθον οὐδεπώποτε προμαντευομένους οὕτω γενήσεσθαι ταῦτα. Διαπλέοντες γὰρ ἀπὸ Σικυῶνος εἰς Κίρραν κατὰ μέσον τὸν πόρον, τρικυμίας γενομένης, ἀνετράπησαν.

3. Διογένης. Εὖ ἐποίησαν. Ἡμεῖς δὲ ὅποτε ἐν τῷ βίῳ ἤμεν, οὐδὲν τοιοῦτον ἐν νῶ εἶχομεν περὶ ἀλλήλων· οὔτε γάρ ποτε ἠϋξάμην Ἀντισθένην ἀποθανεῖν, ἵνα τὴν βακτηρίαν αὐτοῦ κληρονομήσω (εἶχε δὲ πάνυ κραταιὰν ἐκ κοτίνου ποιησάμενος), οὔτε, οἶμαι, σύ, ὦ Κράτης, ἐπεθύμεις κληρονομεῖν ἀποθανόντος ἐμοῦ τὸν πίθον καὶ τὴν πήραν χοίνικας δύο θέρμων ἔχουσαν.

Κράτης. Οὐδὲν γάρ μοι τούτων ἔδει, ἀλλ' οὐδὲ σοί, ὦ Διόγενες· ἃ γὰρ ἔχρῃν, σύ τε Ἀντισθένης ἐκληρονόμησας καὶ ἐγὼ σοῦ, πολλῶ μείζω καὶ σεμνότερα καὶ αὐτῆς τῆς Περσῶν ἀρχῆς.

Διογένης. Τίνα ταῦτα φῆς;

Κράτης. Σοφίαν, αὐτάρκειαν, ἀλήθειαν, παρρησίαν, ἐλευθερίαν.

Διογένης. Νῆ Δία, ἀληθῶς τοῦτον ἐκληρονόμησα τὸν πλοῦτον παρ' Ἀντισθένης καὶ σοὶ ἔτι πλείω κατέλιπον.

4. Κράτης. Ἄλλ' οἱ ἄλλοι ἡμέλουν τῶν τοιούτων κτημάτων καὶ οὐδεὶς ἐθεράπευεν ἡμᾶς κληρονομήσειν προσδοκῶν, εἰς δὲ τὸ χρυσίον πάντες ἔβλεπον.

Διογένης. Εἰκότως· οὐ γὰρ ἐβούλοντο τὰ τοιαῦτα δέχεσθαι παρ' ἡμῶν· τὸ δὲ χρυσίον ὁδοῦσι καὶ ὄνου καὶ πάσῃ μηχανῇ ἐφύλαττον.

Κράτης. Οὐκοῦν ἡμεῖς μὲν ἔξομεν καὶ ἐνταῦθα τὸν πλοῦτον· οἱ δὲ ὀβολὸν ἤξουσι κομίζοντες, καὶ τοῦτον ἄχρι τοῦ πορθιμέως.

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΑΙ ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΑΙ ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

1. ...
2. ...
3. ...
4. ...
5. ...
6. ...
7. ...
8. ...
9. ...
10. ...
11. ...
12. ...

Ημερομηνία: ...

3. Διεύθυνση: ...

### ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

Το πρόγραμμα περιλαμβάνει τα ακόλουθα θέματα:

1. Εισαγωγή στην Επιστήμη της Γλώσσας

2. Η Γλώσσα και η Κοινωνία

3. Η Γλώσσα και η Ψυχολογία

4. Η Γλώσσα και η Φιλοσοφία

5. Η Γλώσσα και η Λογική

6. Η Γλώσσα και η Παιδεία

## Α'. ΑΙΣΩΠΕΙΟΙ ΜΥΘΟΙ

1. **σκώπτω** = ἐμπαίζω, περιγελῶ.— **τίκτω** = γεννῶ.
2. **δῶμα** = οἰκία.— **λοιδορῶ** = ὑβρίζω, κακολογῶ.
3. **νέμομαι** = βόσκω.— **αἰμύλος** = κολακευτικός, δόλιος.— **ἀδεῶς** = χωρὶς φόβον.
4. **μεθύω ἐλαίῳ** = εἶμαι γεμᾶτος λάδι.— **ἄπτω** = ἀνάπτω.— **φαίνω** = φωτίζω, φέγγω.
5. **ὥς** = ὅτι.— **πλείους** (συγκρ. τοῦ πολὺς) = περισσοτέρας.— **τέξεται**· μέλ. τοῦ ῥ. **τίκτω** = γεννῶ.— **κριθίζω** = τρέφω διὰ κριθῆς.
6. **ἐπειδὴ ἀπαλλάττεσθαι ἔμελλεν** = ὅτε ἐπρόκειτο νὰ φύγη.— **πυνθάνομαι τινος** = ζητῶ νὰ μάθω ἀπὸ κάποιον, ἐρωτῶ τινα.— **ἔγνω**· ἄορ. τοῦ **γιγνώσκω** = ἐννοῶ, ἀντιλαμβάνομαι (μέλλων γνώσομαι).
7. **ἀνακαλοῦμαι** = ἐπαναφέρω.— **ὑπολείπομαι** = μένω ὀπίσω.— **εὐστοχῶ** (-έω) = ἐπιτυγχάνω.
8. **λιμώττουσα**, τοῦ ῥ. **λιμώττω** = πεινῶ πολὺ.— **ἐθεάσατο**, τοῦ ῥ. **θεάομαι** - ὦμαι = παρατηρῶ.— **ἀναδενδράς** = κληματαριά (ἄμπελος ἀναρριχωμένη εἰς δένδρα).— **ὁ βότρυς** = τὸ σταφύλι.— **ἄμφαξ** (γεν. ἄμφακος) = ἄγουρο σταφύλι, ἀγουρίδα.
9. **δρυοτόμος** = ξυλοκόπος.— **κοιτάζω** = ἔχω τὴν κοίτην μου, κοιμῶμαι.
10. **πήρα** = δερμάτινος σάκκος, σακκούλι.— **γέμω τινός** = εἶμαι γεμᾶτος ἀπὸ κάτι.— **ἀλλότριος** = ξένος.— **πάνυ** = λίαν, πάρα πολὺ.
11. **παμμεγέθης** = πάρα πολὺ μεγάλος.— **ἐπιβουλεύω τινί** = σχεδιάζω κακὸν ἐναντίον τινός.— **ἔγνω περιγενέσθαι αὐτοῦ δόλῳ** = ἀπεφάσισε νὰ καταβάλῃ αὐτὸν μὲ δόλον.— **καὶ δὴ** = καὶ λοιπόν.— **συνεστιαθῶμεν**· συνεστιάθην, ἄορ. τοῦ **συνεστιῶμαι** = εὐωχοῦμαι, διασκεδάζω.— **θεασάμενος** ἄορ. τοῦ **θεῶ-**

- μαι** = παρατηρῶ, βλέπω.— **ὀβελίσκος** = σούβλα.— **ἀπαλλάττομαι** = ἀπαμακρύνομαι, φεύγω.— **δεινόν** = κακόν.
12. **ἄγρα** = κυνήγιον.— **θηρίον** = ζῷον.— **ἀγρεύομαι** = συλλαμβάνομαι κατὰ τὸ κυνήγιον.— **διανεῖμαι** ἄορ. τοῦ **διανέμω** = μοιράζω.— **ἐλέσθαι· εἰλόμην**, ἄορ. τοῦ **αἰρούμαι** = ἐκλέγω. **ἐρομένου· ἤρόμην**, ἄορ. τοῦ **ἔρωτῶ**.
13. **σαγήνη** = δίκτυον (πρὸς ἀλίειαν).— **βάλλω** = ρίπτω.— **πειράομαι-ῶμαι** = προσπαθῶ, δοκιμάζω.— **ἔγωγε** = ἐγὼ βέβαια.
14. **κομπαστής** = καυχησιολόγος, (ἐκεῖνος, ὁ ὅποιος καυχᾶται χωρὶς νὰ ἔχη πραγματικὴν ἀξίαν).— **ὄνειδίζομαι** = κατηγοροῦμαι, χλευάζομαι.— **ἀποδημήσας**, τοῦ ῥ. **ἀποδημέω-ῶ** = ξενιτεύομαι.— **κομπάζω** = καυχῶμαι παρ' ἀξίαν (παινιέμαι).— **ἔδρασα**, τοῦ ῥ. **δράω-ῶ** = πρᾶττω, κατορθώνω.— **οὐκ ἀνάγκη**, ἐνν. ἐστί.
15. **ὄδεύω** = πορεύομαι, βαδίζω.— **ἄρον· ἦρα**, ἄορ. τοῦ **αἴρω** = σηκώνω, παίρνω.— **οἴμοι** = ἀλίμονον εἰς ἐμέ.
16. **καὶ φυγὴ ἦν ἀνθρώπων** = καὶ ἐτρέποντο εἰς φυγὴν οἱ ἄνθρωποι.— **περιηρέθη· περιηρέθην**, ἄορ. τοῦ **περιαιροῦμαι (-έομαι)** = ἀφαιροῦμαι, πίπτω.— **παίω** = κτυπῶ.
17. **κριθίζω** = τρέφω διὰ κριθῆς.— **συνεργός** = συνεργάτης, βοηθός. **δεσπότης**,— βλ. 3.— **χαλινώσας**, τοῦ ῥ. **χαλινώω-ῶ** = χαλινώνω, περνῶ τὸν χαλινὸν εἰς τὸν ἵππον.— **μηδὲν ἰσχύων** = χωρὶς νὰ ἔχη καμμίαν δύναμιν, χωρὶς νὰ ἠμπορῇ νὰ κάμη τίποτε.
18. **αἰὶ** = πάντοτε, διαρκῶς.— **πειράομαι-ῶμαι** = προσπαθῶ.— **ὀμονοῶ** = ἔχω ὀμόνοιαν (μὲ κάποιον).— **παρήνεσεν** τοῦ ῥ. **παραινέω-ῶ** = συμβουλεύω.— **κομίζω** = φέρω.— **ἄθροαι** = συνηνωμένα, ὅλα μαζί.— **κελεύω** = διατάσσω.— **ῥαδίως** = εὐκόλως.— **τῷ ἔργῳ**, δοτ. ὀργανικῆ = διὰ τοῦ ἔργου, ἐμπράκτως.— **ἀχείρωτος** = ἀκατανίκητος.— **εὐάλωτος** = εὐκολονίκητος.
19. **νέμω** = βόσκω.— **ἐπικαλέομαι-οὔμαι** = καλῶ εἰς βοήθειαν.— **βοηθέω-ῶ** = τρέχω εἰς βοήθειαν.— **βοάω-ῶ** = φωνάζω δυνατά.— **προσδραμεῖν**, ἀπαρ. ἄορ. β' τοῦ ῥ. **προστρέχω**.— **ἄδεια**



- = ἀφοβία, ἀσφάλεια, εὐκαιρία.— **διέφθειρεν**, ἀόρ. τοῦ ῥ. **διαφθείρω** = καταστρέφω.
20. **μέλλων καταλύειν τὸν βίον** = ὁ ὅποιος ἤτο ἐτοιμοθάνατος.— **κατορωρύχθαι· κατορώρυγμαί**, παρακ. τοῦ **κατορύττομαι** = θάπτομαι εἰς τὴν γῆν.— **κατασκάπτω** = σκάπτω βαθέως.
21. **κεραμεὺς** = ὁ ἐργαζόμενος τὸν πηλόν, κανατᾶς, κεραμιδᾶς.— **χειμῶν** = κακοκαιρία.— **ὁ ὄμβρος** = ἡ (ραγδαία) βροχή.— **ἀρδεύω** = ποτίζω.— **αιθρία** = καλὸς καιρὸς.— **εὐδία** (συνώνυμος τῆς λ. **αιθρία**) = καλὸς καιρὸς.— **ποτέρα** = μὲ ποίαν ἐκ τῶν δύο (**πότερος**, -α, -ον).— **συνεύχομαι** = εὐχομαι μαζὶ μὲ ἄλλον.
22. **πάντων τῶν ἱατρῶν λεγόντων** = ἐνῶ ὅλοι οἱ ἱατροὶ ἔλεγον.— **ἐγερθεῖς**, τοῦ ῥ. **ἐγείρομαι** = σηκώνομαι.— **βαίνω** = βαδίζω.— **ὔδωρ τῆς Λήθης**· οἱ ἀρχαῖοι ἐπίστευον ὅτι εἰς τὸν Ἄδην ὑπῆρχε ποταμὸς ὀνομαζόμενος Λήθη καὶ ὅτι οἱ νεκροὶ πίνοντες ἐκ τοῦ ὕδατος αὐτοῦ ἐλησμόνουν ὅλα τὰ πρόσωπα καὶ τὰ πράγματα τὰ ὅποια ἐγνώρισαν εἰς τὴν ζωὴν.— **ὁ Θάνατος**, προσωποποίησις τοῦ θανάτου = ὁ Χάρος.— **ὁ Ἄδης** = ὁ θεὸς τοῦ κάτω κόσμου.— **ἑάω - ῶ** = ἀφήνω, ἐπιτρέπω.— **τελευτάω - ῶ** = ἀποθνήσκω.— **καταγράφομαι** = γράφω εἰς κατάλογον, σημειώνω.— **δυσωπέω - ῶ** = ἐπιμόνως παρακαλῶ.— **διεβλήθης**, παθ. ἀόρ. τοῦ ῥ. **διαβάλλω** = συκοφαντῶ.—
23. **ὁ ἀλεκτρυὼν** = ὁ ἀλέκτωρ, κόκορας.— **ὀδεύω** = πορεύομαι, περιπατῶ.— **καθεύδω** = κοιμοῦμαι.— **κατὰ τὸ εἰωθὸς** = κατὰ τὴν συνήθειαν.— **νύκτωρ** = ἐν καιρῷ νυκτός, τὴν νύκτα.— **ἔδραμε**, ἀόρ. β' τοῦ ῥ. **τρέχω**.
24. **ξυλεύομαι** = κόπτω ξύλα.— **ἀπορῶ** = εὐρίσκομαι εἰς ἀμηχανίαν, δὲν γνωρίζω τί νὰ κάμω.— **τοίνυν** = λοιπόν.— **ἀνήνεγκε· ἀνήνεγκον**, ἀόρ. β' τοῦ **ἀναφέρω** = φέρω ἐπάνω.— **τὸν ἀπολωλότα** = τὸν χαμένον· (παρακ. τοῦ **ἀπόλλυμαι**).— **παραγενόμενος· παρεγενόμην**, ἀόρ. τοῦ **παραγίνομαι** = ἔρχομαι.— **ἐταῖρος** = σύντροφος, συνάδελφος.— **ἄξινη** = πέλεκυς.— **βάλλω** = ρίπτω.— **ἀναίδεια** = ἔλλειψις αἰδοῦς, θρασύτης.— **κατέσχεν· κατέσχον**, ἀόρ. β' τοῦ **κατέχω** = κρατῶ.

## Β'. ΕΚ ΤΗΣ «ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ» ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΥ

### Α') Θ Ε Ο Γ Ο Ν Ι Α

1. **δυναστεύω** = ἐξουσιάζω, βασιλεύω.— **τεκνώω - ὦ** = γεννῶ.— **Ἑκατόγχειρες**· μυθικά ὄντα μὲ μεγάλην δύναμιν, τὰ ὅποια οἱ ἀρχαῖοι ἐφαντάζοντο ἔχοντα πολλὰς χεῖρας.— **προσαγορεύω** = ὀνομάζω.— **μέγεθος** = ἀνάστημα.— **ἀνυπέρβλητος** = ἀπροσπέραστος, ἀκατανίκητος.— **διό** = διὰ τοῦτο.— **ἐρεβώδης** = σκοτεινός.— **ἐν Ἄδου** ( = ἐν τόπῳ Ἄδου ) = εἰς τὸν Ἄδην.— **ἐπιθέσθαι**, ἀπαρ. ἀόρ. β' τοῦ ρ. **ἐπιτίθεμαι**.— **ἀνήγαγον**, ἀόρ. β' τοῦ ρ. **ἀνάγω** = φέρω ἐπάνω, ἀναβιβάζω.
2. **ἀφαιρεθήσεται τὴν ἀρχὴν** = ὅτι θὰ τοῦ ἀφαιρεθῆ ἡ βασιλεία, ὅτι θὰ χάσῃ τὴν ἐξουσίαν.— **παραγίγνομαι** = μεταβαίνω, ἔρχομαι.— **ἐγκυμονέω - ὦ** = ἔχω εἰς τὴν κοιλίαν.— **ἄντρον** = σπήλαιον.— **Δίκτη**· ὄροσειρὰ τῆς Ἀνατολ. Κρήτης ( σήμερον λέγεται καὶ Λασηθιώτικα βουνά ).— **τρέφεσθαι** = διὰ τὰ ἀνατρέφονται.— **Κούρητες**· ἦσαν ἀρχαῖαι θεότητες λατρευόμεναι ἐν Κρήτῃ.— **νύμφαι**· αὗται ἦσαν θεότητες προστατεύουσαι τὰς πηγὰς, τὰ δάση, τὰ σπήλαια καὶ τοὺς λειμῶνας.— **Ἀμάλθεια** ἢ αἰξὶς ἐκ τοῦ γάλακτος τῆς ὁποίας ἐτρέφη ὁ Ζεὺς· κατ' ἄλλην παράδοσιν ἡ Ἀμάλθεια ἦτο νύμφη θρέψασα τὸν Δία διὰ γάλακτος καὶ μέλιτος προσφερομένων ἐντὸς κοίλου κέρατος αἰγῆς ( τοῦτο δὲ ἐλέγεται «κέρας τῆς Ἀμάλθειας» καὶ ἐθεωρεῖτο σύμβολον ἀφθονίας ).— **τὸ δόρυ** ( γεν. τοῦ δόρατος ) = κοντάρι· ( τὸ δόρυ ἦτο ἐκ τῶν σπουδαιότερων ἐπιθετικῶν ὄπλων ).— **ἀσπίς**· τοῦτο ἦτο τὸ κυριώτερον ἀμυντικὸν ὄπλον, προφυλάσσον τὸ σῶμα τοῦ ὀπλίτου, κυκλωτέρως συνήθως ἐκ δέρματος βοός, ἐπικεκαλυμμένον διὰ μεταλλίνων πλακῶν.— **ὡς τὸν γεγεννημένον παῖδα** = μὲ τὴν ἰδέαν ὅτι ἦτο δῆθεν τὸ νεογέννητον.
3. **ἐπειδὴ** ( χρον. ) = ὅτε.— **ἐγένετο τέλειος** = ἐφθασεν εἰς τὴν ἀνδρικήν ἡλικίαν.— **ἐξεμέω - ὦ** = ξερνῶ.— **ἐνιαυτός** = ἔτος.—

**Κάμπη**· ἦτο μυθικὸν τέρας τοῦ Ἄδου.— **τρίαίνα**· ἦτο τὸ σύν-  
ηθες ὄπλον τοῦ Ποσειδῶνος καὶ σύμβολον τῆς ἐξουσίας του ἐπὶ  
τῆς θαλάσσης· ἀπετελεῖτο δὲ ἀπὸ ἓν μακρὸν κοντάρι μὲ τρία δόν-  
τια (σημερ. τρικράνι).— **κρατέω - ὦ** = νικῶ.— **καθείρξαντες**,  
μετ. ἄορ. τοῦ ῥ. **καθείργνυμι** = φυλακίζω.— **διακληρόμαι -**  
**οὔμαι** = βάλλω κλήρον.— **λαγχάνω** = λαμβάνω διὰ κλήρου, ἐπι-  
τυγχάνω.— **δυναστεία** = ἐξουσία, βασιλεία.

## Β') ΑΝΘΡΩΠΟΓΟΝΙΑ

1. **Ἰαπετός**· εἷς ἐκ τῶν Τιτάνων.— **γῆ** = γῶμα.— **λάθρα Διὸς** =  
κρυφὰ ἀπὸ τὸν Δία· τὸ πῦρ μὲ τὰς τεχνικὰς γνώσεις καὶ τὴν πυ-  
ροτεχνίαν ἐκλάπη ἀπὸ τὸ ἐν Ὀλύμπῳ ἐργαστήριον τῆς Ἀθηνᾶς  
καὶ τοῦ Ἥφαιστου, ὅπου ἐφυλάσσετο.— **νάρθηξ**· ὑψηλὸν καλα-  
μοειδὲς φυτὸν (μαγκούτα)· τὸ κοῦλον στέλεχος του εἶναι πλήρες  
ἐντεριώνης, ἡ ὁποία διατηρεῖ τὸ πῦρ, ὅπως ἡ Ἰσκα.— **ἦσθετο**·  
**ἦσθόμην**, ἄορ. β' τοῦ **αἰσθάνομαι** = ἐννοῶ, ἀντιλαμβάνομαι.—  
**Ἥφαιστος**· υἱὸς τοῦ Διὸς καὶ τῆς Ἥρας, θεὸς τῆς χαλκευτικῆς  
καὶ τοῦ πυρός.— **Καύκασος**· ὄρος τῆς Ἀσίας κείμενον μεταξὺ  
τοῦ Εὐξείνου Πόντου καὶ τῆς Κασπίας Θαλάσσης.— **ἐδέδετο**·  
ὑπερσυντ. τοῦ **δοῦμαι (-έομαι)** = δένομαι.— **ἐφίπταμαι** =  
πετῶ κατ' ἐπάνω.— **λοβοὶ τοῦ ἥπατος** = τὰ ἄκρα τοῦ ἥπατος,  
τὸ συκώτι.— **πυρός... ταύτην** = αὐτὴν τὴν τιμωρίαν ὑφίστατο  
διὰ τὴν κλοπὴν τοῦ πυρός.— **Φθία**· χώρα εἰς τὰ ΝΑ. τῆς Θεσ-  
σαλίας, πατρίς τοῦ Ἀχιλλέως καὶ κοιτίς τῶν Ἀχαιῶν.— **Ἐπι-  
μηθεύς**· ἀδελφὸς τοῦ Προμηθέως.
2. **ὑποθεμένου· ὑπεθέμην**, ἄορ. τοῦ **ὑποτίθεμαι** = συμβουλεύω.—  
**λάρναξ** = κιβωτός.— **τεκτηνάμενος· ἄορ.** τοῦ **τεκταίνομαι** =  
κατασκευάζω.— **τὰ ἐπιτήδεια** = τὰ πρὸς τὸ ζῆν ἀναγκαῖα,  
τρόφιμα.— **ἐνθέμενος· ἐνεθέμην**, ἄορ. τοῦ **ἐντίθεμαι** = θέτω  
ἐντός.— **ὑετός** = βροχή.— **χέας**, ἄορ. τοῦ **χέω** = χύνω, ῥίπτω.—  
**κατακλύζω** = σκεπάζω τελείως μὲ ὕδωρ.— **προσίσχω** (ἄλλος  
τύπος τοῦ **προσέχω**) = προσεγγίζω εἰς τινὰ τόπον, σταματῶ.—  
**ἔμβρος** = ὑετός.— **παῦλαν λαμβάνω** = παύω.— **ἐκβάς· ἐξέ-  
βην**, ἄορ. β' τοῦ **ἐκβαίνω** = ἐξέρχομαι.— **φύξιος**· ἐπίθετον τοῦ  
Διὸς, ὡς προστάτου τῶν φευγόντων.— **αἰροῦμαι (-έομαι)** = ἐκ-

λέγω, προτιμῶ.— **αἶρω λίθους** = σηκώνω, λαμβάνω λίθους ἐκ τοῦ ἐδάφους.

3. **Κραναός**· ἦρος τῆς Ἀττικῆς.— **ἄφ' ἑαυτοῦ** = ἀπὸ τὸ ὄνομά του.— **τὴν πέραν χώραν Πελοποννήσου**· ἐννοεῖ τὴν σημερινὴν Δωρίδα.

### Γ') ΑΡΓΟΝΑΥΤΙΚΗ ΕΚΣΤΡΑΤΕΙΑ

1. **τίκτω** = γεννῶ.— **αὔθις** = πάλιν.— **ἐπιβουλεύω** = σχεδιάζω κρυφὰ κάτι κακὸν (ἐναντίον κάποιου).— **πυρὸς** = σῆτος.— **φρύγω** = ξηραίνω (εἰς τὸ πῦρ).— **ἀνεδίδου**, παρατ. τοῦ ῥ. **ἀναδίδωμι** = ἀναδίδω, φυτρώνω.— **πυνθάνομαι** = ἐρωτῶ νὰ μάθω· **ἀπαλλάξην ἐπυνθάνετο τῆς ἀφορίας** = ἠρώτα τὸν θεὸν πῶς θ' ἀπαλλάξῃ τὴν χώραν του ἀπὸ τὴν ἀφορίαν, δηλ. ἀπὸ τὴν ἀκαρπία τῆς γῆς.— **ὡς εἶη κεχρησμένον** = ὅτι δῆθεν εἶχε δοθῆ χρησμός· τὸ ῥ. **χρῶ** (ἐπὶ μαντείων) = δίδω χρησμόν, χρησιμοδοτῶ.— **παρέστησεν** = ἔστησε πλησίον, ἐτοποθέτησε (τοῦ ῥ. **παρίστημι**).— **ὡς δέ ἐγένοντο** = ὅτε δὲ ἐφθασαν.— **Σίγειον**, ἀκρωτήριον τῆς Τρωάδος εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ Ἑλλησπόντου.— **Χερρόνησος**, ἡ Θρακικὴ Χερσόνησος, ἡ μεταξὺ τοῦ Θρακικοῦ πελάγους καὶ τοῦ Ἑλλησπόντου.— **ὠλισθεν**, ἀορ. β' τοῦ ῥ. **ὠλισθαίνω** = γλιστρῶ.— **εἰς Κόλχους** = εἰς τὴν χώραν τῶν Κόλχων, εἰς τὴν Κολχίδα (κειμένην κατὰ τὰ Α. παράλια τοῦ Εὐξείνου Πόντου).— **τὸ δέρας** (γεν. τοῦ **δέρατος**) = τὸ δέμα.— **ἄλλος** = ἕτερον δάσος (ἀφιερωμένον εἰς θεόν).— **καθηλώω - ῶ** = καρφώνω.
2. **Ἴωλικός**, ἀρχαία πόλις τῆς Θεσσαλικῆς Μαγνησίας πλησίον τοῦ Παγασητικοῦ κόλπου.— **θεσπίζω** = χρησιμοδοτῶ, προφητεύω.— **φυλάττομαί τινα** = προφυλάττομαι ἀπὸ κάποιον.— **μονοσάνδαλος** = ὁ φορῶν ἐν μόνον σάνδαλον (πέδιλον).— **ἄγνοέω - ῶ** = δὲν ἐννοῶ.— **ἔγνω**, ἀορ. β' τοῦ ῥ. **γιγνώσκω** = ἐννοῶ.— **ἐπὶ τῇ θαλάσῃ** = πλησίον τῆς θαλάσσης.— **ἐπὶ ταύτῃ** = διὰ ταύτην (τὴν θυσίαν).— **μεταπέμπομαι** = προσκαλῶ.— **διατριβῶ** = διαμένω, ζῶ.— **πόθω γεωργίας** = ἐξ ἀγάπης πρὸς τὴν γεωργίαν.— **Ἄναυρος**, ποταμὸς τοῦ Πηλίου ἐκβάλλων εἰς τὸν Παγασητικὸν κόλπον (σήμερον «Ξεριάς»).— **ἀπολέσας**· μετ. ἀορ. τοῦ ῥ. **ἀπόλλυμι** = χάνω.— **ρεῖθρον** = ρεῦμα.— **τί ἂν ἐποίεις** = τί θὰ ἔκαμνες.— **προσέταττον ἂν** = θὰ διέτασ-

- σον.— ἐπὶ τὸ δέρας ἔλθειν = νὰ ὑπάγῃ διὰ τὸ δέρας ( νὰ μεταβῆ καὶ νὰ φέρῃ τὸ δέρας ).— δράκων = μέγας ὄφις.
3. παρακαλέω - ᾧ = προσκαλῶ.— πεντηκόντορος ναῦς = πλοῖον μὲ πεντήκοντα κωπηλάτας ( 25 ἀπὸ κάθε πλευράν ).— οἶδε = οἱ ἐξῆς.
4. ναυαρχοῦντος Ἰάσονος = μὲ ναύαρχον τὸν Ἰάσονα.— ἀνάγομαι = ἀποπλέω.— Δολιόνες, λαὸς κατοικῶν παρὰ τὴν Κύζικον τῆς Μ. Ἀσίας.— φιλοφρόνως = φιλινῶς.— νυκτὸς = κατὰ τὴν νύκτα.— ἀντίπνοια = ἐναντίος ἄνεμος· περιπίπτω ἀντιπνοίαις = συναντῶ ἐναντίους ἀνέμους.— Πελασγοί, προϊστορικός λαὸς κατοικῶν εἰς Θεσσαλίαν, Ἡπειρον, Ἀρκαδίαν καὶ εἰς ἄλλας ἑλληνικὰς χώρας.— κτείνω = φονεύω.— μεθ' ὧν = μεταξὺ τῶν ὁποίων.— μεθ' ἡμέραν = ὅταν ἐξημέρωσε.— ἀποδύρομαι = θρηνῶ.— ἐκείραντο τὰς κόμας = ἔκοψαν τὰ μαλλιά των ( εἰς ἔνδειξιν μεγάλου πένθους ), τὸ ῥ. κείρω = κόπτω τὴν κόμην, κουρεύω.— ὑδρεύομαι = λαμβάνω ὕδωρ.— νύμφαι, βλ. Β', Α', 2.— σπάομαι - ὠμαι τὸ ξίφος = σύρω τὸ ξίφος ἐκ τῆς θήκης, ξιφουλκῶ.— δηλόω - ᾧ = φανερώνω, ἀνακοινώνω.— ὑποστρέφω = ἐπιστρέφω.
5. Βέβρυκες, λαὸς τῆς Βιθυνίας ἐν Μ. Ἀσίᾳ.— νύμφη, βλ. Β', Α', 2.— πυκτεύω = πυγμαχῶ.— παραγίνομαι = ἔρχομαι.— προκαλέομαι - οὔμαι = προσκαλῶ.— εἰς πυγμὴν = εἰς πυγμαχίαν.— πλήξας, μετ. ἀορ. τοῦ ῥ. πλήττω = κτυπῶ.— καταντάω - ᾧ = φθάνω.— Σαλμυδησὸς ἐλέγετο ὄλη ἢ Θρακικὴ παραλία ἐπὶ τοῦ Εὐξείνου Πόντου.
6. ὄψεις = ὀφθαλμοί.— πηρώω - ᾧ = σακατεύω, ἀκρωτηριάζω κάποιον, τὸν κάμνω ἀνάπηρον· τὰς ὄψεις πεπηρωμένος = τυφλός.— Ἄρπυιαι, μυθολογικὰ ἀρπακτικὰ τέρατα, τὰ ὅποια παριστάνοντο ὡς παρθένοι πτερωταὶ καὶ δύσμορφοι μὲ γαμφοὺς ὄνυχας.— ἐπειδὴ ( χρον. ) = ὅτε.— καθίπταμαι = πετῶ πρὸς τὰ κάτω, ὀρμῶ.— ἀνάπλευα = γεμᾶτα ( τῆς ἀτ. β' κλίσι. ὁ καὶ ἡ ἀνάπλευωσ, τὸ ἀνάπλευον ).— ὄσμη = δυσσομία.— ἔδεσμα = φαγητόν.— Ζήτησ καὶ Κάλαις, οἱ ὅποιοι ἦσαν μεταξύ τῶν Ἀργοναυτῶν ( βλ. Β', Γ', 3 κειμ. )· οὗτοι ἦσαν πτερωτοὶ ὡς υἱοὶ τοῦ

Βορέου, θεοῦ τῶν ἐκ Βορρᾶ ἀνέμων.— Ἐχινάδες, μικρὰ νησίδια κατὰ τὰς ἐκβολὰς τοῦ Ἀχελφού.

7. **Συμπληγάδες πέτραι** αὗται κατὰ τὴν παράδοσιν ἦσαν δύο βράχοι ἐκατέρωθεν τοῦ Βοσπόρου, εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ Εὐξείνου Πόντου.— **ὑπὸ τῆς τῶν πνευμάτων βίας** = ἔνεκα τῆς δυνάμεως τῶν ἀνέμων.— **πόρος** = διάβασις, πέρασμα.— **πετεινὸν** = πτηνόν.— **ἀφείναι** = ν' ἀφήσουν (ἀπαρ. ἀορ. β' τοῦ ῥ. ἀφήμι).— **ἡ πελειὰς** = ἡ περιστέρα.— **ἐὰν δὲ ἀπολομένην** = ἐὰν δὲ (ἴδωσιν) ὅτι κατεστράφη, δηλ. ὅτι ἐγκλεισθεῖσα ὑπὸ τῶν βράχων ἐφονεύθη (μετ. ἀορ. β' τοῦ ῥ. ἀπόλλυμαι = χάνομαι, καταστρέφομαι). **ἀφιᾶσιν** = ἀφήνουν (τοῦ ῥ. ἀφήμι).— **σύμπτωσις** = συγκρούσις.— **ἀποθερίζω** = ἀποκόπτω.— **τὰς πέτρας ἀναχωρούσας** = ὅτι οἱ βράχοι ἀπεχωρίζοντο (ἀπεμακρύνοντο ἀλλήλων).— **εἰρεσία** = κωπηλασία.— **εὐτονος** = δυνατός.— **ἔστησαν** = ἐστάθησαν, ἔμειναν ἀκίνητοι.— **περαιόμαι - οὔμαι** = διαπλέω, περνῶ.— **νεῶς περαιωθείσης** = ἐὰν περάσῃ πλοῖον.— **στῆναι** = νὰ σταθεῖν.
8. **παραπλέω** = πλέω πλησίον.— **Θερμῶδων**, ποταμὸς τῆς Καππαδοκίας, ἐκβάλλων εἰς τὸν Εὐξείνου Πόντον.— **Καύκασος**, μεγάλη ὄροσειρὰ τῆς Δ. Ἀσίας, μεταξὺ Εὐξείνου Πόντου καὶ Κασπίας θαλάσσης.— **Φᾶσις**, ποταμὸς τῆς Κολχικῆς, ἐκβάλλων εἰς τὸν Εὐξείνου Πόντον.— **Κολχικὴ γῆ** = Κολχίς (βλ. 1).— **προσορμισθείσης** = ἀφοῦ ἠγκυροβόλησε (τοῦ ῥ. προσορμίζομαι). **διαφέρω** = ὑπερέχω· **μεγέθει διαφέροντες** = ἐξαιρετικοὶ κατὰ τὸ μέγεθος.— **πῶς ἂν δύναίτο** = πῶς θὰ ἠμπορέσῃ.— **φαρμακίς** = μάγισσα.— **ὁμόση**, ὑποτ. ἀορ. τοῦ ῥ. ὁμνυμι = ὀρκίζομαι.— **ἔξειν** = ὅτι θὰ λάβῃ (ἀπαρ. μέλλ. τοῦ ῥ. ἔχω). **ἄξειν**, ἀπαρ. μέλλ. τοῦ ῥ. ἄγω = ὀδηγῶ.— **ῶ** = διὰ τοῦ ὁποίου.— **χρίω** = ἀλείφω.— **καὶ σὺν πολλῶ πυρὶ ὀρμήσαντας** = καὶ μολονότι ὄρμησαν φυσῶντες πολὺ πῦρ.— **καταφλέγω** = καίω, πυρπολῶ.— **συνέπομαι** = ἀκολουθῶ.

#### Δ') Π Ε Ρ Σ Ε Υ Σ

1. **Τίρυνς**· ἀρχαία πόλις τῆς Ἀργολίδος πλησίον τοῦ Ναυπλίου.— **δεΐσας**· ἔδεισα, ἀορ. τοῦ δέδοικα (ἢ δέδια) = φοβοῦμαι.— **αἰ-**

- σθόμενος βλ. σημ. Β', Β', 1.— **λάρναξ** = κιβωτός, σκάφη.— **προσενεχθείσης· προσηνέχθην**, ἀόρ. τοῦ **προσφέρομαι** = προσορμίζομαι.
2. **Νύμφαι**, βλ. σημ. Β', Α', 2.— **παρεγένετο**, βλ. ἀνωτέρω.— **πτηνός** = πτερωτός.— **κίβισις** = πήρα, σακκούλα (ὁμοιάζουσα πρὸς τὸν σάκκον τῶν κυνηγῶν).— **κυνῆ**, περικεφαλαία.— **τούτων τυχῶν** = αὐτὰ ἀφοῦ ἀπέκτησεν.— **ἐπέθετο· ἐπεθέμην**, ἀόρ. τοῦ **ἐπιτίθεμαι** = θέτω ἐπάνω, φορῶ.— **ἑωρᾶτο· ἑωρώμην**, παρατ. τοῦ **ὄρωμαι** = γίνομαι ὁρατός.— **ἀδαμάντινος** = χαλύβδινος, στερεός. **ἄρπη** = δρεπανοειδὲς ξίφος.— **ἦκω** = ἔχω ἔλθει· **ἦκον** = ἦλθον. **περιεσπειραμένας φολίσι δρακόντων** = περιτυλιγμένες μὲ λέπια ὕφρων.— **σῦς** = ἀγριόχοιρος.
3. **ἐπέστη· ἐπέστην· ἀόρ. τοῦ ἐφίσταμαι** = ἵσταμαι πλησίον.— **κατευθύνω τὴν χεῖρα** = διευθύνω, ὀδηγῶ τὸ χέρι.— **ἀπεστραμμένος** (μετ. παρακ. τοῦ **ἀποστρέφομαι**) = ἔχων ἐστραμμένην τὴν κεφαλὴν πρὸς τὸ ἀντίθετον μέρος.— **ἀπέτεμε· ἀπέτεμον**, ἀόρ. τοῦ **ἀποτέμνω** = ἀποκόπτω.— **ἀναπτᾶσαι· ἀνέπτῃν**, ἀόρ. τοῦ **ἀναπέτομαι** = πετῶ.— **ἀπολιθῶ (-όω)** = μεταβάλλω εἰς λίθον.— **τὰ βασιλεία** = τὰ ἀνάκτορα.— **ἀπέδωκε· ἀπέδωκα**, ἀόρ. β' τοῦ **ἀποδίδωμι** = ἀφιερώνω.— **ἐν μέσῃ τῇ ἀσπίδι** = εἰς τὸ μέσον τῆς ἀσπίδος.
4. **Πελασιγῶτις· ἀρχαία χώρα τῆς Θεσσαλίας περιλαμβάνουσα τὴν πεδιάδα τῆς Λαρίσης μέχρι τοῦ Παγασητικοῦ κόλπου.**— **ἐπὶ κατοιχομένῳ τῷ πατρὶ** = πρὸς τιμὴν τοῦ ἀποθανόντος πατρός του. **γυμνικός ἀγών** = ἀγών εἰς σωματικὰς ἀσκήσεις.— **πένταθλον· ἀγών περιλαμβάνων τὰ ἀγωνίσματα**: ἄλμα, δρόμον, ἀκόντιον, δίσκον καὶ πάλην.— **παραχρῆμα** = πάραυτα, ἀμέσως.— **τελειοῦμαι (-όομαι)** = πραγματοποιοῦμαι.
5. **ἐπανιόντι· ἐπανίων, οὔσα, ὄν**, μετ. ἐν. τοῦ **ἐπανέρχομαι**.— **εὔρε παρακειμένην βορὰν** = εὔρε νὰ ἔχη παρατεθῆ ὡς τροφή.— **κῆτος** = μέγα θαλάσσιον θηρίον.— **Νηρηίδες· θαλάσσια νύμφαι**.— **κρείσσων** = ὠραιότερα ( **κρείσσων, -ων, -ον**, συγκριτικὸς τοῦ ἐπιθ. **ἀγαθός** ).— **ἔχρησεν**, ἀόρ. τοῦ **χρῶ (χρῆω)** = δίδω χρησμόν, προφητεύω.— **πέτρα** = βράχος.— **προσέδησε**,

ἀόρ. τοῦ προσδῶ ( -έω ) = δένω.— ὑπέσχετο, ἀόρ. β' τοῦ ῥ.  
 ὑπισχνοῦμαι = δίδω ὑπόσχεσιν.— ἐπὶ τούτοις γενομένων ὄρ-  
 κων = ἀφοῦ πρὸς ἐπικύρωσιν τούτων ἔγιναν ὄρκοι.

### Ε' ) ΗΡΑΚΛΗΣ

1. εὐνή = κλίνη.— διαφθαρῆναι· διεφθάρην, ἀόρ. τοῦ διαφθεί-  
 ρομαι = καταστρέφομαι, ἐκλείπω.— ἄγχω = σφίγγω δυνατὰ τὸν  
 λαίμον, πνίγω.— ἄρματῆλατῶ = ὄδηγῶ ἄρμα, πολεμικὸν ὄχημα.—  
 κιθαρωδῶ = τραγουδῶ μὲ συνοδείαν κιθάρας.— τρέφομαι =  
 ἀνατρέφομαι, μεγαλώνω.— βουφόρβιον (καὶ βουκόλιον) =  
 ἀγέλη βοῶν (βουκολιό).— διήνεγκεν· διήνεγκον, ἀόρ. β' τοῦ  
 διαφέρω = ὑπερέχω.— θεωροῦμαι = παρατηροῦμαι.— ἀστοχῶ  
 = ἀποτυγχάνω (ἀντιθ. εὐστοχῶ).
2. ἀνεῖλε· ἀνεῖλον, ἀόρ. β' τοῦ ἀναιρῶ = φονεύω.— ἡμφιέσατο·  
 ἡμφιεσάμην, ἀόρ. β' τοῦ ἀμφιέννυμαι = ἐνούομαι, φορῶ.—  
 χάσμα = τὸ ἄνοιγμα, τὸ στόμα (ἰδίως τῶν θηρίων).— ἐχρήσατο  
 κόρυθι = ἐχρησιμοποίησεν ὡς περικεφαλαίαν.— Μινύαι· ἀρχαιο-  
 τατος λαὸς τῆς Βοιωτίας, ἔδρα τοῦ ὁποίου θεωρεῖται ὁ Ὀρχο-  
 μενός.— δασμός = φόρος.— τελῶ = πληρώνω, καταβάλλω.— ὄτι  
 = διότι.— ἀνῆρῆκει· ὑπερσ. τοῦ ἀναιρῶ, βλ. ἀνωτέρω ἀν-  
 εῖλε.— τρέπομαι τίνα = τρέπω τινὰ εἰς φυγὴν.— ἀριστεῖον =  
 βραβεῖον τοῦ ἀρίστου, ἀμοιβὴ διὰ γενναιότητα.— τοξικὴ (ἐνν.  
 τέχνη) = ἡ τέχνη τοῦ τοξεύειν.— ἔτεμεν· ἀόρ. τοῦ τέμνω  
 = κόπτω.
3. κατὰ ζῆλον Ἦρας = ἔνεκα ζηλοτυπίας τῆς Ἦρας.— μανῆναι·  
 ἐμάνην, παθ. ἀόρ. τοῦ μαίνομαι = καταλαμβάνομαι ἀπὸ μανίαν,  
 παραφρονῶ.— διό = διὰ τοῦτο.— καταδικάσας ἑαυτοῦ φυγὴν =  
 καταδικάσας τὸν ἑαυτόν του εἰς ἐξορίαν.— παραγενόμενος· τοῦ  
 ῥ. παραγίγνομαι, βλ. Β', Α', 2.— πυθάνομαι τοῦ θεοῦ =  
 ἐρωτῶ τὸν θεόν.— Πυθία = ἡ ἱέρεια τοῦ μαντείου τῶν Δελφῶν  
 ἢ ὁποία ἔδιδε τοὺς χρησμούς.— Τίρυνς, βλ. σημ. «Περσέως»,  
 ἀριθ. 1.— Εὐρυσθεύς, υἱὸς τοῦ Σθενέλου καὶ βασιλεὺς τῶν Μυ-  
 κηνῶν καὶ τῆς Τίρυνθος.— λατρεύω = ὑπηρετῶ.— ἄθλος = ἀγώ-  
 νισμα, ἔργον ἐπίπονον ( ἄθλον = βραβεῖον).
4. α' ) ἄτρωτος = ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ τραυματι-



σθῆ.— **Τυφών**, μυθολογικὸν τέρας ἔχον φύσιν ἀνδρὸς καὶ θηρίου.— **ἀφικόμενος· ἀφικόμενην**, ἀόρ. β' τοῦ ἀφικνοῦμαι = ἔρχομαι, φθάνω.— **μαστεύω** = ζητῶ.— **ἔμαθεν ὄντα** = κατενόησεν ὅτι ἦτο.— **ἀνατείνομαί τι** = ὑψώνω τι.— **ἀμφίστομον σπήλαιον** = σπήλαιον ἔχον δύο εἰσόδους.— **ἀνοικοδομῶ τὴν εἴσοδον** = φράττω τὴν εἴσοδον διὰ τοίχου.— **ἐπεισέρχομαι τινι** = εἰσέρχομαι κατόπιν τινός, ἀκολουθῶ τινα.— **περιθείς· περιέθηκα**, ἀόρ. β' τοῦ περιτίθημι = θέτω πέριξ.— **θέμενος· ἐθέμην**, ἀόρ. β' τοῦ τίθεμαι = θέτω.

β') **Λερναῖος** = ὁ ζῶν εἰς τὴν Λέρνην· **Λέρνη**, ἔλος εἰς τὴν Ἀργολίδα (σῆμ. **Μύλοι**).— **ἐκτραφεῖσα· ἐξετράφην**, ἀόρ. τοῦ ἐκτρέφομαι = τρέφομαι, μεγαλώνω.— **πεδίον** = πεδιάς.— **τὰ βοσκήματα** = θρέμματα, ζῶα, λ.χ. πρόβατα, ἵπποι κλπ.— **ἐπιβάς· ἐπέβην**, ἀόρ. β' τοῦ ἐπιβαίνω = ἀναβαίνω.— **Ἰόλαος** = υἱὸς τοῦ Ἰφικλέους καὶ πιστὸς σύντροφος τοῦ Ἡρακλέους.— **ἔστησε· ἀόρ. τοῦ ἴστημι· τοὺς ἵππους ἔστησε** = ἐκράτησε τοὺς ἵππους, ἐτοποθέτησε κάπου τὸ ἄρμα.— **φωλεός, ὄ** = φωλεά.— **βέλη πεπυρωμένα** = βέλη πυρακτωμένα, κόκκινα ἀπὸ τῆ φωτιά.— **ἀνύτω** = κατορθώνω.— **καταπρήσας, κατέπρησα**, ἀόρ. τοῦ καταπίμπρημι = κατακαίω.— **ῦλη** = δάσος.— **δαλός** = τεμάχιον ξύλου φλεγόμενον, δαυλός.— **τὰς ἀνατολάς** = τὰς ρίζας, τὰς βάσεις.— **ἀνιέναι**, ἀπαρ. ἐνεστ. τοῦ ἀνέρχομαι = ἀναφύομαι.— **περιγενόμενος τῶν ἀναφουμένων κεφαλῶν** = ἐξουδετερώσας τὰς ἀναφουμένας κεφαλὰς.— **κατάρυξε· ἀόρ. τοῦ κατορύττω** = θάπτω εἰς τὴν γῆν.— **ἐπέθηκε**, ἀόρ. β' τοῦ ἐπιτίθημι = θέτω ἐπάνω.— **πέτρα**, βλ. Β', Γ', 5.— **οἰστός** = βέλος.

γ') **Κερυνίτις**, ἡ ζῶσα εἰς τὴν Κερύνειαν, ὄρος μεταξὺ Καλαβρύτων καὶ Αἰγιαλείας (σῆμ. Πτέρη).— **ἔμπρους (-ους, -ουν)** = ζῶν.— **ἐνεγκεῖν· ἤνεγκον**, ἀόρ. β' τοῦ φέρω.— **Οἰνόνη**, πόλις τῆς Ἀργολίδος ὑπὸ τὸ ὄρος Ἀρτεμίσιον.— **Ἀρτέμιδος ἱερά** = ἱερὸν ζῶον τῆς Ἀρτέμιδος.— **τρώσαι· ἔτρωσα**, ἀόρ. τοῦ τιτρώσκω = τραυματίζω.— **ἔκαμεν· ἀόρ. β' τοῦ κάμνω** = κουράζομαι, ἀποκάμνω.— **Λάδων**, ποταμὸς ἐν Ἀρκαδίᾳ (σῆμ. Ῥουφιάς).

δ') ἀδικῶ = βλάπτω.— Ψωφίς, ἀρχ. πόλις τῆς Ἀριαδίας παρὰ τὸ σημερινὸν χωρίον Τριπόταμα.— λόχμη = πυκνὸν δάσος ἐκ θάμνων.— κεκημηότα· κέκημηκα, παρακ. τοῦ κάμνω, βλ. ἀνωτέρω, ἄθλον γ'.— βρόχος, ὄ, = παγίς, θηλειά.

ε') βοσκήματα βλ. ἀνωτέρω, ἄθλον β'.— ἐκφορῶ (-έω) = φέρω ἔξω, καθαρίζω.— ὄνθος, ἦ, = κόπρος.— ἡ δεκάτη = τὸ δέκατον μέρος.— τῆς αὐλῆς τὸν θεμέλιον (ἐνν. λίθον) διεΐλε = διεχώρισε τὰ θεμέλια τῆς μάνδρας, ἤνοιξε ῥήγμα εἰς τὰ θεμέλια. παροχετεύω = δι' ὄχετοῦ κατευθύνω μέσα.— ἔκρους = ἐκροή, διέξοδος.— ἀπεδίδου· παρακ. τοῦ ἀποδίδωμι = καταβάλλω, δίδω ὅπως ἔχω ὑποχρέωσιν.

Γ') ὄρνις, ὄ, ἦ = πτηνόν.— πολλῆ συνηρηφῆς ὕλη = σκεπασμένη με πικνὸν δάσος.— συνέφυγον = κατέφυγον ὁμοῦ.— ἀμηχανῶ = εὐρίσκομαι εἰς ἀμηχανίαν, δὲν γνωρίζω τί νὰ πράξω.— Ἡφαιστος, βλ. σημ. Ἀνθρωπογ., ἀρ. 1.— παράκειμαι = εὐρίσκομαι πλησίον.— δοῦπος = κρότος.— δέος, τό, = φόβος.

ζ') ἀγαγεῖν· ἦγαγον, ἀόρ. τοῦ ἄγω = ὀδηγῶ, κομίζω.— ἐνιοί, αι, α = μερικοί.— τὸ φανέν = ὅ,τιδήποτε ἤθελε φανερωθῆ.— ἀγριῶ (-όω) = κάμνω ἄγριον.— ἐπὶ τοῦτον = διὰ τοῦτον.— διαγωνισάμενος = παλαίσας, ἀγωνισθεῖς.— εἶασεν· ἀόρ. τοῦ εἶω (-άω) = ἀφήνω.— ἀνετος = ἐλεύθερος.— ἀφίκετο· ἀφικόμεν, ἀόρ. τοῦ ἀφικνοῦμαι = ἔρχομαι.— διαλυμαίνομαι = βλάπτω.

η') μάχιμος = πολεμικός.— ἐκουσίως = με τὴν θέλησίν των.— συνέπομαι = ἀκολουθῶ.— ἀφέντος· ἀφῆκα, ἀόρ. τοῦ ἀφήμι = ἀφήνω ἐλεύθερον.— ἀπώλοντο· ἀπωλόμην, ἀόρ. β' τοῦ ἀπόλλυμαι = χάνομαι.

θ') Θερμῶδων, βλ. σημ. Ἄργον. ἐκστρ., ἀρ. 8.— δεινὸς τὰ πολεμικά = ἰκανὸς διὰ τὰ ἔχοντα σχέσιν με τὸν πόλεμον.— σύμβολον τοῦ πρωτεύειν = σημεῖον τοῦ ὅτι ἦτο ἡ πρώτη, ἡ βασιλισσα.— Θεμίσκυρα, πρωτεύουσα τῆς χώρας τῶν Ἀμαζόνων.— ἐπὶ τὴν ναῦν κατέδραμον = ὤρμησαν ἐναντίον τοῦ πλοίου.— κρατῶ τινος = καταβάλλω, νικῶ τινα.— ἀφαιροῦμαι τι = ἀφαιρῶ τι.

**Ἔκκεανός**, εἷς ἐκ τῶν Τιτάνων.— **Γάδειρα**, πόλις τῆς Ἰσπανίας (σήμερ. Κάδιξ). **φοινικοῦς, -ῆ, -οῦν** = ὅ ἔχον χροῖμα βαθύ ἐρυθρόν, κόκκινος.— **Ἐχιδνα**, χθόνιος δαίμων κατὰ τὸ μὲν ἐν ἡμῖσι ἄνθρωπος, κατὰ δὲ τὸ ἄλλο ὄφις.— **Τυφών**, βλ. σημ. εἰς ἄλλον α'.— **Λιβύης ἐπέβη** = εἰσῆλθεν εἰς τὴν Λιβύην (τὴν Ἀφρικὴν).— **παρελθών· παρήλθον, ἀόρ. β'** τοῦ **παρέρχομαι** = διέρχομαι, περνῶ.— **Ταρτησσός**, περιοχὴ καὶ πόλις τῆς Ἰσπανίας.— **ὄροι, οἶ,** = τὰ σύνορα.— **ἀντιστοίχους δύο στήλας** = δύο στήλας ἀντιμετώπους.— **αὐλίζομαι** = διανυκτερεύω.— **αἰσθόμενος**, βλ. σημ. Ἀνθρωπογον., ἀρ. 1.— **καταλαβών... ἀπάγοντα** = προφθάσας, ἐν ᾧ ἔπαιρνε.

ια') **Ἑσπερίδες**· ἐνν. νύμφαι. Τὰ χρυσᾶ μῆλα, ἅτινα ἐφύλαττον, ἦσαν δῶρον τῆς γῆς πρὸς τὴν Ἥραν κατὰ τοὺς γάμους τῆς.— **τοὺς δύο**, βλ. ἄθλους β' καὶ ε'.— **Ἄτλας**· υἱὸς τοῦ Τιτᾶνος Ἰαπετοῦ· περὶ τούτου ἐπιστεύετο ὅτι ἐκράτει εἰς τοὺς ἄμους τοῦ τὸν οὐρανόν.— **Ἐπερβόρειοι**· μυθικὸς λαὸς κατοικῶν εἰς τὰς βορείους ἐσχατίας τῆς γῆς.— **Νηρεὺς**· θαλάσσιος θεός, πατὴρ τῶν Νηρηίδων.— **ποῦ τυγχάνοιεν** = ποῦ ἦσαν.— **Λιβύην διεξῆει** = διήρχετο διὰ μέσου τῆς Λιβύης.— **ἀνήρει**, βλ. σημ. Ἡρακλ., ἀρ. 2.— **ἀράμενος· ἠράμην, ἀόρ. τοῦ αἶρομαι** = σηκώνω.— **πόλος** = οὐρανός.— **διαδεξάμενος, ἀόρ. τοῦ διαδέχομαι** = ἀναλαμβάνω.— **δρεψάμενος, ἀόρ. τοῦ δρέπομαι** = κόπτω.— **ἔχω** = κρατῶ.— **ἕως ἂν σπεῖραν ποιήσῃται** = ἕως ὅτου κατασκευάσῃ (κουλλούραν)· αὕτη θὰ ἐχρησίμευσεν, ἵνα, τιθεμένη ἐπὶ τῆς κεφαλῆς, ὑποβοηθήσῃ εἰς τὴν συγκράτησιν τοῦ βάρους.— **καταθείς· κατέθηκα, ἀόρ. β'** τοῦ **κατατίθημι** = ἀφήνω εἰς τὸ ἔδαφος.— **ἀνελόμενος· ἀνειλόμην, ἀόρ. τοῦ ἀναιροῦμαι** = λαμβάνω.— **ἀπαλλάττομαι** = ἀπομακρύνομαι.

ιβ') **κατὰ τοῦ νώτου** = ἐπὶ τῶν νώτων του, τῆς ῥάχεώς του.— **χωρίς, ὧν εἶχεν, ὄπλων κρατοῦντα** = ἐὰν καταβάλλῃ (αὐτὸν) χωρὶς νὰ κάμῃ χρῆσιν τῶν ὄπλων τὰ ὁποῖα εἶχεν.— **Ἀχέρων· ποταμὸς τοῦ Ἄδου**.— **συμπεφραγμένους τῶ θώρακι** = προστατευόμενοι ἀπὸ τὸν θώρακα.— **περιβάλλω τὰς χεῖρας τῇ κεφαλῇ** = περισφίγγω τὴν κεφαλὴν διὰ τῶν χειρῶν μου.— **καρτεροῦ** = ἐπιμένω.— **εἰς Ἄδου ἐνν. οἶον** = εἰς τὸν Ἄδην.

5. **Οίχαλία**· ἀρχαιοπάτη πόλις τῆς Θεσσαλίας ἐπὶ τοῦ Πηγνείου.—  
**μνηστεύομαι** = ζητῶ εἰς γάμον.— **διὰ φθόνον** = ἔνεκα ἀρνή-  
 σεως.— **εἰκασμένος** = μεταμορφωμένος, ὅμοιος, (παρακ. τοῦ **εἰ-  
 κάζομαι**).— **δούς**· **ἔδωκα**, ἀόρ. β' τοῦ **δίδωμι**.— **Ἀμάθεια**,  
 βλ. σημ. Θεογ., ἀριθ. 2.— **βρωτὸν** = φαγητόν.
6. **Τραχίς**· ἀρχαία πόλις μεταξύ τῆς Οἴτης καὶ τοῦ Μαλιακοῦ κόλ-  
 που.— **αἰρῶ** = κυριεύω.— **Κήναιον**· τὸ ΒΔ. ἀκρωτήριο τῆς Εὐ-  
 βοίας (σημ. Λιθάδα).— **ἱεουργῶ** = θυσιάζω.— **ἶδς** = δηλητή-  
 ριον.— **ἐνδύς**· **ἐνέδυν**, ἀόρ. τοῦ **ἐνδύομαι**.— **ὤς** = εὐθὺς ὤς.  
**σῆπω τι** = κάμνω κάτι νὰ σαπίσῃ.— **ἀπέσπα** = προσεπάθει  
 ν' ἀποσπάσῃ.— **προσπεφυκῶτα**· **προσπέφυκα**, παρακ. τοῦ **προσ-  
 φύομαι** = προσκολλῶμαι.— **ὕφραπτω** = θέτω ὑποκάτω πῦρ.— **πα-  
 ριών**, -**οῦσα**, -**όν**, ἔνεστ. τοῦ **παρέρχομαι** = διέρχομαι.— **νέ-  
 φος ὑποστάν** = νέφος, τὸ ὁποῖον ἐστάθη ὑποκάτω. **ἀναπέμ-  
 πω** = στέλλω ἐπάνω.

### ΣΤ') ΑΛΛΟΙ ΗΡΩΕΣ

1. **Φοινίκη**, ἡ στενόμακρος παραλιακὴ χώρα τῆς Συρίας, ἡ μεταξύ  
 τοῦ ὄρους Λιβάνου καὶ τῆς θαλάσσης.— **πυνθάνομαι** = ἐρωτῶ,  
 ζητῶ πληροφορίας.— **πολυπραγμονῶ** = ἀσχολοῦμαι πολὺ μὲ  
 κάτι, πολυεξετάζω.— **ὄτι** = διότι.— **καθοδηγῶ** = ὡς ὀδηγόν.—  
**ὁ κάματος** = ἡ κούρασις.— **συντυχῶν**, μετ. ἀόρ. β' τοῦ ῥ. **συν-  
 τυγχάνω** = συναντῶ.— **βουκόλιον** = ἀγέλη βοῶν (βουκολιό).  
**ἐκλίθη**, τοῦ ῥ. **κλίνομαι** = κατακλίνομαι, πίπτω.— **καταθύω**  
 = θυσιάζω, προσφέρω θυσίαν.— **ληψόμενον** = διὰ νὰ λάβῃ (μετ.  
 μέλ. τοῦ ῥ. **λαμβάνω**).— **δράκων**, βλ. Β' Γ', 2.— **κτείνω** =  
 φονεύω.— **συμβουλευούσης** = κατὰ συμβουλήν.— **ἀνατέλλω** =  
 ἀναφαίνομαι, φανερόνομαι.
2. **θυγατέρας τὰς ἴσας** = ἄλλας τόσας θυγατέρας.— **ἄπαις** = ἄτε-  
 κνος.— **ὄ,τι ἂν εὐξήται** = ὁ,τιδήποτε ἤθελεν εὐχηθῆ.— **ἀναφα-  
 νῆναι**, ἀπαρ. παθ. ἀόρ. β' τοῦ ῥ. **ἀναφαίνομαι**.— **τῷ θεῷ** =  
 πρὸς τιμὴν τοῦ θεοῦ.— **διαπρεπῆς** = ἐξαιρετος.— **θαλασσοκρατέω - ὦ**  
 = γίνομαι κύριος τῆς θαλάσσης, ἐπικρατῶ κατὰ θάλασσαν.  
**χρονίζομαι** = παρατείνομαι ἐπὶ πολὺν χρόνον.— **λιμὸς** = πεῖ-

να ἐξ ἐλλείψεως τροφίμων, σιτοδεία.— **λοιμὸς** = μολυσματικὴ καὶ θανατηφόρος ἀσθένεια.— **πυνθάνομαι** = ζητῶ πληροφορίας (ἀπὸ τὸ μαντεῖον).— **βορὰ** = τροφή· **βοράν**, κατηγορούμ. = ὡς τροφήν.— **Μινώταυρος**· τοῦτον ἐφαντάζοντο κατὰ τὸ ἥμισυ ἄνθρωπον καὶ κατὰ τὸ ἄλλο ἥμισυ ταῦρον.— **Λαβύρινθος**· οὗτος ἦτο μέγα πολύπλοκον οἰκοδόμημα ἐν Κνωσῶ παρὰ τὸ σημερινὸν Ἡράκλειον.— **Δαίδαλος**· οὗτος κατὰ τὸν γνωστὸν μῦθον μετεκλήθη ἐξ Ἀθηνῶν ὑπὸ τοῦ Μίνως καὶ ἔπειτα ἐμποδιζόμενος νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὴν πατρίδα του ἐπέταξε διὰ τεχνητῶν πτερῶν μετὰ τοῦ υἱοῦ του Ἰκάρου, πνιγέντος εἰς τὸ ὁμώνυμον πέλαγος.

3. **ἐπὶ τῷ κάλλει διαπρεπῆς** = ἔχουσα ἐξαιρετικὴν ὠραιότητα.— **ἀσκῶ τὰ κατὰ τὸν πόλεμον** = ἀσχοῦμαι εἰς τὰ πολεμικὰ ἔργα.— **πυγμῆν**· ἐνν. καὶ ἐδῶ τὸ ῥ. ἤσκει = ἐπεδίδετο εἰς τὴν πυγμαχίαν.— **Διόσκουροι**, διότι ἐθεωροῦντο λόγῳ τῆς ἀνδρείας των ὡς υἱοὶ τοῦ Διός.— **μὴ δεχομένου** (αἰτιολ.) = ἐπειδὴ δὲν ἐδέχετο— **ὄντος νεκροῦ** = ἐφ' ὅσον εἶναι νεκρός.— **παρ' ἡμέραν** = τὴν μίαν ἡμέραν ὃ ἕνας καὶ τὴν ἄλλην ὃ ἄλλος.— **ἔδωκε** = ἐπέτρεψε (ἀόρ. β' τοῦ ῥ. **δίδωμι**).
4. **ῶν** (γεν. διαίρ.) = ἐκ τῶν ὁποίων.— **ἀπ' ἐκείνης** = ἐκ τοῦ ὀνόματος ἐκείνης.— **ἀφορία** = ἀκαρπία, ἔλλειψις καρπῶν τῆς γῆς.— **ἀπαλλαγῆσθαι** = ὅτι θ' ἀπαλλαγῆ.— **τελευτάω - ῶ** = ἀποθνήσκω.— **Πλούτων**, θεὸς τοῦ Ἄδου.
5. **αὐτόχθων** = ὃ ἐξ αὐτῆς τῆς γῆς γεννηθεὶς, ἐγχώριος.— **ἀφ' ἑαυτοῦ** = ἐκ τοῦ ὀνόματός του.— **ἐπὶ τούτου** = ἐπὶ τῆς βασιλείας τούτου.— **πλήξας**, μετ. ἀορ. τοῦ ῥ. **πλήττω** = κτυπῶ.— **τρίαινα**, βλ. Β', Α', 3.— **ἀπέφηνε**· ἀόρ. τοῦ ῥ. **ἀποφάινω** = παρυσιάζω.— **τῆς Ἀθηνᾶς ἐκρίθη** = ἀπεφασίσθη ν' ἀνήκῃ εἰς τὴν Ἀθηνᾶν.
6. **ἡ Τροίζην** (γεν. - ἦνος) = σπουδαιοτάτη ἀρχαία πόλις τῆς Ἀργολίδος εἰς τὸ ΝΑ τμήμα αὐτῆς.— **ὡς ἐγένετο τέλειος**, βλ. Β', Α', 3.— **ἀπωσάμενος**, μετ. μέσ. ἀορ. τοῦ ῥ. **ἀπωθέομαι - οὔμαι** = ἀπωθῶ, σπρώχνω.— **πέτρα** = βράχος.— **φρουρουμένης** = ἐπειδὴ ἐφρουρεῖτο, κατεῖχετο.— **ἡμέρωσε**, ἐνν. **τὴν ὁδὸν** = ἐξεκάθαρσε τὴν ὁδὸν (ἀπὸ τοὺς κακούργους)· τοῦ ῥ. **ἡμερώω - ῶ** =

- ἐξημερώνω.— κορύνη = σιδηροῦν ῥόπαλον.— ἀφελόμενος = ἀφοῦ ἀφήρесе (μετ. ἀορ. β' τοῦ ῥ. ἀφαιρέομαι - οὔμαι). — φορέω - ᾧ = φέρω, κρατῶ.— ἡ πίτυς (γεν. - υος) = κουκκουναριά (συγγενῆς πρὸς τὴν πεύκην). ἀναρτάω - ᾧ = κρεμῶ.— ἀναρριπτόομαι - οὔμαι = ῥίπτομαι πρὸς τὰ ἐπάνω.— πανωλέθρως = μὲ πολὺ κακὸν τέλος.— ἐντεῦθεν = ἀπ' ἐδῶ.— Μινώταυρος, βλ. Β', Ε', 2.
7. δαλός = δαυλός.— λάρναξ = κιβώτιον.— θεῖσα, μετ. ἀορ. β' τοῦ τίθημι = θέτω.— ἀπαρχή = τὸ πρῶτον παραγόμενον προϊόν.— ὀλιγωρῶ = παραμελῶ.— ἐντυγχάνω = συναντῶ.— νῶτος = ῥάχης.— κενεῶν = τὸ μεταξύ τῶν πλευρῶν καὶ τοῦ ἰσχίου κοίλωμα, τὸ λαγγόνι.— βουλεύομαι = σκέπτομαι.— πυρόω - ᾧ = θέτω εἰς τὸ πῦρ.
8. ἔτεκε, ἀορ. β' τοῦ τίκτω = γεννῶ.— εὔτεκνος = ὁ ἔχων καλὰ τέκνα.— παροξύνω = ἐξερεθίζω.— κυνηγετῶ = κυνηγῶ.— χεῖται = χύνει.
9. δηχθείσης, τοῦ δάκνομαι = δαγκάνομαι.— ἀναγαγεῖν, ἀπαρ. ἀορ. β' τοῦ ἀνάγω = φέρω ἐπάνω.— ἀναπέμπω = στέλλω ἐπάνω.— ὑποστρέφω = ἐπιστρέφω.
10. μνηστεύομαι = ζητῶ εἰς γάμον.— ἐξελάθετο, ἀορ. β' τοῦ ἐκλανθάνομαι = λησμονῶ.— σπεῖρα = κουλλούρα.— ἐξιλάσκομαι = ἐξευμενίζω· εἰπὼν ἐξιλάσκεσθαι τὴν θεὸν = εἰπὼν ὅτι αὐτὸς ἀναλαμβάνει νὰ ἐξευμενίσῃ τὴν θεάν.— ὑπεραπέθανε = ἀπέθανε χάριν αὐτοῦ.— ἡ κόρη = ἡ Περσεφόνη.— ἔνιοι = μερικοί.

## Γ'. ΕΚ ΤΗΣ «ΠΟΙΚΙΛΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ» ΑΙΛΙΑΝΟΥ

1. **Ἀλέξανδρος**, ὁ υἱὸς τοῦ Φιλίππου Β' καὶ τῆς Ὀλυμπιάδος, βασιλευσας τῆς Μακεδονίας ἀπὸ τοῦ 336 - 323 π.Χ., ἐπονομασθεὶς Μέγας διὰ τὰς ἐνδόξους καὶ ἐκπολιτιστικὰς ἐκστρατείας του εἰς τὴν Ἀσίαν καὶ τὴν Αἴγυπτον.— **Φωκίων**, ἔξοχος Ἀθηναῖος πολιτικός καὶ στρατηγὸς (402 - 317 π. Χ.).— **τάλαντον** = χρηματικὸν ποσὸν 6.000 ἀρχαίων δραχμῶν.— **πένης ὦν** = ἄν καὶ ἦτο πτωχός.— **ἡγέομαι** - οὔμαι = νομίζω.— **οὔκοῦν** = λοιπόν.— **ἔάω** = ἀφήνω.
2. **Ἐπαμεινώνδας**, ἐνδοξὸς Θηβαῖος στρατηγὸς (420 - 362 π.Χ.), νικήσας τοὺς Σπαρτιάτας ἐν Λεύκτροις (371 π.Χ.) καὶ ἐν Μαντινείᾳ (362 π.Χ.), ὅπου κατὰ τὴν μάχην ἐφονεύθη.— **τρίβων** (γεν. -ωνος) = ἐπανωφόριον τετριμμένον ἀπὸ τὴν πολλὴν χρῆσιν.— **γναφεῖον** = καθαριστήριον καὶ ἐργαστήριον κατασκευῆς μαλλίων ὑφασμάτων.— **ἀπορία** = ἔλλειψις.— **εἴ τι ἐγὼ νοῶ** = κατὰ τὴν γνώμην μου.
3. **Ξενοφῶν**, διάσημος Ἀθηναῖος ἱστορικὸς καὶ φιλοσοφικὸς συγγραφεύς, μαθητὴς καὶ φίλος τοῦ Σωκράτους (430 - 354 π.Χ.).— **καρτερία** = ὑπομονή, ψυχικὴ ἀντοχή.— **θύοντι** = ἐνῶ ἐθυσίαζε.  
**Μαντίνεια**, ἀρχαία πόλις τῆς Ἀρκαδίας.— **ἄγγελος** = ἀγγελιαφόρος.— **διετέλει θύων** = ἐξηκολούθει νὰ θυσιάσῃ.— **νικῶν ἀπέθανε** = νικητὴς ἐφονεύθη· πρόκειται περὶ τῆς ἐν Μαντινείᾳ μάχης (362 π.Χ.) μεταξὺ τῶν Θηβαίων καὶ τῶν Σπαρτιατῶν, βοηθουμένων ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων.— **ἀνέλαβε** = ἔλαβε καὶ ἐφόρεσε.
4. **Κεῖος** := ὁ ἐκ τῆς νήσου Κέω (Κέας τῶν Κυκλάδων).— **ἀλαζῶν** = ὑπερῆφανος.— **τὰ μὲν ἄλλα ἦν ἀλαζῶν** = ἐκτὸς τοῦ ὅτι ἦτο ὑπερῆφανος, ἀλλὰ καί... — **αἰσχύνομαι** = ἐντρέπομαι.— **πολιὸς** = ὑπόλευκος.— **ἀφίκετο**, ἀφ. β' τοῦ ρ. **ἀφικνέομαι** - οὔμαι = φθάνω.— **ἀναστάς**, μετ. ἀφ. β' τοῦ ρ. **ἀνίσταμαι** = σηκώνομαι.— **ὕγιες** = ὀρθόν, ἀληθές.

5. **πυνθάνομαι** = πληροφοροῦμαι.— **κεῖσθαι** = ὅτι εἶχον φανευθῆ. **ἀφικόμενοι** ( δηλ. εἰς τὸ πεδῖον τῆς μάχης), μετ. ἄορ. β' τοῦ ῥ. **ἀφικνέομαι - οὔμαι** = φθάνω.— **ἐπισκοπέω - ᾧ** = ἐξετάζω. **γαυρόομαι - οὔμαι** = ὑπερηφανεύομαι.— **σεμνῶς** = σοβαρῶς.— **ταφαί** = τάφοι.— **αἰσχύνομαι** = ἐντρέπομαι.— **ὡς ἔνεστι** = ὅσον εἶναι δυνατόν.— **λαθεῖν**, ἀπαρ. ἄορ. β' τοῦ ῥ. **λανθάνω** = διαφεύγω τὴν προσοχὴν κάποιου, κάμνω κάτι κρυφά, χωρὶς νὰ μὲ ἀντιληφθοῦν· **ὡς ἔνεστι μάλιστα λαθεῖν σπεύδουσαι** = σπεύδουσαι ὅσον τὸ δυνατόν περισσότερο διὰ νὰ μὴ τὰς ἀντιληφθοῦν.— **πολυάνδριον** = νεκροταφεῖον.— **λάθρα** = κρυφά.
6. **Ξενοκράτης**, περίφημος φιλόσοφος ἐκ Χαλκηδόνος τῆς ἐν Μ. Ἀσίᾳ Βιθυνίας, μαθητῆς καὶ φίλος τοῦ Πλάτωνος ( 396 - 314 π.Χ. ).— **ἐταῖρος** = φίλος.— **φιλοικτίρμων** = φιλεῦσπλαγγχος. **ποτέ** = κάποτε.— **στρουθός** = στρουθίον ( σπουργίτης ).— **κόλπος** = κόρφος, δηλ. τὸ κοίλωμα τοῦ ἐνδύματος, τὸ ὁποῖον σχηματίζεται περὶ τὸ στήθος.— **ἀσμένως** = εὐχαρίστως.— **ὁ καὶ ἡ ὄρνις** = τὸ πτηνόν.— **ἔστε** = ἕως ὅτου.— **ἐπειπὼν** = εἰπὼν προσέτι ( μετ. ἄορ. β' τοῦ ῥ. **ἐπιλέγω** ) .— **ἐξέδωκε**, ἄορ. β' τοῦ ῥ. **ἐκδίδωμι** = παραδίδω.— **ικέτης** = ὁ ζητῶν προστασίαν.
7. **Πλάτων**, μέγας Ἀθηναῖος φιλόσοφος καὶ συγγραφεὺς, ὁ ἐπιφανέστερος μαθητῆς τοῦ Σωκράτους ( 427 - 347 π.Χ. ).— **ἐν Ὀλυμπία**, κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν ἀγώνων ἐν Ὀλυμπίᾳ ( ὅπου συνέρρου θεαταὶ ἐξ ὅλης τῆς Ἑλλάδος ).— **συσκηνός - ᾧ** = κατασκηνώων μαζί μὲ ἄλλους.— **ὁ ἀγνώς** ( γεν. τοῦ ἀγνώτος ) = ὁ ἄγνωστος.— **χειρόομαι - οὔμαι** = κάμνω κάποιον ὑποχείριόν μου, τὸν σκλαβώνω· ἐδῶ μεταφορικῶς = θέλγω, γοητεύω.— **ὀμιλία** = συναναστροφή.— **συνεστιάομαι - ᾧμαι** = συντρώγω μὲ ἄλλον.— **ἀφελῶς** = μὲ ἀπλότητα.— **συνδιημερεύω** = περνῶ τὴν ἡμέραν μου μαζί μὲ ἄλλον.— **ἐν πᾶσιν** = μὲ ὅλους ἀδιακρίτως.— **συντυχία** = συνάντησις.— **Ἀκαδήμεια**, τόπος σύνδενδρος τῶν ἀρχαίων Ἀθηνῶν ΝΑ τοῦ Κολωνοῦ ( παρὰ τὴν σημερινὴν Κολοκυθοῦν, ὅπου ὑπῆρχεν ἱερὸν τῆς Ἀθηνᾶς καὶ γυμναστήριον, εἰς τὸ ὁποῖον ἐδίδασκεν ὁ Πλάτων· ἐκ τούτου καὶ ἡ σχολὴ αὐτοῦ λέγεται Ἀκαδήμεια ( ἢ Ἀκαδημία ).— **φιλοφρό-**



νωσ = φιλικῶς. — ὀμιλητῆς = μαθητῆς. — ἄγω = ὀδηγῶ. — εἰ-  
 ωθα = συνηθίζω· εἰώθειν = συνήθιζον. — ὁ τοσοῦτος = ὁ τόσον  
 σπουδαῖος. — ἀνεπιτηδεύτως = χωρὶς προσποίησης, ἀφελῶς. —  
 συγγίγνομαι τινι = συναναστρέφομαι με κάποιον. — ἀνευ τῶν  
 συνήθων λόγων, δηλ. τῶν φιλοσοφικῶν. — οἱ συνόντες = οἱ  
 εὐρισκόμενοι μαζί του, οἱ πλησιάζοντες αὐτὸν ( τοῦ ῥ. σύνειμι·  
 συν + εἰμί.)

8. ἀλεκτρυὼν = ἀλέκτωρ, κόκορας. — ἐρῶ = θὰ εἶπω (μέλ. τοῦ  
 ῥ. λέγω). — Θεμιστοκλῆς, μέγας πολιτικός καὶ στρατηγὸς  
 Ἀθηναῖος. — ἐπέστησε, ἀόρ. τοῦ ῥ. ἐφίστημι = σταματῶ. —  
 ἐμμένω = ἐπιμένω. — ὑπὲρ τοῦ μὴ ἤττηθῆναι ἐκάτερος =  
 διὰ τὸ μὴ νικηθῆναι ὁ εἷς ὑπὸ τοῦ ἄλλου. — μηδὲ εἶξαι = καὶ διὰ  
 τὸ μὴ ὑποχωρήσῃ ( τοῦ ῥ. εἶκω ). — τὸν ἕτερον τῷ ἑτέρῳ =  
 ὁ εἷς εἰς τὸν ἄλλον. — ἐπέρρωσε, ἀόρ. τοῦ ῥ. ἐπιρρώννυμι =  
 ἐνισχύω, ἐνθαρρύνω. — γενόμενον... σύνθημα εἰς ἀρετὴν =  
 τὸ ὅποσον ἐχρησίμευσεν ὡς προτροπὴ εἰς ἀνδρείαν. — ὑπόμνησιν,  
 κατηγορούμενον = ὡς ὑπόμνησιν.
9. λίκνον = κάνιστρον. — ἐλαύνω τὴν Περσίδα = περιοδεύω τὴν  
 Περσίαν. — ὑπερεκπλαγείς· ὑπερεξεπλάγην, ἀόρ. τοῦ ὑπερεκ-  
 πλήττομαι = θαυμάζω πάρα πολύ. — παράδεισος = κῆπος. —  
 οἴκοθεν = ἀπὸ τὸ σπίτι του. — καὶ ἐκ τῆς ἑαυτοῦ γεωργίας =  
 καὶ ἀπὸ τὸ κτῆμά του. — ὑπερήσθη· ὑπερήσθην, ἀόρ. τοῦ ὑπερ-  
 ἤδομαι = εὐχαριστοῦμαι πάρα πολύ. — νῆ τὸν Μίθραν = μὰ  
 τὸν Μίθραν· ὁ Μίθρας ἦτο θεὸς τῶν Περσῶν, (προσωποποίησης  
 τοῦ ἡλίου). — γε = τοῦλάχιστον.
10. ἐλεύθεροι = οἱ γεννηθέντες ἐξ ἐλευθέρων γονέων. — διαλαμ-  
 βάνω τῇ μνήμῃ = συγκαταῶ εἰς τὴν μνήμην μου. — ἐγκώμιον  
 = ἔπαινος· τοιαῦτα ἐγκώμια συνέθετον σπουδαῖοι ποιηταί. Οὕτω  
 λ.χ. ὁ Σιμωνίδης ὁ Κεῖος συνέθεσε τὸ ἐγκώμιον τῶν ἐν Θερμοπύ-  
 λαις πεσόντων.
11. Ἀναξαγόρας, φιλόσοφος ἀπὸ τὰς Κλαζομενάς τῆς Μ. Ἀσίας. —  
 σπουδάζω πρὸς τοὺς ἐταίρους = ἀσχολοῦμαι με τοὺς φίλους  
 μου, τοὺς μαθητάς μου. — ἦδειν, παρατ. τοῦ οἶδα = γνωρίζω.
12. ἐάλω· ἐάλων, ἀόρ. τοῦ ἀλίσκομαι = κυριεῦομαι. — οἰκτίραν-

- τες τὰς τύχας τῶν ἀλισκομένων = λυπηθέντες τοὺς αἰχμαλώτους διὰ τὴν δυστυχίαν των.— ἀράμενον· ἡράμην, ἀόρ. τοῦ αἶρομαι = σηκώνω, θέτω ἐπὶ τῶν ὤμων μου.— οἱ πατρῷοι θεοὶ = αἱ εἰκόνες τῶν θεῶν τῶν πατέρων, τῶν προγονικῶν θεῶν.— ὑπεριδῶν· ὑπερεῖδον, ἀόρ. τοῦ ὑπερορῶ τινος = περιφρονῶ τι.— ἡσθέντες· ἡσθην, ἀόρ. τοῦ ἡδομαι = εὐχαριστοῦμαι.— συγχωρῶ = ἐπιτρέπω.— ἀναθέμενος τοῖς ὤμοις = θέσας ἐπὶ τῶν ὤμων του, φορτωθεῖς.
13. Ἄλκιβιάδης· Ἀθηναῖος πολιτικός καὶ στρατηγός, μαθητὴς τοῦ Σωκράτους.— τυφοῦμαι (-όομαι) = εἶμαι πλήρης ἀλαζονείας.— μέγα φρονῶ ἐπὶ τινι = ὑπερηφανεύομαι διὰ τι.— πινάκιον = μικρὸς πίναξ, πλάξ.— γῆς περίοδος = χάρτης τῆς γῆς.
14. ἤρξαν τῆς θαλάσσης· ἐπὶ 60 σχεδὸν ἔτη κατὰ τὸν 6ον αἰῶνα π.Χ.— τοῖς ἀφισταμένοις τῶν συμμάχων = εἰς ἐκεῖνους ἐκ τῶν συμμάχων, οἱ ὅποιοι ἀπεστάτουν.— ζημίαι = τιμωρία.
15. εἶασε· εἶασα, ἀόρ. τοῦ εἶω (-άω) = ἀφῆνω.— τοῦ μεγίστου τῶν κινδύνων· ἐνν. τοὺς ἀγῶνας κατὰ τῶν Περσῶν.— πανήγυρις = συγκέντρωσις ἐορταστικῆ.— οὐκ ἔξεστι = δὲν ἐπιτρέπεται.
16. Διογένης· κινικός φιλόσοφος ἐκ Σινώπης, ζήσας ἐν Κορίνθῳ καὶ ἐν Ἀθήναις τὸν Δ' π.Χ. αἰῶνα.— ἡμφιεσμένους· ἡμφίεσμαι, παρακ. τοῦ ἀμφιέννυμαι = ἐνδύομαι.— τῦφος = ἀλαζονεία, ματαιοφροσύνη.— φαῦλος = εὐτελής, πρόστυχος.
17. ἐπρίατο· ἐπριάμην, ἀόρ. τοῦ ὠνοῦμαι = ἀγοράζω.— ὑπερεῦωνος = πάμφθηνος.— ζημιοῦμαι (-όομαι) = τιμωροῦμαι.— ἐφίεμαι = ἐπιθυμῶ.— παρατετάχθαι, παρακ. ἀπαρ. (τέταγμα) τοῦ παρατάσσομαι = ἀντιπαρατάσσομαι, μάχομαι.— ἀργύριον = χρήματα.
18. Φερενίκη· αὕτη ἐλέγετο καὶ Καλλιπάτειρα, ἦτο δὲ θυγάτηρ τοῦ περιφήμου ἀθλητοῦ καὶ νικητοῦ εἰς ὅλους τοὺς μεγάλους ἀγῶνας Διαγόρα τοῦ Ῥοδίου.— ἀθλέω - ῶ = λαμβάνω μέρος εἰς τοὺς ἀγῶνας.— Ἑλληνοδίκαι = οἱ κριταὶ τῶν ἀγῶνων.— εἶργω = ἐμποδίζω.— θέα = θέαμα.

19. **μειράκιον** = νεανίας (ἐτῶν 14 - 21).— **Ἑρετρικόν** = ἐξ Ἑρετρίας (πόλεως τῆς Εὐβοίας).— **Ζήνων**, ἀρχαῖος φιλόσοφος.— **ἦρετο**, ἀόρ. β' τοῦ ἐρωτῶ.— **ὄ,τι ἄρα μάθοι** = τί λοιπὸν ἔμαθε. **φέρω** = ὑπομένω.
20. **χωρίον** = τοποθεσία.— **διήκω** = ἐκτείνομαι.— **στάδιον**, μέτρον μήκους 185 μέτρων (πληθ. **τὰ στάδια καὶ οἱ στάδιοι**).— **πλέθρον**, μέτρον μήκους 100 ποδῶν, ἦτοι 31 μέτρων.— **διατριβή** = τέρψις.— **λάσιος** = πυκνός.— **ἐνακμάζει** = ἀκμάζει ἐκάστοτε (ἐν ἐκάστη ἐποχῇ τοῦ ἔτους).— **ἀνέρπω** = ἀναρριχῶμαι.— **συμπέφυκεν αὐτοῖς** = συνενώνεται μαζί με αὐτά· τὸ **συμπέφυκα** εἶναι παρακ. με σημασίαν ἐνεστ. (τοῦ ῥ. **συμφύομαι**)·— **σμῖλαξ**, εἶδος ἀναρριχτητικοῦ φυτοῦ κληματώδους (ἀγριόκλημα).— **πάγος** = ἀπόκριμνος βράχος.— **ὑπολανθάνω** = εἶμαι κρυμμένος ὑποκάτω.— **χλοάζω** = πρασινίζω.— **πανήγυρις** = τέρψις, εὐχαρίστησις.— **ἦδιστοι** = πολὺ εὐχάριστοι.— **συμβάλλομαι** = συντείνω, συντελῶ,— **ὁ ὄρνις** = τὸ πτηνόν· **οἱ μουσικοὶ ὄρνιθες** = τὰ μελωδικὰ πτηνά.— **τὸ μέλος** = ἡ μελωδία.— **κάματος** = ἡ κούρασις.— **σχολῆ** = βραδέως.— **ἐλαίου δίκην** = ὡς ἔλαιον.— **παραπεφυκότων**, μετ. παρακ. τοῦ **παραφύομαι** = φυτρῶνω πλησίον.

[Faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page]

## Δ'. ΕΚ ΤΩΝ ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ « ΝΕΚΡΙΚΩΝ ΔΙΑΛΟΓΩΝ »

1. **Χάρων**, κατώτερος θεός τοῦ Ἄδου ἐκτελῶν χρέη πορθμέως ( βαρ-  
κάρη ). Βλέπε Εἰσαγ. Σημ. σελ. 66.— **Ἑρμῆς**, ὁ ἀγγελιαφόρος τῶν  
θεῶν· οὗτος παρελάμβανε καὶ ὠδήγει τὰς ψυχὰς τῶν νεκρῶν εἰς  
τὸν Ἄδην ( ψυχοπομπός ). Βλέπε Εἰσαγ. Σημ. σελ. 66.— **Μένιππος**,  
περιώνυμος κυνικός φιλόσοφος τοῦ τρίτου π.Χ. αἰῶνος· κυνικοὶ  
δὲ ἐλέγοντο χλευαστικῶς τότε οἱ φιλόσοφοι ἐκεῖνοι, οἱ ὅποιοι  
περιεφρόνουν τὰ ἀνθρώπινα πράγματα καὶ ἔζων μὲ ὑπερβολικὴν  
καὶ ἀσκητικὴν λιτότητα, διότι ἐπίστευον ὅτι περιορίζοντες εἰς τὸ  
ἐλάχιστον τὰς ἀνάγκας τῶν ἀποκτοῦν ψυχικὴν ἀνεξαρτησίαν οὗτοι  
εἶχον μόνον ἓν σακκίδιον, μίαν βακτηρίαν καὶ ἓν τετριμμένον ἐ-  
πανωφόριον, τὰ ὅποια ἦσαν τὰ κύρια ἐξωτερικὰ γνωρίσματά των,  
ἔσατίριζον δὲ τὰ πάντα μὲ πολλὴν ἐλευθεροστομίαν.— **ἀπόδος**,  
προστ. ἀορ. β' τοῦ ῥ. **ἀποδίδωμι** = πληρῶνω ( κάτι τὸ ὅποιον  
ὀφείλω ).— **τὰ πορθμεῖα** = τὰ βαρκαριάτικα ( τὰ ἔξοδα διὰ τὸ  
πέραςμα ἀπὸ τὴν μίαν ὄχθην εἰς τὴν ἄλλην ). Βλ. Εἰσαγ. Σημ. σελ.  
66.— **ἦδιον**, συγκρ. οὐδετ. τοῦ **ἡδύς** ( - εἶα - ὕ ) = εὐχάριστος.—  
**φρημί** = λέγω.— **οὐκ ἂν λάβοις** = δὲν ἠμπορεῖς νὰ λάβῃς.—  
**ὀβολός**, βλ. Εἰσαγ. Σημ. σελ. 66.— **οἶδα** = γνωρίζω.— **ἀγχω** =  
σφίγγω τὸν λαιμόν, πνίγω.— **Πλούτων**, θεός τοῦ Ἄδου· **νῆ  
τὸν Πλούτωνα** = μὰ τὸν Πλούτωνα, ὄρκος συνηθισμένος εἰς τὸν  
κάτω κόσμον.— **μιαρὸς** = μολυσμένος, ἀκάθαρτος· **ὦ μιὰρὲ**  
= σιχαμένε, κάθαρμο.— **πατάσσω** = κτυπῶ.— **μάτην** = μα-  
ταίως, δωρεάν.— **ἔσει πεπλευκῶς**, τετελ. μέλ. τοῦ ῥ. **πλέω**  
( ἀντι παρακ. = **πέπλευκας** ).— **ὑπὲρ ἐμοῦ** = διὰ λογαριασμόν  
μου.— **ἐχρῆν** = ἔπρεπε ( τοῦ ἀπροσ. ῥ. **χρή** ).— **συνεπελαβό-  
μην**, μεσ. ἀορ. β' τοῦ ῥ. **συνεπιλαμβάνομαι** = λαμβάνω καὶ  
ἐγὼ μέρος, βοηθῶ.— **πορθμεὺς** = λεμβοῦχος, βαρκαρῆς· **οὐδὲν  
ταῦτα πρὸς πορθμεῖα** = αὐτὰ δὲν ἔχουν καμμίαν ἀξίαν διὰ τὸν  
πορθμεῖα.— **δεῖ**, ῥ. ἀπρόσ. = πρέπει.— **ἀποδοῦναι**, ἀπαρ. ἀορ

β' τοῦ ῥ. ἀποδίδωμι, βλ. ἀνωτέρω.— **θέμις** (γεν. -ιδος) = δίκαιον, ὀρθόν· οὐ θέμις (ἐνν. ἐστίν) ἄλλως γενέσθαι = δὲν ἐπιτρέπεται νὰ γίνῃ διαφορετικά.— **οὐκοῦν** = λοιπόν.— **ἀπάγω** = ὀδηγῶ.— **χαρίεν** = χαριτωμένον, νόστιμον (**χαρίεις, -εσσα -εν**).— **πληγῆ** = κτύπημα· **πληγὰς προσλαμβάνω** = κτυποῦμαι, ξυλοκοποῦμαι.— **Αἰακός**, κριτὴς εἰς τὸν Ἄδην· βλ. Εἰσαγ. Σημ. σελ. 66.— **πήρα** = σακκίδιον.— **ὁ θερμός** = τὸ λούπινον (εἶδος ὀσπρίου)· διὰ τούτου δηλοῦται ὅτι ἡ τροφή τῶν κυνικῶν ἤτο πενιχροτάτη.— **τῆς Ἑκάτης τὸ δεῖπνον**· ἡ Ἑκάτη ἐτιμᾶτο εἰς τὰς Ἀθήνας ὡς θεὰ τῶν καθαρῶν καὶ τῶν ὁδῶν, πρὸς τιμὴν τῆς δὲ κατὰ τὸ τέλος ἐκάστου μηνὸς συνηθίζετο νὰ καθαρίζονται καὶ νὰ ἐξαγνίζονται αἱ οἰκίαι, ὅποτε οἱ εὐπορώτεροι ἐξέθετον εἰς τὰς διασταυρώσεις τῶν ὁδῶν ὡς προσφοράν εἰς αὐτὴν διάφορα φαγητά, τὰ ὁποῖα ἐλέγοντο «δεῖπνα τῆς Ἑκάτης»· ἐκ τούτων ἐνόητε οἱ πτωχοὶ ἐλάμβανον κρυφίως μέρος.— **τὸν κύνα**, ὅπως ἐλέγοντο οἱ κυνικοὶ φιλόσοφοι.— **οἶα δὲ καὶ ἐλάλει** = (δὲν φαντάζεσαι δὲ) τί ἔλεγε!— **οἰμῶζω** = θρηγῶ.— **διαπορθμεύω** = μεταφέρω μὲ τὴν λέμβον.— **ἀκριβῶς** = πραγματικῶς.— **ὦ βέλτιστε** = καλέ μου φίλε (ὑπερθ. τοῦ ἀγαθός).

2. **Πλούτων**, θεὸς τοῦ Ἄδου· βλ. Εἰσαγ. Σημ. σελ. 66.— **Μένιππος**, βλ. προηγούμενον διάλογον.— **Κροῖσος**, ὁ περίφημος διὰ τοὺς θησαυροὺς του βασιλεὺς τῆς Λυδίας, τὸν ὁποῖον ἐνίκησε καὶ συνέλαβεν αἰχμάλωτον ὁ Κύρος (ζήσας κατὰ τὸν ἕκτον π.Χ. αἰῶνα).— **φέρω** = ὑποφέρω, ἀνέχομαι.— **τὸν κύνα**, ὅπως ἐλέγοντο οἱ κυνικοί.— **παροικῶ** = μένω πλησίον.— **κατάστησον**, προστ. ἄορ. τοῦ ῥ. **καθίστημι** = τοποθετῶ.— **τί ὑμᾶς δεινὸν ἐργάζεται** = τί κακὸν ἅς κάμνει.— **ὀμόνεκρος ὢν** = ἀφοῦ εἶναι νεκρός, ὅπως καὶ σεῖς.— **οἰμῶζω** = θρηγῶ.— **στένω** = στενάζω.— **μέμνημαι** = ἐνθυμοῦμαι.— **Μίδας**, ὁ θρυλικὸς βασιλεὺς τῆς Φρυγίας, περίφημος διὰ τὰ πλούτη του καὶ τὴν ἀγάπην του πρὸς τὸν χρυσόν.— **Σαρδανάπαλλος**, ὁ τελευταῖος βασιλεὺς τῆς Ἀσσυρίας (κατὰ τὸν ἕνατον π.Χ. αἰῶνα), διαβόητος διὰ τὴν πολυτελή καὶ τὴν τρυφηλὴν ζωὴν του.— **ἐξονειδίζω** = ἐξυβρίζω.— **ἀνδράποδον** = δούλος, δουλοπρεπής.— **οἰμωγῆ** = θρήνος· **ἐπιταράττει ἡμῶν τὰς οἰμωγὰς** = μᾶς ἐνοχλεῖ, ὅταν θρηνοῦμεν.— **βιῶναι** = ὅτι ἔζησαν (ἄπαρ. ἄορ. τοῦ ῥ. **ζῶ**· ἄορ. β' **ἐβίων**).—

ἀνιῶ = στενοχωρῶ, ἐνοχλῶ.— μωραίνω = εἶμαι μωρός, ἀνόητος.— ὁμόψηφος = σύμφωνος.— στασιάζω = φιλονικῶ.— καιμὴν = και ὅμως.— κατάδω = τραγουδῶ δυνατά.— ὕβρις = ἀθάδεια.— ἀξιώω - ῶ = ἔχω τὴν ἀξίωσιν.— ἐλευθέροις ἀνδράσιν ἐντρυφῶντες = εὐχαριστούμενοι νὰ περιφρονῆτε τοὺς ἐλευθέρους ἀνθρώπους.— μνημονεύω = ἐνθυμοῦμαι, συλλογίζομαι.— κτῆμα = πρᾶγμα.— ὀδύρομαι = θρηνῶ.— ἐπάσομαι μέλλ. τοῦ ῥ. ἐπάδω = συνοδεύω με ἄσμα (κάτι τὸ ὅποῖον λέγει ἢ κάμνει κάποιος ἄλλος)· ἐπάσομαι ὑμῖν = θὰ συνοδεύω με ἄσμα τοὺς θρήνους σας.— πρέπει γὰρ τοῦτο... ἐπάδεσθαι = διότι ἀρμόζει νὰ συνοδεύωνται οἱ τοιοῦτοι θρήνοι με αὐτὸ τὸ ἄσμα.

3. **Διογένης**, ὁ περίφημος κυνικὸς φιλόσοφος ἐκ Σινώπης τοῦ Πόντου, ζήσας εἰς Ἀθήνας κατὰ τὸν τέταρτον π.Χ. αἰῶνα· ἐβάδιζε γυμνόπους καὶ περιβεβλημένος ἐν μόνον τετριμμένον ἱμάτιον, εἶχε δὲ ὡς συνήθη κατοικίαν του ἓνα πῖθον.— **Μαύσωλος**, πλουσιώτατος βασιλεὺς τῆς Καρίας τῆς Μ. Ἀσίας (κατὰ τὸ ἀ΄ ἡμισυ τοῦ τετάρτου π.Χ. αἰῶνος), φόρου ὑποτελῆς εἰς τοὺς Πέρσας· μετὰ τὸν θάνατόν του ἡ σύζυγός του Ἀρτεμισία ἀνήγειρε πρὸς τιμὴν του μεγαλοπρεπέστατον τάφον (τὸ μαυσαλεῖον), ὁ ὁποῖος ἔθεωρεῖτο ὡς ἐν ἐκ τῶν ἐπτὰ θαυμάτων τοῦ κόσμου.— ὁ **Κᾶρ** (γεν. τοῦ **Καρός**, πληθ. οἱ **Κᾶρες**) = ὁ ἐκ Καρίας τῆς Μ. Ἀσίας, Καρανός.— **ἐπὶ τίνι** = διὰ ποῖον πρᾶγμα, διατί.— **μέγα φρονῶ** = ὑπερηφανεύομαι.— **ἀξιώω - ῶ** = ἔχω τὴν ἀξίωσιν.— **Σινωπεύς** = ὁ ἐκ Σινώπης, πόλεως τῆς Μ. Ἀσίας ἐπὶ τῆς παραλίας τοῦ Εὐξείνου Πόντου.— **ἤρξα δὲ καὶ Λυδῶν ἐνίων** = εἶχον δὲ ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν μου καὶ μερικὸς Λυδοὺς.— **ἐπέβην** = ἔβαλα τὸ πόδι μου, ἐκυριάρχησα (ἀόρ. β' τοῦ **ἐπιβαίνω** = πατῶ ἐπάνω).— **τὰ πολλὰ τῆς Ἰωνίας καταστρεφόμενος** = καθυποτάσσω πολλὰ μέρη τῆς Ἰωνίας (τῆς Μ. Ἀσίας).— **καλὸς** = ὠραῖος.— **μέγας** = ὑψηλός.— **καρτερός** = ἰσχυρός.— **τὸ δὲ μέγιστον** = τὸ δὲ σπουδαιότερον (εἶναι τοῦτο).— **Ἀλικαρνασσός**, μεγάλη καὶ ἀρχαία πόλις ἐπὶ τῆς Καρικῆς παραλίας τῆς Μ. Ἀσίας.— **ἐπικείμενον** = τοποθετημένον ἐπάνω μου.— **ἡλίκον** = ὕσον.— **ἀλλὰ οὐδὲ οὕτως εἰς κάλλος πεποιημένον** = οὔτε τόσον ὠραῖα στολισμένον.— **ἀκριβέστατα εἰκονιζομένων** = εἰς τὸ ὅποῖον (μνῆμα) με με-

γίστην τελειότητα εἶναι ἀπεικονισμένοι.— **λίθου**, γεν. τῆς ὕλης = ἐκ μαρμάρου.— **οἶον** = ὅμοιον τοῦ ὁποίου.— **εὖροι τις ἂν** = ἤμπορεῖ κανεῖς νὰ εὕρη.— **πάρεστι** = ὑπάρχει ( τοῦ ῥ. **πάριμι** : **παρά** + **εἶμι** ).— **ὡς δὴ τι μέγα οἰκοδόμημα αὐτοῖς ἐστί** = πὼς ἔχουν δὰ κάποιον μεγάλο οἰκοδόμημα εἰς τὴν πατρίδα των.— **ὦ βέλτιστε** = καλέ μου φίλε ( ὑπερθ. τοῦ **ἀγαθός** ).— **ὄ,τι ἀπολαύεις αὐτοῦ** = τί κερδίζεις ἀπ' αὐτό.— **μᾶλλον ἀχθοφορεῖς** = βασταάζεις περισσότερον βάρους.— **οἰμῶζω** = θρηγῶ.— **ῥετο**, παρ. τοῦ ῥ. **οἶομαι** = νομίζω.— **οὐδὲ γὰρ ἔμελεν αὐτῷ τούτου** = διότι οὔτε ἐφρόντιζε δι' αὐτὸ τὸ πρᾶγμα.— **λόγον καταλέλοιπε** = ἔχει ἀφήσει φήμην.— **ὑψηλότερον** = ἀνώτερον.— **ἀνδραποδωδέστατος** = δουλοπρεπέστατος, ποταπώτατος· ὑπερθ. τοῦ **ἀνδραποδώδης**.— **ἐν βεβαιοτέρῳ χωρίῳ** = εἰς ἀσφαλέστερον ἔδαφος ( δηλ. εἰς τὴν μνήμην τῶν ἀνθρώπων ).

4. **Πλούτων** — **Ἑρμῆς**, βλ. Εἰσαγ. Σημ. σελ. 66 καὶ εἰς διάλογον 1.— **κληρος** = κληρονομία.— **θηράω - ὦ** = κυνηγῶ.— **Σικυῶνιος**, ὁ ἐκ Σικυῶνος ( ἀρχαίας πόλεως τῆς Πελοποννήσου ἐπὶ τοῦ Κορινθιακοῦ κόλπου ).— **ἑάω - ὦ** = ἀφήνω.— **ἐπὶ τοῖς ἐνενήκοντα ἔτεσιν** = ἐπάνω εἰς τὰ ἐνενήκοντα ἔτη.— **ἐπιμετρέω - ὦ** = προσθέτω.— **ἐφεξῆς** = κατὰ σειράν, τὸν ἕνα κατόπιν τοῦ ἄλλου.— **ἄτοπον** = παράδοξον.— **οὐδὲν προσήκοντες** = ἐνῶ δὲν εἶναι συγγενεῖς του.— **μιαρώτατος** = αἰσχροτάτος.— **θεραπεύουσιν** = τὸν περιποιοῦνται, τὸν κολακεύουν.— **ῥαῖζω** = καλυτερεύω, ἀναλαμβάνω ἀπὸ τὴν ἀσθένειαν.— **πείσονται μέλ. τοῦ ῥ. πάσχω** = παθαίνω.— **διαβουκολέω - ὦ** = παρηγορῶ διὰ κενῶν ἐλπίδων, ἐξαπατῶ.— **ἔρρωται** = εἶναι ὑγιής, εἶναι καλὰ εἰς τὴν ὑγίειαν του.— **βόσκονται ζωὴν μακαρίαν ἐλπίζοντες** = τρέφονται μὲ τὴν ἐλπίδα νὰ ζήσουν μακαρίως.— **ἀποδυσάμενος** = ἀφοῦ ἀποβάλλῃ, ἀφοῦ βγάλῃ ἀπ' ἐπάνω του ( τοῦ ῥ. **ἀποδύομαι** ).— **Ἴόλεως** ( Ἴόλαος ), μυθικὸς ἥρωας, ἀνεψιὸς καὶ πιστὸς σύντροφος τοῦ Ἑρακλέους· κατὰ τὴν παράδοσιν, ὅταν ὁ βασιλεὺς τῶν Μυκηνηῶν Εὐρυσθεὺς διώκων τοὺς υἱοὺς τοῦ Ἑρακλέους εἰσέβαλεν εἰς τὴν Ἄττικὴν, ὅπου οὗτοι εἶχον καταφύγει, οἱ θεοὶ ἔκαμαν πάλιν νέον τὸν Ἴόλαον, ἕνα δυνηθῆναι νὰ ἀποκρούσῃ τὸν ἐχθρόν.— **ἀνηβησάτω**, προστ. ἀορ. τοῦ ῥ. **ἀνηβάω - ὦ** = γίνομαι πάλιν νέος, ξανα-



- νιώνω.— ἀμέλησον = μὴ σὲ μέλει.— παραπέμπω = προπέμπω, κατευοδώνω.
5. **παράσιτος** = ὁ τρεφόμενος εἰς βάρος τοῦ ἄλλου.— **ἐμφαγών**, ἐπειδὴ ἔφαγα βιαστικά (μετ. ἄρ. β' τοῦ ῥ. **ἔσθίω** = τρώγω).— **παρήσθα** = ἦσουν παρών, παρευρίσκεσο (παρατ. τοῦ ῥ. **πάρειμι** : **παρὰ** + **εἰμι**).— **τὸ δὲ ἐμὸν παράδοξόν τι ἐγένετο** = ὁ δὲ ἰδικός μου θάνατος ὑπῆρξε κάπως παράδοξος.— **οὐσία** = περιουσία.— **μήκιστος**, ὑπερθ. τοῦ **μακρός**· εἰς **μήκιστον ἀπετείετο**, παρετείετο ἐπὶ πολὺ μακρὸν χρόνον.— **Τιθωνός**· οὗτος ἔλαβε κατὰ τὴν παράδοσιν ἀπὸ τοὺς θεοὺς ὡς δῶρον τὴν ἀθανασία, ἀλλ' ὄχι καὶ τὴν αἰωνίαν νεότητα. Διὰ τοῦτο δὲ ἐβασανίζετο ἀπὸ τὸ ἀτελείωτον γῆρας.— **ἐπίτομος** = σύντομος.— **οἰνοχόος** = ὁ δοῦλος, ὁ ὁποῖος προσέφερε τὸν οἶνον.— **ἡ κύλιξ** (γεν. **-κος**) = τὸ ποτήριον.— **τοῖνον** = λοιπόν.— **μειρακίσκος** (καὶ **μειράκιον**) = νεανίσκος· ὑποκοριστ. τοῦ **μειραξ** = νεανίας.— **σφαλεις**, μετ. παθ. ἄρ. β' τοῦ ῥ. **σφάλλομαι** = κάμνω λάθος.— **ἐκτάδην ἐκείμην** = ἔπεσα κάτω ξαπλωμένος, ξαπλώθηκα κάτω.— **τί πρὸς ταῦτα**; = τί ἔκαμεν, ὅταν εἶδεν αὐτά;— **πρὸς τὸ αἰφνίδιον** = ἀπὸ τὸ αἰφνίδιον αὐτὸ γεγονός, μ' αὐτὸ τὸ ξαφνικό.— **οἶά με εἶργασται** = δι' αὐτά, τὰ ὁποῖα μοῦ ἔκαμε.— **ἐχρῆν** = ἔπρεπε (παρατ. τοῦ ἄπροσ. ῥ. **χρῆ**).— **λεωφόρος** = ὁ πλατύς, ὁ συνηθισμένος δρόμος (τοῦ φυσικοῦ θανάτου).
6. **Κράτης**, πλούσιος εὐπατρίδης Θηβαῖος, ὁ ὁποῖος περιφρονήσας τὰ πλούτη ἦλθεν εἰς τὰς Ἀθήνας καὶ ἔγινε θερμὸς ὁπαδὸς καὶ μαθητῆς τοῦ κυνικοῦ φιλοσόφου Διογένοους.— **Διογένης**, βλ. διάλογον 3.— **ὀλκάς** = φορτηγὸν πλοῖον.— **ἀνειψίος** = ἐξάδελφος.— **κλήρος** = κληρονομία.— **ἡλικιώτης** = συνομήλικος.— **δεσπότης** = κύριος, κάτοχος, — **ὑπερβαλλόμενοι ἀλλήλους** = ἀγωνιζόμενοι ποῖος νὰ περάσῃ τὸν ἄλλον.— **οὐδεπώποτε** = ποτὲ ἕως τότε.— **Σικυών**, ἀρχαιοτάτη πόλις τῆς Πελοποννήσου ἐπὶ τῆς παραλίας τοῦ Κορινθ. κόλπου, πλησίον τῆς Κορίνθου.— **Κίρρα**, ἀρχαία πόλις τῆς Φωκίδος εἰς τὸν Κρῖσαῖον κόλπον, πλησίον τῆς Ἰτέας.— **κατὰ μέσον τὸν πόρον** = εἰς τὸ μέσον τοῦ στενοῦ.— **Ἀντισθένης**, ὁ ἰδρυτῆς τῆς κυνικῆς φιλοσοφικῆς σχολῆς, μαθητῆς τοῦ Σωκράτους.— **οἶμαι καὶ οἴομαι** = νομίζω.— **ἡ χοῖνις**

(γεν. **-κος**), μέτρον χωρητικότητος ξηρῶν ἴσον πρὸς 315 σημερινὰ δράμια (48 χοίνικες ἀπετέλουν ἓνα **μέδιμνον**).— **ὁ θέρμος** = τὸ λούπινον (εἶδος ὀσπρίου).— **οὐδὲν γάρ μοι τούτων ἔδει** = διότι δὲν εἶχα καμμίαν ἀνάγκην ἀπ' αὐτά.— **ἔχρῆν** = ἔπρεπε (παρατ. τοῦ ἀπροσ. ῥ. **χρή**).— **σεμνότερα** = σπουδαιότερα.— **παρρησία** = θάρρος γνώμης.— **οὐκοῦν** = λοιπόν.— **ἤξουσι** = θὰ ἔλθουν (τοῦ ῥ. **ἤκω**).

## ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

### Α'. ΑΙΣΩΠΕΙΟΙ ΜΥΘΟΙ

Εισαγωγικὸν Σημείωμα σελ. 7

|                              | Σελ. |                                               | Σελ. |
|------------------------------|------|-----------------------------------------------|------|
| 1. Λέαινα καὶ ἀλώπηξ ...     | 9    | 14. Κομπαστῆς \.....                          | 12   |
| 2. Ἐριφος καὶ λύκος .....    | 9    | 15. Ἴππος καὶ ὄνος \.....                     | 12   |
| 3. Βόες καὶ λέων .....       | 9    | 16. Ὄνος καὶ λεοντῆ \.....                    | 12   |
| 4. Λύχνος .....              | 9    | 17. Ἴππος καὶ στρατιώτης ...                  | 13   |
| 5. Γυνὴ καὶ ὄρνις .....      | 10   | 18. Γεωργοῦ παῖδες \.....                     | 13   |
| 6. Κώνωψ καὶ βοῦς .....      | 10   | 19. Ποιμὴν ψεύστης .....                      | 13   |
| 7. Αἶξ καὶ αἰγοβοσκὸς ...    | 10   | 20. Γεωργὸς καὶ παῖδες αὐτοῦ \.....           | 14   |
| 8. Ἀλώπηξ καὶ βότρυες ..     | 10   | 21. Πατὴρ καὶ θυγατέρες ...                   | 14   |
| 9. Κνηγὸς καὶ δρυτοτόμος     | 10   | 22. Ἴατρος ἄτεχνος .....                      | 15   |
| 10. Πῆραι δύο \.....         | 11   | 23. Κώνωψ καὶ ἀλεκτρονὸν καὶ<br>ἀλώπηξ \..... | 15   |
| 11. Λέων καὶ ταῦρος .....    | 11   | 24. Ἐυλενόμενος καὶ Ἑρμῆς ..                  | 15   |
| 12. Λέων καὶ ὄνος καὶ ἀλώπηξ | 11   |                                               |      |
| 13. Πιθηγὸς καὶ ἀλιεῖς ....  | 12   |                                               |      |

### Β'. ΕΚ ΤΗΣ "ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ", ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΥ

#### Α') ΘΕΟΓΟΝΙΑ

Εισαγωγικὸν Σημείωμα σελίς 19

|                                         |    |                                               |    |
|-----------------------------------------|----|-----------------------------------------------|----|
| 1. Οὐρανὸς καὶ γῆ. Τέκνα<br>αὐτῶν ..... | 21 | 2. Κρόνος καὶ Ῥέα. Γέννησις<br>τοῦ Διὸς ..... | 22 |
|                                         |    | 3. Τιτανομαχία. Νίκη τοῦ Διὸς                 | 22 |

#### Β') ΑΝΘΡΩΠΟΓΟΝΙΑ

|                            |    |                              |    |
|----------------------------|----|------------------------------|----|
| 1. Προμηθεὺς .....         | 23 | κλωσμός .....                | 23 |
| 2. Ὁ ἐπὶ Δευκαλίωνος κατα- |    | 3. Ἑλλήν καὶ τέκνα αὐτοῦ ... | 24 |

## Γ') ΑΡΓΟΝΑΥΤΙΚΗ ΕΚΣΤΡΑΤΕΙΑ

|                                | Σελ. |                                | Σελ. |
|--------------------------------|------|--------------------------------|------|
| 1. Φοῖξος καὶ Ἑλλη . . . . .   | 25   | 6. Ὁ μάντις Φινεύς. Αἱ Ἄρ-     |      |
| 2. Πελλίας καὶ Ἰάσων . . . . . | 26   | πναι . . . . .                 | 28   |
| 3. Οἱ Ἀργοναῦται . . . . .     | 26   | 7. Αἱ συμπληγάδες πέτραι . . . | 28   |
| 4. Ὁ μέχρι Μυσίας πλοῦς . . .  | 27   | 8. Οἱ Ἀργοναῦται εἰς Κολχίδα.  |      |
| 5. Ἀπὸ Μυσίας μέχρι Θράκης     | 27   | Ἰάσων καὶ Μήδεια . . . . .     | 29   |

## Δ') ΠΕΡΣΕΥΣ

|                               |    |                                |    |
|-------------------------------|----|--------------------------------|----|
| 1. Γέννησις Περσεύς . . . . . | 31 | 3. Ἡ Μέδουσα ἀποτέμνεται τὴν   |    |
| 2. Περσεὺς πέμπεται ἐπὶ τὴν   |    | κεφαλὴν . . . . .              | 32 |
| τῆς Γοργόνης κεφαλὴν . . .    | 31 | 4. Θάνατος Ἀκρисиού . . . . .  | 32 |
|                               |    | 5. Περσεὺς καὶ Ἀνδρομέδα . . . | 33 |

## Ε') ΗΡΑΚΛΗΣ

|                             |    |                                  |    |
|-----------------------------|----|----------------------------------|----|
| 1. Γέννησις καὶ ἀνατροφή Ἡ- |    | μάτων τοῦ Ἀδγείου . . . . .      | 37 |
| ρακλέους . . . . .          | 34 | στ') Αἱ Στυμφαλίδες ὄρνιθες .    | 37 |
| 2. Πρῶτα κατορθώματα Ἡ-     |    | ζ') Ὁ Κρηὸς ταῦρος . . . . .     | 38 |
| ρακλέους . . . . .          | 34 | η') Αἱ Διομήδους ἵπποι . . . . . | 39 |
| 3. Μανία Ἡρακλέους. Δου-    |    | θ') Ὁ ζωστήρ τῆς Ἴππο-           |    |
| λεία παρὰ τῷ Ἐδρυσθεῖ . .   | 35 | λύτης . . . . .                  | 39 |
| 4. Οἱ δώδεκα ἄθλοι :        |    | ι') Οἱ βόες τοῦ Γηρονόου . . .   | 39 |
| α') Ὁ Νεμεαῖος λέων . . .   | 36 | ια') Τὰ χροσᾶ μῆλα τῶν           |    |
| β') Ἡ Λερναία ὕδρα . . .    | 36 | Ἑσπερίδων . . . . .              | 40 |
| γ') Ἡ Κερυνίτις ἔλαφος      | 37 | ιβ') Ὁ Κέρβερος . . . . .        | 41 |
| δ') Ὁ Ἐρμάνθιος κάπρος      | 37 | 5. Ἡρακλῆς καὶ Δηϊάνειρα . . .   | 41 |
| ε') Ἡ κόπρος τῶν βοσκῆ-     |    | 6. Θάνατος Ἡρακλέους . . . . .   | 41 |

## ΣΤ') Οἱ ἄλλοι ἥρωες

|                          |    |                        |    |
|--------------------------|----|------------------------|----|
| 1. Κάδμος . . . . .      | 43 | 6. Θησεὺς . . . . .    | 46 |
| 2. Μίνως . . . . .       | 44 | 7. Μελέαγρος . . . . . | 46 |
| 3. Κάστωρ καὶ Πολυδεύκης | 45 | 8. Νιόβη . . . . .     | 47 |
| 4. Αἰακὸς . . . . .      | 45 | 9. Ὅρφευς . . . . .    | 48 |
| 5. Κέκροψ . . . . .      | 45 | 10. Ἀλκησις . . . . .  | 48 |

## Γ'. ΕΚ ΤΗΣ «ΠΟΙΚΙΛΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ,, ΑΙΛΙΑΝΟΥ

Εἰσαγωγικὸν Σημείωμα σελ. 53

|                                       | Σελ. |                                              | Σελ. |
|---------------------------------------|------|----------------------------------------------|------|
| 1. Ἀλέξανδρος καὶ Φωκίων              | 55   | 11. Ἀναξαγόρου ἀταραξία                      | 59   |
| 2. Ἐπαμεινώνδου μεγαλο-<br>φροσύνη    | 55   | 12. Αἰνείου εὐσέβεια                         | 59   |
| 3. Ξενοφῶντος καρτερία                | 56   | 13. Σωκράτης καὶ Ἀλκιβιάδης                  | 59   |
| 4. Γέρων ἀλαζῶν                       | 56   | 14. Ἡ κατὰ Μυτιληναίους βα-<br>ρυντάτη ποιηὴ | 60   |
| 5. Αἱ τῶν Λακεδαιμονίων<br>μητέρες    | 56   | 15. Θεμιστοκλῆς καὶ Ἴερον<br>ἐν Ὀλυμπίᾳ      | 60   |
| 6. Ξενοκράτους φιλευσπλαγ-<br>χία     | 57   | 16. Πᾶν μέτρον ἄριστον                       | 60   |
| 7. Πλάτων                             | 57   | 17. Λακεδαιμόνιοι περὶ φιλο-<br>κερδείας     | 60   |
| 8. Ἡ μάχη τῶν ἀλεκτρονίων             | 58   | 18. Ἡ Φερενίκη ἐν Ὀλυμπίᾳ                    | 61   |
| 9. Ἀρταξέρξης περὶ φιλοπο-<br>νίας    | 58   | 19. Μειράκιον Ἐρετρικόν                      | 61   |
| 10. Κορητῶν νόμος περὶ μαθη-<br>μάτων | 58   | 20. Τὰ Τέμπη                                 | 61   |

## Δ'. ΕΚ ΤΩΝ ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ «ΝΕΚΡΙΚΩΝ ΔΙΑΛΟΓΩΝ,,

Εἰσαγωγικὸν Σημείωμα σελὶς 65

|                                   |    |                                     |    |
|-----------------------------------|----|-------------------------------------|----|
| 1. Χάρωνος, Μενίππου καὶ<br>Ἐρμού | 67 | 4. Πλούτωνος καὶ Ἐρμού              | 71 |
| 2. Πλούτων ἢ κατὰ Μενίππου        | 68 | 5. Ζηροφάντου καὶ Καλλιδη-<br>μίδου | 72 |
| 3. Διογένηος καὶ Μανσώλου         | 70 | 6. Κράτητος καὶ Διογένηος           | 73 |

## ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΑΙ ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

|                                           |         |                                               |          |
|-------------------------------------------|---------|-----------------------------------------------|----------|
| Α'. Αἰσώπειοι Μῦθοι                       | 77 - 79 | Γ'. Ἐκ τῆς « Ποικίλης<br>Ἱστορίας » Αἰλιανοῦ  | 93 - 97  |
| Β'. Ἐκ τῆς « Βιβλιοθήκης »<br>Ἀπολλοδώρου | 86 - 92 | Δ'. Ἐκ τῶν Λουκιανοῦ<br>« Νεκρικῶν διαλόγων » | 99 - 104 |

## ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Ἐκ τῶν «Ἐκλογῶν» τοῦ κ. Γεωργίου Παπαϊκονόμου ἐλήφθησαν :

- 1) Οἱ ὑπ' ἀριθμ. 3, 4, 6, 7, 9 - 12, 15, 16. 20 καὶ 24 Αἰσώπειοι μῦθοι.
- 2) Τὰ τμήματα τῆς « Βιβλιοθήκης » τοῦ Ἀπολλοδώρου περὶ Ἀνθρωπογονίας, Περσέως καὶ Ἡρακλέους.
- 3) Τὰ ὑπ' ἀριθ. 9 - 17 τεμάχια ἐκ τῆς « Ποικίλης Ἱστορίας » τοῦ Αἰλιανοῦ.
- 4) Αἱ ἀντίστοιχοι ἐρμηνευτικαὶ σημειώσεις τῶν ἀνωτέρω κειμένων.

Ἡ λοιπὴ ὕλη τοῦ παρόντος βιβλίου ἐλήφθη ἐκ τῶν « Ἐκλογῶν » τοῦ κ. Βίκτωρος Κρητικοῦ.

Τὰ ἀντίτυπα τοῦ βιβλίου φέρουν τὸ κάτωθι βιβλιοσῆμον, εἰς ἀπόδειξιν τῆς γνησιότητος αὐτῶν.

Ἐπίτυπον στερούμενον τοῦ βιβλιοσήμου τούτου θεωρεῖται κλεψίτυπον. Ὁ διαθέτων, πωλὼν ἢ χρησιμοποιοῦν αὐτὸ διώκεται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ νόμου 1129 τῆς 15/21 Μαρτίου 1946 (Ἐφ. Κυβ. 1846, Α' 108).



024000020076

ΕΚΔΟΣΙΣ Ε΄, 1963 (ΙΙ) — ΑΝΤΙΤΥΠΑ 27.000 - ΣΥΜΒΑΣΙΣ 1172/25-6-63

Ἐκτύπωσις — Βιβλιοδεσία: ΙΩ. ΚΑΜΠΑΝΑ Ο.Ε. Φιλαδελφείας 4 — ΑΘΗΝΑΙ







